

Giới thiệu Thoát Tuyền Hiệp Nữ

Thoát Tuyền Hiệp Nữ của tác giả Mai Bối Nhĩ là câu chuyện về hành trình và mơ ước được làm mẫu hiệp của nàng để có thể vang danh thiên hạ...

Nàng được ban cho một khuôn mặt đẹp như một đóa hoa, đã thế nàng còn là một kiếm khách cao thủ nhưng lại không thể luyện được tuyệt chiêu kiếm pháp, có lẽ ước mơ vang danh thiên hạ của nàng khó mà có được...

Nghe đồn dưới chân núi có một tên cao thủ võ lâm đang tuyển người làm "Hạt giống" cho hẳn nên nàng quyết định sẽ mượn danh tên cao thủ này để có thể đưa con mình lên nhưng tất cả đều ngoài dự đoán của nàng!!

Bạn đang đọc truyện *Thoát Tuyền Hiệp Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1

Nơi thâm sơn u cốc vắng vẻ bóng người, lại bị một trận tiếng khóc thê thảm phá hủy bầu không khí tốt đẹp trước kia, lũ dã thú sợ hãi chạy trốn tứ phía, cho rằng trời muốn sụp, tận thế tới.

“Ô oa... Ta mặc kệ! Vì sao ta không học được? Ô oa... Không công bằng...” Binh Tiểu Quỷ ở trên mặt đất gào khóc, hoàn toàn bất kể hình tượng, tính trẻ con xoa mí mắt sưng đỏ, nước mắt chảy xuống. “Ô oa...”

Cũng không chịu được của nàng ma ám xuyên não, Binh Dung bất đắc dĩ dùng hai ngón trỏ ngăn chặn lỗ tai, giảm bớt trình độ chịu ảnh hưởng. “Tiểu Quỷ, phụ thân biết ngươi thực sự rất dụng tâm, rất nỗ lực, thế nhưng sự thực liền là như thế, ngươi liền nhận mệnh đi! Ngươi kiếp này là học không được Vô Cực kiếm pháp.”

“Ta không cần, ta không cần!” Nàng nghe xong càng khóc âm ỉ, đầm ngực gặm chân khóc, “Ta như vậy nghiêm túc học... Ô... Tại sao phải như vậy? Mặc kệ! Ta chính là muốn học... Nếu không, nếu không coi như không làm được hiệp nữ lợi hại.”

Binh Dung đau đầu muốn nứt ra, “Ngươi chính là khóc chết cũng không thay đổi được sự thật này, phụ thân cầu xin ngươi đừng khóc, chúng ta tìm biện pháp khác.” Uống phỉ hấn lúc tuổi còn trẻ còn giành được mỹ danh “thiên hạ đệ nhất kiếm khách”, tự nhận kiếm pháp tuyệt luân, bất đắc dĩ chỉ cần nữ nhi dụng vào, liền thi triển không ra.

“Còn có biện pháp nào?” Binh Tiểu Quỷ nước mắt rơi không nghỉ ngơi, ngừng khuôn mặt nhỏ nhắn, đáng thương nín chặt phụ thân, “Từ tám tuổi ta bắt đầu luyện Vô Cực kiếm pháp, đến bây giờ đều qua mười năm, một điểm tiến triển cũng không có, nhất định là phụ thân trộm giấu bí kíp, không có dụng tâm dạy ta.”

Đôi mắt nữ nhi bảo bối nói như thế, hẳn thật là khổ nói không nên lời. “Oan uổng a! Phụ thân làm sao dám không có dụng tâm dạy ngươi? Ngươi thế nhưng là hồn ngọc quý trên tay phụ thân, không đem Vô Cực kiếm pháp truyền cho ngươi, phụ thân muốn truyền cho ai? Ngươi nói chuyện nên có lương tâm a!”

Nàng không nói được gì ai oán bĩu môi hỏi: “Kia ta vì sao luôn luyện không được?”

Binh Dung than nhẹ, “Chỉ có một nguyên nhân.”

“Nguyên nhân gì?”

“Ngươi không có tuệ căn!” Chuyện cho tới bây giờ, hẳn đành phải ăn ngay nói thật.

Nghe xong phụ thân nói, Binh Tiểu Quỷ đặc biệt khóc lớn. “Oa... Ta mặc kệ, ta nhất định phải học được, đều là phụ thân không tốt, vì sao không đem tuệ căn sinh trên người ta! Hại ta không được làm hiệp nữ hành hiệp trượng nghĩa, ô...”

Kỳ thực chính hắn cũng rất muốn khóc, còn phải nén tính tình an ủi nữ nhi. “Hào hảo hảo, đều là phụ thân sai, là phụ thân không tốt, Tiểu Quỷ, ngươi liền nghe phụ thân nói, buông tha đi! Về phần Vô Cực kiếm pháp truyền thừa, phụ thân liền thu một đồ đệ khác...”

“Không được!” Binh Tiểu Quỷ hốt hển nhảy lên hắn, bám ở cổ Binh Dung. “Vô Cực kiếm pháp là của ta, phụ thân không thể đem truyền cho người khác, ta không đáp ứng!”

Bởi vì bị nàng bám ở cổ, không khí không đến được, nét mặt già nua trở nên đỏ. “Có, chuyện gì cũng từ từ... Ngươi trước buông tay... Buông ra.”

Binh Tiểu Quỷ thấy hắn bộ dáng mau tức thở, mới không tình nguyện theo trên lưng của hắn nhảy xuống. “Phụ thân, không cho phép ngươi đem Vô Cực kiếm pháp truyền cho người khác, ngươi nếu như dám làm như vậy, ta cùng ngươi đoạn tuyệt quan hệ cha con.”

“Khụ khụ khụ... Có nghiêm trọng như vậy sao?” Xem ra nữ nhi bảo bối đã tẩu hỏa nhập ma. Đầu tự trách mình không tốt, làm chi không có việc gì lại nói với nàng chút chuyện giang hồ, còn có sự tích các vị đại hiệp chuyên môn thay trời hành đạo, làm cho nàng từ nhỏ chí nguyện chính là làm một hiệp nữ giang hồ chính nghĩa.

Nàng ngẩng lên, cảm, lời lẽ hùng hồn. “Đương nhiên là có, phụ thân, kiếp này nếu ta không làm được hiệp nữ chính là do người hại, ta sẽ hận người cả đời!”

“Gi?” Binh Dung nghe một cái đầu biến lớn.

Kia vì sao chứ? Đây lại không phải lỗi của hắn, hắn rõ ràng dạy rất tận tâm tận lực, là chính nàng không có biện pháp lĩnh ngộ chỗ ảo diệu của Vô Cực kiếm pháp, trách được ai? Ai! Cái này hắn nên làm thế nào mới tốt?

“Phụ thân, người mau thay ta nghĩ một biện pháp, ta muốn làm hiệp nữ có võ công cao cường, nếu không thì sẽ bị cười nhạo. Đến lúc đó liền người cũng thật mất mặt, người ta sẽ nói người “thiên hạ đệ nhất hiệp khách” dạy dỗ nữ nhi cũng chỉ có công phụ mèo quào, đây chính là rất mất mặt nha!”

Binh Dung thầm nghĩ nữ nhi nói cũng không sai, hắn cũng không muốn tuổi già không người kế tục, lại bị người giang hồ cười nhạo, thế nhưng nàng căn bản không thích hợp luyện Vô Cực kiếm pháp, chính là lại khổ luyện mười năm cũng là uống công. . .

Có! Trong đầu bỗng nhiên linh quang chợt lóe, hắn nghĩ đến một diệu kế vẹn toàn đôi bên.

“Tiểu Quỷ, phụ thân có biện pháp.” Hắn thật đúng là bảo đao chưa cũ, cơ trí hơn người.

Trong mắt nàng lóe hai ngọn lửa hưng phấn nói, “Phụ thân, người nói mau!”

“Tuy rằng người luyện không được Vô Cực kiếm pháp, bất quá, có thể cho nhi tử sau này của người luyện, như vậy không chỉ có thể kế thừa Binh gia kiếm pháp gia truyền của ta, chờ hắn luyện thành, có thể cùng người một khối đi làm hiệp nữ trừ gian diệt bạo.” Nữ nhi đã mười tám, cũng nên thay nàng tìm nhà chồng tốt, chuyện sau này để con rể phiền lòng là tốt rồi, nghĩ tới đây, Binh Dung liền lộ ra dáng tươi cười hề hề của kẻ trộm, hắn thực sự là thông minh, cư nhiên có thể nghĩ ra biện pháp nhất cử lưỡng tiện này, biện pháp trừ hậu họa tốt nhất, ha ha. . .

Binh Tiểu Quỷ có chút không rõ, “Ta nhi từ ở đâu ra?”

“Chờ tương lai người gả cho người không phải có? Hắn là ta Binh Dung ngoại tôn, trên người tự nhiên chảy là dòng máu “thiên hạ đệ nhất kiếm khách”, chắc chắn thông minh, một điểm liền thông, đến lúc đó người đem Vô Cực kiếm pháp truyền cho hắn, nói không chừng chỉ cần mấy năm liền luyện thành, khi đó người cũng bất quá chừng ba mươi tuổi mà thôi, làm hiệp nữ cũng không trễ.” Hắn tích cực thuyết phục.

“Phụ thân, không đúng nha! Ta cũng là nữ nhi của người, trên người đồng dạng chảy máu của người, vì sao liền luyện không được?” Hắn hoài nghi và liếc nhìn hắn, nội tâm còn nghi vấn.

Hắn ha hả cười gượng. “Có thể là trung gian xảy ra điều gì đó, cho nên mới biến thành như vậy. Tục ngữ nói người có thất tay, mã có thất đề, đã tạo thành sự thực, hiện tại đến truy cứu cũng không có gì dùng.”

“Kia phụ thân cam đoan thế nào sau này nhi tử của ta nhất định có thể luyện thành Vô Cực kiếm pháp? Hơn nữa, vạn nhất sinh ra nữ nhi thì làm sao bây giờ?” Binh Tiểu Quỷ vẫn là đầy bụng hồ nghi.

Binh Dung phản ứng rất nhanh, “Không phải phụ thân trọng nam khinh nữ, mà là sinh nam tử có hi vọng học được Binh gia chúng ta bộ Vô Cực kiếm pháp, nếu như lần đầu có thai là nữ nhi đành vậy, lần sau sinh nhi tử cũng không muộn a! Thế nhưng cần phải nắm chắc người có yêu cầu sau, phụ thân chỉ nói một lần, người cần phải nghe rõ chưa nha!”

“Được rồi! Được rồi! Người nói nhanh lên một chút.” Nàng không có nhẫn nại giục.

Thế là hắn háng giọng, nói ra yêu cầu.

“Đầu tiên, cha nhi tử của người võ công phải cao cường hơn nữa, còn phải là một nhân vật có uy tín danh dự trên giang hồ, trọng yếu thân thể phải cường tráng, như vậy sinh hạ nhi tử mới có thể chịu được luyện công vất vả.” Ai! Chính mình thực sự là dụng tâm lương khổ, chỉ nam nhân có đầy đủ điều kiện này, mới có thể khắc chế nữ nhi này của hắn, vạn nhất đối phương quá văn nhược, không bị nữ nhi cười trên đầu mới là lạ.

“Đơn giản như vậy, ta cũng không tin tìm không được.” Binh Tiểu Quỷ nóng lòng muốn thử.

“Tiểu Quỷ, người đáp ứng?” Chỉ cần nữ nhi đồng ý lập gia đình, tất cả là tốt rồi.

Nàng bắt đầu dĩ thời dài, “Không đáp ứng cũng không được, ai kêu ta vô dụng, chỉ có dựa vào nhi tử của ta sau này dương danh lập vạn, chờ hắn sinh ra, ta sẽ hào hào dạy dỗ hắn, làm cho hắn trở thành một đại hiệp danh chấn võ lâm, kinh động vạn giáo, có hắn bên người, chỉ cần gặp đối thủ đánh không lại, liền giao cho hắn, dù sao người khác cũng không biết, còn tưởng rằng công phu của ta cũng rất cao. . . Hi hi, cứ làm như thế.” Nàng càng nghĩ càng đắc ý.

Ngoại tôn đáng thương của ta! Binh Dung dưới đáy lòng kêu rên, không phải hắn ông ngoại này vô tình, mà là hắn bản thân khó bảo toàn, thực sự giúp không được ngoại tôn, chỉ có tự cầu nhiều phúc. .

Binh Tiểu Quỷ càng nghĩ càng cảm thấy biện pháp này rất tốt, hoan hô một tiếng, “Phụ thân, ta quyết định đem Vô Cực kiếm pháp truyền cho nhi tử sau này của mình.”

“Này thật sự là quá tốt,phụ thân có thể bắt đầu giúp ngươi sàng chọn người thích hợp.” Chờ chọn xong,nữ nhi sẽ xuất giá, từ nay về sau thiên hạ thái bình, ha ha ha!

“Phụ thân,không cần làm phiền ngươi, ta muốn chính mình chọn!” Nàng không chút suy nghĩ cự tuyệt.

Hắn đầu tiên là kinh ngạc, sau đó gật gật đầu.”Nói cũng phải, dù sao ngươi mới là người phải gả,đương nhiên muốn chọn mình thích , hảo,phụ thân để chính ngươi chọn, bằng ta Bình Dung ở trong võ lâm địa vị, tin không ai sẽ cự tuyệt việc hôn nhân này.”

“Cám ơn phụ thân.” Bình Tiểu Quỷ vẻ mặt cười giả tạo ở phụ thân trên má thom một cái.

Bình Dung cười đến rất thoải mái, “Ha ha...”

Kỳ thực Bình Tiểu Quỷ cũng không ngốc,đã sớm nhìn ra âm mưu quỷ kế đùa giỡn sau lưng của phụ thân nàng.

Nàng cũng không phải là kẻ ngu ngốc,không có chuyện gì lại tự động nhảy vào phần mộ hôn nhân,nếu như tìm nam nhân để gả,nàng còn có thể làm hiệp nữ sao?Hừ!Thiên hạ giống như quạ đen,tất cả nam nhân đều hi vọng cưới vào cửa thê tử ngoan ngoãn ở nhà giúp chồng dạy con, khi thiếu phụ có chồng ấy lớn tuổi,hắn sẽ lấy người khác,nàng mới không ngu ngốc hướng vào bấy đó đâu!

Vì thế, nàng quyết định tìm một nam nhân thuận mắt đến “gieo giống”.

Vì tìm kiếm nam nhân thích hợp nhất làm phụ thân nhi tử của nàng, Bình Tiểu Quỷ quyết định tự thân xuất mã,loại sự tình này nếu qua loa không được,vạn nhất chọn sai người,sinh ra nhi tử cùng nàng giống nhau thiếu cái tuệ căn kia,chẳng phải là lãng phí một cách vô ích?Nàng cũng không muốn hiệp nữ tóc bạc!

Nguyên tưởng rằng lần thử trình này sẽ hao phí rất nhiều thời gian quý giá,không nghĩ tới,vạn khí bản thân lại tốt thế,chính là đi đường không được bao lâu,nàng nghe được một tin đồn khiến nàng vui mừng muốn chết,thế là đôi mắt trông mong tới rồi giúp vui,chỉ cần tước bình trúng tuyển,hắc hắc!Mộng hiệp nữ của nàng liền có thể thực hiện.Bình Tiểu Quỷ hưng trí ngẩng cao theo chỉ dẫn tìm được La Sát môn,dọc theo con đường này nghe nhiều chuyện liên quan tới nó.

Có người nói nó hiện nay trong chốn võ lâm là môn phái âm lãnh kinh khủng,môn chủ Nghiêm Cô Hồng tính cách cao ngạo lạnh lùng, thái độ làm người chuyên quyền độc đoán,võ công bí hiểm,chỉ là xuất một chiêu “Tru sát tà chưởng”,đến nay không ai có thể địch,bị nhân sĩ võ lâm chính phái coi là cái đinh trong mắt,cái gai trong thịt, hận không thể giết trừ cho thống khoái.

Mặt khác, nàng còn nghe nói Nghiêm Cô Hồng cực kỳ chán ghét nữ nhân,ngoại giới không ai biết nguyên nhân chân chính,bất quá hẳn đã qua tuổi ba mươi,cuối cùng vẫn cần con nối dõi đến kẻ thừa La Sát môn, vì thế, mới có thể nghĩ ra “thuê người sinh con” trước nay chưa từng có điều kiện—— chỉ cần có thể trong vòng một năm hoài thai,hơn nữa nếu sinh được nam,có thể lĩnh một ngàn lượng bạc;nếu là sinh nữ,chỉ có thể được năm trăm lượng.Bình Tiểu Quỷ đương nhiên không phải ham chút bạc kia,mà là Nghiêm Cô Hồng tương đối phù hợp làm cha nhi tử của nàng,chỉ cần xác định có tin vui,nàng sẽ nhanh chóng trốn đi,đem cốt nhục trong bụng chiếm lấy,nếu như may mắn sinh nhi tử,mộng đẹp sẽ trở thành sự thật !

Ha ha ha!Thực sự là đập phá thiết hài vô mịch xử, đắc lai toàn bất phí công phu.Đã có người nguyện ý tự động cống hiến “giống” của hắn, nàng đương nhiên muốn thiện tâm lợi dụng.

Nàng càng nghĩ càng đắc ý,’Phụ thân nếu như biết hẳn sắp có ngoại tôn , nhất định sẽ cười toe toét.”

Quyết định! Bình Tiểu Quỷ vẻ mặt thắng lợi,tuy rằng nàng không phải quốc sắc thiên hương,bất quá cũng thông tuệ đáng yêu,nhân duyên thật tốt,phàm là người nhận thức nàng,đều không tự chủ được thích nàng,nghĩ thâm,Nghiêm Cô Hồng dù quái gở,tin cũng sẽ chọn nàng.

Nghĩ tới đây, nàng càng tràn đầy tự tin,đi nhanh vào La Sát môn nghe đồn âm trầm đáng sợ,đáng tiếc lập tức có người cấp chặn lại.

“Tiểu cô nương, ngươi đi lộn chỗ.”Giọng nam trầm tức cười nói.

Bình Tiểu Quỷ vẻ mặt ngạc nhiên, “Ồ đây không phải La Sát môn sao?”

“Ồ đây đích thực là La Sát môn, bất quá...”

Nàng muốn nhanh nhìn thấy Nghiêm Cô Hồng,sau đó đem chuyện nên làm làm xong mới có thể an tâm.”Nếu là không sai,ta là tới báo danh.”

“Báo danh?”Cầm trong tay trường tiêu Hải Triều Sinh ngăn người, không khỏi lặp lại lời của nàng.

“Chẳng lẽ không đứng chỗ này báo danh sao?”Bình Tiểu Quỷ tả hữu nhìn xung quanh,buồn bực nói:”Ta vừa nhìn thấy vài vị cô nương đi tới, hẳn là ở đây không sai a!”

Hải Triều Sinh lại giật mình kinh ngạc một lát,”Ách,ngươi nói báo danh là...”

“Chính là đến thay các ngươi môn chủ sinh tiểu hài tử, chẳng lẽ bên ngoài đồn đều là gạt người sao?”Nàng hỏi.

Hải Triều Sinh có điểm dở khóc dở cười, “Đương nhiên không phải gạt người,thế nhưng,ta xem tiểu cô nương sợ rằng không rất thích hợp.”

“Vi sao?Ngươi sợ ta sinh không được sao?”Bình Tiểu Quỷ thẳng thắn hỏi.

“Khụ khụ khụ”Tuấn tú khuôn mặt vì lời nói thẳng của nàng mà ửng đỏ,”Ta đương nhiên không phải lo lắng này,mà là tiểu cô nương niên kỉ quá nhỏ,môn chủ chúng ta dù chán ghét nữ nhân,cũng không có thói quen tàn phá cây non,ngươi nghĩ sinh con còn quá sớm.”

Bình Tiểu Quỷ cắn giận mắng hấn,”Ánh mắt của ngươi hồ đồ rồi có phải hay không?Ta năm nay mười tám tuổi,đã không nhỏ,không là cái gì tiểu cô nương.”

“Ngươi, ngươi đã mười tám” hấn bất khả tư nghị trên dưới quan sát nàng,tuy rằng thân thể cũng không đầy đà,thể nhưng cũng có chỗ lồi chỗ lõm,bất quá cho dù ai nhìn nàng trương khuôn mặt nhỏ nhắn trẻ con, tròn tròn mập mạp,ở trên ngũ quan đầy trẻ con,ai cũng cho rằng nàng bất quá mười ba,mười bốn mà thôi.

Vì mộng tưởng,Bình Tiểu Quỷ đương nhiên phải cố gắng.”Ta chỉ là khuôn mặt lớn lên tương đối trẻ con đáng yêu,thể nhưng đã thành thực đến có thể làm mẹ.”

Hải Triều Sinh mặt lộ vẻ khó khăn nhìn nàng, “Này...”

“Ngươi không tin?” Nàng truy vấn.

Hấn xin lỗi cười cười, “Ta nghĩ như thế nào đều không sao cả, quan trọng là ...môn chủ chúng ta,hấn đối” đáng yêu “cô nương sợ rằng không có hứng thú.”

“Chẳng lẽ hấn thích nữ nhân khuôn mặt đẹp,vóc người tiền đột hậu kiều,lại sẽ cùng nam nhân làm nũng?”Bình Tiểu Quỷ hét lên quái dị, “Thật là làm cho người thất vọng a!Ta còn tưởng rằng hấn sẽ không giống người thường,không nghĩ tới hấn cùng nam nhân khác đồng dạng háo sắc,còn nói cái gì chán ghét nữ nhân,thật là gạt người.”

Bỗng dưng,có ánh mắt băng lãnh đến cực điểm thẳng hướng nàng nhìn đến,làm cho Bình Tiểu Quỷ nhin không được rùng mình một cái, bản năng quay đầu lại,tìm kiếm chủ nhân của nó,nhưng cái gì cũng không nhìn thấy,còn tưởng rằng là chính mình thần kinh quá nhạy cảm

“Tiểu cô nương,ngươi chớ nói lung tung,môn chủ chúng ta không phải loại nam nhân như ngươi hình dung.”Hải Triều Sinh đối với nàng sắc bén lời bình có chút không chịu nổi.

Bình Tiểu Quỷ về mặt chán ghét,”Chẳng lẽ không đúng sao?”

Hấn cất lực vì chủ tử hành vi biện giải.”Đương nhiên không phải, chúng ta môn chủ tuy rằng phong cách đặc biệt,bất quá thập phần công bằng.”

“Vậy hấn vì sao nặng bên này nhẹ bên kia?Lớn lên đáng yêu phạm pháp sao?”Nàng lớn tiếng chất vấn.Hải Triều Sinh cười khỏ,”Tiểu cô nương thật có thể nói.”

“Nếu như ngươi có thể đem chữ “tiểu” bỏ đi,ta sẽ tương đối cao hứng.” Bình Tiểu Quỷ mắt to vừa chuyển,nhìn bộ cười nói.”Ta xem ngươi lớn lên rất tuấn tú,hon nữa lại ở chung rất tốt,thể nào?Có thể hay không lên tiết lộ một điểm yêu thích của môn chủ các ngươi?Chỉ cần ta thuận lợi bị hấn chọn,ta sẽ không quên ơn của ngươi.”

Hấn ách nhiên thất tiểu, “Cô nương là muốn thu mua ta?”

“Hắc hắc,ngươi biết là tốt rồi,nói ra làm chi?”Nàng đối với hấn nhảy mắt ra hiệu.

Hải Triều Sinh bật cười, “Cô nương vì sao nghĩ bị chọn?Là vì chút tiền thưởng kia sao?”

“Đương nhiên không...” Bình Tiểu Quỷ thiếu chút nữa nói ra miệng, vội vàng đổi giọng.”Đương nhiên vậy,ai!Nhà của ta có một già già tuổi tám mươi tuổi,còn có cha nương sinh bệnh,cùng với một đồng đệ muội phải nuôi.Đương nhiên cần một khoản tiền chi tiêu,bằng không nói như thế nào ta cũng là một khuê nữ,làm sao có thể bán đứng bản thân vì nam nhân sinh con,ngươi nói có đúng hay không?” “Nghe như vậy làm ngươi ta đồng tình.” Hải Triều Sinh cũng không phải kẻ dễ bắt nạt,vừa nghe cũng biết nàng đang nói dối,bất quá cũng không nói ra, bởi vì nàng so với nữ tử khác đến đây hưởng ứng lệnh triệu tập thì thú vị hơn.

Bình Tiểu Quỷ lấy cùi chỏ nhẹ đụng hấn một chút,”Uy!Các ngươi môn chủ vì sao chán ghét nữ nhân?Nga ~ ta đã biết,hấn có phải hay không trước đây bị nữ nhân đá?Vẫn là ăn xong nữ nhân rồi bị hại?”

“Khụ khụ khụ, cô nương, ngươi không nên đoán,cũng không phải như thế.” Hải Triều Sinh bị nước miếng của mình sặc đến.

Nàng nhỏ giọng oán trách, “Nói cho ta biết có quan hệ gì đâu!Ta cũng sẽ không cùng người ta nói là ngươi nói ra miệng.” “Cô nương cũng đừng hỏi nữa.”

“Ta tại sao có thể không hỏi?Đây chính là sinh tử tồn vong của ta.”Bình Tiểu Quỷ hỏi có chút giận,đã nhận định chính mình suy đoán , thì thảo nhắc đi nhắc lại,”Các ngươi môn chủ thật đúng là khí lượng nhỏ hẹp, chẳng qua là bị nữ nhân hại,liền ghi hận cả đời,như vậy là nam nhân sao?Ta... ..”

Lại nữa rồi!!Lần này cảm giác còn mạnh,hon nữa lãnh đến làm nàng toàn bộ da đầu phát run.

Bá! Binh Tiểu Quỷ lấy tốc độ sét đánh quay đầu, lần này cuối cùng cũng làm cho nàng nhìn được.

Ngay tầng lầu thứ hai, có một thân hình cao to lãnh khốc nam nhân đứng sừng ở chỗ, toàn thân bao phủ ở trong bóng tối, chỉ có hai khỏa băng châu bản hắc đông lạnh lùng liếc nhìn nàng.

Binh Tiểu Quỷ nhìn không được chà xát cánh tay ngọc đang nổi da gà. "Uy! Ta có thể hay không xin hỏi một chút, trên lầu nam nhân như tượng băng kia là ai?" Hải Triều Sinh theo nàng phương hướng nhìn đến, khoe miệng co quắp vài cái, "Vị kia chính là môn chủ chúng ta."

"Cái gì?" Binh Tiểu Quỷ phát ra biểu tình quái dị, "Hắn chính là trong truyền thuyết cái kia giết người không chớp mắt, lạnh lùng vô tình lại vô công lợi hại La Sát môn môn chủ Nghiêm Cô Hồng?"

"Khụ khụ khụ! Đói, không sai." Hải Triều Sinh ghen cười vất vả.

Trên lầu Nghiêm Cô Hồng phút chốc thần sắc càng lạnh lùng nghiêm nghị, âm trầm ánh mắt thẳng nhìn nàng khoa trương khuôn mặt nhỏ nhắn.

Nàng bị nhìn sợ nổi da gà, không khỏi nuốt nuốt một ngụm nước bọt. "Ách... Cách xa như vậy, ta nghĩ các người môn chủ sẽ không có nghe thấy chúng ta mới vừa nói mới đúng chứ?"

"Người có lẽ không biết, môn chủ chúng ta nhĩ lực tương đối tốt, căn cứ biểu tình của hắn lúc này, trăm phần trăm đã nghe thấy được." Hắn nhìn không được đánh nát của nàng hi vọng. Binh Tiểu Quỷ khuôn mặt nhỏ nhắn đen phân nửa, "Hắn có thói quen nghe trộm người khác nói chuyện sao?"

"Không có, thế nhưng nếu có người phê bình hắn liền không nhất định."

Thật chán! Cơ hội muốn cấp cho đối phương một cái ấn tượng tốt cũng bị mất, nàng thầm nghĩ.

"Đây là chưa ra tay đã bị bại trận, ta xem ta xác định vững chắc sẽ không trúng tuyển." Binh Tiểu Quỷ tự mình hiểu lấy. "Hương hán cái loại này nam nhân ghi hận, nhất định sẽ không chọn ta, quên đi Ta đi là được rồi."

Hải Triều Sinh cũng không biết nàng thế nào đột nhiên thay đổi chủ ý, lên tiếng kêu: "Cô nương muốn đi? Đừng quên trong nhà của người còn có một gia tám mươi tuổi cùng với đệ muội phải nuôi, không có bạc thế nào sống qua?"

Nàng làm sao không cảm thấy tiếc. "Người không phải nói các người môn chủ không thích nhĩ tuổi sao?" "Người yêu thích tùy thời hội thay đổi, nói không chừng chúng ta môn chủ sẽ muốn ném thử bất đồng khẩu vị." Hắn xấu hổ cứng rắn nói.

"Nghe người nói giống như ta là một bữa tiệc lớn, chờ bị tổng vào miệng cọp." Binh Tiểu Quỷ hậm hực hờn dỗi nói: "Bất quá nếu đều tới, không thử một chút dường như có lỗi với chính mình."

"Như vậy thỉnh cô nương đi theo ta." Hải Triều Sinh đưa tay mời, khoe mắt ngắm chủ tử ở lầu hai liếc mắt một cái, thấy hắn biểu tình biến hoá kỳ lạ khó dò, âm thầm hi vọng quyết định của chính mình không sai.

Ngồi ở phòng khách Hắc Thạch hiên chờ, Binh Tiểu Quỷ thỉnh thoảng quan sát nữ tử đồng dạng đến "hưởng ứng lệnh triệu tập", chỉ thấy béo gầy đều có, người tranh cử chỉ dừng được, quả thực so với hoàng đế còn hơn, các nàng không phải là vì thương ngân, chính là vì vị trí chủ nhân La Sát môn, vô luận là vì lý do hoặc thân phận, đều đối xử bình đẳng, cũng đều dựa vào dây số bài lĩnh được mà xếp hàng. "Ồ..." Một nữ tử ngoại hình nhỏ nhắn mềm mại theo sau tám bình phong trong thư phòng chạy ra, bộ dáng che mặt khóc mà Binh Tiểu Quỷ nhìn thấy mấy lần.

Bên ngoài tỷ nữ bước lên hỏi, "Tiểu thư, người làm sao vậy?"

Nàng bị dọa đến toàn thân run, "Thật đáng sợ... Ta mới không cần sinh con cho nam nhân đáng sợ này... Chính là cha ép ta cũng không cần."

"Tiểu thư, chúng ta trước trở về rồi hãy nói." Tỷ nữ vội vội vàng vàng nâng nàng đi ra ngoài.

Ở đó một nữ tử mang theo trường kiếm cao ngạo hừ lạnh, "La Sát môn môn chủ là nhân vật nào, bằng nàng cái loại yếu đuối nữ nhân sao xứng được, cũng không tự cân lượng bản thân mà đòi đến."

"Oa! Chắc hẳn vị này tỷ tỷ vô công nhất định rất lợi hại." Binh Tiểu Quỷ đối hiệp nữ luôn luôn sùng bái. "Không biết tỷ tỷ xưng hô như thế nào?" Bởi kiếm nữ tử ngạo mạn tà liếc, "Thiết Thủ bang Mộ Dung Thiên."

"Tên thật là uy phong! Xin hỏi một chút, làm hiệp nữ có phải hay không rất sung sướng?" Binh Tiểu Quỷ hai mắt phát sáng hỏi.

Mộ Dung Thiên khinh miệt đem nàng từ đầu đến chân nhìn một lần, liền nhận định nàng không phải là đối thủ của mình.

"Người hỏi cái này làm cái gì? Không có việc gì tránh qua một bên đi, làm vương mất bản cô nương." Xem ra nữ nhân này chưa dứt sữa cũng muốn đến cùng nàng cướp? Không có cửa đâu.

Binh Tiểu Quỷ nghe xong chẳng những không có sinh khí, trái lại càng thêm sùng bái. "Oa! Nguyên lai hiệp nữ đều là nói như vậy, ta phải học mới được."

"Người có bệnh có phải hay không? Cút ngay!" Mộ Dung Thiên quát.

Lúc này,Hải Triều Sinh mỉm cười bước vào tiểu thính,”Mộ Dung cô nương,đến phiên ngươi,bên trong thính.”“Hừ!” Nàng xem thường liếc Bình Tiểu Quỷ liếc mắt một cái,kiểu ngạo nâng bộ ngực đầy đà,mới đi theo phía sau Hải Triều Sinh đi vào.

Bình Tiểu Quỷ nhìn nàng kia bóng lưng thướt tha,không rõ ràng lắm chính mình đắc tội với nàng ở chỗ nào,chẳng lẽ làm hiệp nữ đều tượng như nàng “kiêu ngạo” sao?Nàng tám phần làm không được,hon nữa không phù hợp cá tính của nàng.

Một lần nữa ngồi xuống,chờ có chút buồn chán,trong lòng nàng mới nghĩ như vậy,liền nghe thấy bên trong một trận binh binh bång bång, sau đó Mộ Dung Thiên què quá hóa khùng vọt ra.

“Nghiêm Cô Hồng,ngươi nhớ kỹ cho ta!Chưa từng có nam nhân làm khó ta như vậy,một ngày nào đó,bản cô nương sẽ đòi lại một công đạo, hừ!”Nói xong,lập tức tổng cửa xông ra.

Mộ Dung Thiên tính tình mạnh mẽ kiêu ngạo,làm cho nàng bị lú lủi,trong lòng suy nghĩ,thế nào hiệp nữ cùng nàng tương tượng cách biệt một trời?Ấn!Nàng vẫn cho rằng,hiệp nữ tuyệt đối không có cùng nàng như nhau.”Bình Tiểu Quỷ Bình cô nương, Bình Tiểu Quỷ Bình cô nương.” Hải Triều Sinh liền kêu hai lần.

Nàng vô ý thức kêu lên:”Có!”

Hải Triều Sinh cười nhẹ,”Đến ngươi,ngươi là người cuối cùng ngày hôm nay.”

“Hô ~~~ rốt cuộc đến phiên ta.” Bình Tiểu Quỷ hít sâu một hơi, chuẩn bị dề tổng miệng hồ —— ách, không, phải nói là ác dề phác hồ mới đúng.

Nghĩ không ra vừa nhìn, Bình Tiểu Quỷ phát hiện Nghiêm Cô Hồng lớn lên thực sự phi thường. . . tuần mỹ!Lương đạo bay nhập tóc mai mây kiếm,cho hân khí khái nam tử không gì sánh kịp,cái mũi cao ngạo,hon nữa đôi môi độ dày vừa phải,quả thực là kiệt tác của lão thiên gia.

Bất quá,khỏe miệng của hân thủy chung nhếch xuống,phảng phất tùy thời đều tức giận,điểm này khiến, trên mặt đường cong bảo trì bất động cho sự thân cận giảm đi vài phần,cộng thêm con ngươi không nhiệt độ bắn ra lãnh mũi nhọn,làm cho người từng nhìn hân đông thành băng, căn bản không rảnh chú ý tới cái khác.”Ha ha ha... nhĩ hảo.” Vì tranh thủ hảo cảm của hân,nàng quyết định tiên lễ hậu binh.

Nghiêm Cô Hồng ánh mắt chế giễu thoáng nhìn,trực tiếp vào đề, “Ngươi cảm giác mình có tư cách gì làm nương con ta?”

“Vậy ngươi cảm thấy ta vì sao không có tư cách?”Bình Tiểu Quỷ tận lực phóng thấp tư thái,miễn lưu cho hân ấn tượng xấu,tất cả chờ lúc có ‘chứng loại’ của hân.

Hân xuy cười một tiếng,”Vạn nhất con ta di truyền ngươi,có một khuôn mặt thoát nhìn vĩnh viễn chưa trưởng thành,đối với nam nhân mà nói là một loại si nhục.”

Oa a! Nam nhân này nói chuyện thật là đủ độc,cũng không phải nàng nguyện ý trưởng thành như vậy nha.

Bình Tiểu Quỷ ngoài cười nhưng trong không cười trả lời lại một cách mỉa mai.”Lớn lên như ta có cái gì không tốt?So với có người bộ dạng như cha mẹ chết còn khá hơn.”

Phốc!”Đối, xin lỗi.” Hải Triều Sinh hai vai run run che miệng lại nói.

Khuôn mặt Nghiêm Cô Hồng liếc hân một cái,kiếm chế lừa gạt, tiếp tục đem mục tiêu tập trung trước mặt không biết sống chết Bình Tiểu Quỷ.”Ngươi cho là mình vốc người có thể khiến cho ta hứng thú sao?”

“Nên có ta đều có,dù sao sinh được ra đứa nhỏ là được.”Hân hỏi được trực tiếp, nàng cũng sáng khoái trả lời.

Hân khuôn mặt tuần tú trầm xuống, “Nếu như ta còn không có hứng thú với ngươi?”

“Ấn!Vậy ngươi phải đi tìm đại phu,bởi vì chỉ sợ ngươi là” không thể “” Bình Tiểu Quỷ cũng không sợ đắc tội hân,thẳng thắn nói.

Nghiêm Cô Hồng nghe được trên thái dương gân xanh bạo đột, “Ngươi nói cái gì?”

“Ngươi cũng không cần che giấu,ta nhận thức một đại phu, hân nói rất nhiều nam nhân có phương diện kia tật bệnh,thế nhưng lại không có nói ra,thành cây lâu năm không ra đứa nhỏ, liền đem toàn bộ vấn đề đẩy ở trên người lão bà,loại này hành vi thực sự là không được, vì thế có bệnh vẫn là thỉnh đại phu đến xem vẫn tốt hơn. . .”

“Câm miệng.” Hân phản nộ điên cuồng hét lên một tiếng.

Bình Tiểu Quỷ có điểm sợ sệt thân thể cương lại,”Ngươi,ngươi không nên kích động!”

“Ta muốn giết ngươi.”Nghiêm Cô Hồng như sư tử bị chọc điên,nổi giận phi thân nhảy lên, vận chưởng đánh về phía Bình Tiểu Quỷ đang ngồi.

Hải Triều Sinh kinh hãi, “Môn chủ!”

“Oa! Bị ta nói trúng rồi...” Nàng phát hiện chạy trốn không kịp, há mồm kinh thanh thét chói tai, “La Sát môn môn chủ muốn giết người diệt khẩu... Cứu mạng nha!”

Thoáng chốc, cái bàn bị đánh thành mảnh nhỏ, vỡ toang ra. “Môn chủ, mau dừng tay! Binh cô nương không phải cố ý.” Hải Triều Sinh tự biết công phu kém hăn, vẫn liều chết ngăn cản, dù cho không duyên cớ đã trúng một chưởng, cũng chỉ tự nhận xui xẻo.

Nàng hoảng sợ trốn phía sau Hải Triều Sinh, “Đứng đứng đứng, ta là nói lung tung.” Nam nhân này có phải điên rồi hay không? Phản ứng kịch liệt như thế! Vẫn là... Chỉ cần là nam nhân đều như vậy lưu ý mình có thể không thể? Nàng vội vàng cười vuốt mông ngựa, “Àn... Ngươi thoát nhìn như thế dũng mãnh, làm sao có thể” không thể “!”

Lường đạo ánh mắt lạnh lùng lại hướng nàng bắn qua, Binh Tiểu Quỷ sợ hãi vội vàng câm miệng.

Oa a! Thực sự là quá kinh khủng, vạn nhất tương lai cho hăn biết chính mình muốn chạy trốn, không bị truy sát chân trời góc bể đến chết mới là lạ. Vì lý do an toàn, nàng vẫn là cầu người khác.

Binh Tiểu Quỷ cẩn thận từng li từng tí hướng cửa đi, tính toán bỏ trốn mất dạng. “Hắc hắc! Ta xem ta là không được chọn không, nên ly khai được rồi, cáo từ.” “Đứng lại.”

Nàng kinh khiêu một chút, quay người lại lúng túng hỏi: “Còn, còn có việc sao?”

Nghiêm Cô Hồng mặt lạnh lùng nhìn nàng, “Liên quyết định là ngươi!”

“Dát?” Binh Tiểu Quỷ ngây người.

Hắn âm trầm cười nhạt, “Liên để ngươi chứng minh ta có thể hay không, nếu như sinh không được, kiếp này ngươi đừng hòng rời khỏi La Sát môn nữa bước!”

“Ta, ta, ta có thể cự tuyệt sao?” Nàng cười cứng ngắc hỏi.

“Ngươi cứ nói đi?” Khẩu khí kia dường như đang hỏi nàng “Ngươi là muốn chết hay là sống”.

Binh Tiểu Quỷ mở lớn cái miệng nhỏ, choáng váng...

Bạn đang đọc truyện *Thoát Tuyến Hiệp Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Xong! Xong! Xong! Nàng Binh Tiểu Quỷ thông minh một đời, cư nhiên hồ đồ nhất thời, làm sao cho rằng La Sát môn môn chủ tốt đâu? Nếu như thật có thể đơn giản như vậy mang theo thân sinh cốt nhục của hăn bỏ chạy, giang hồ các đại môn phái cũng sẽ không kiêng kỵ hăn như thế, hiện tại xong rồi! Nàng lâm trận muốn lùi bước đã quá muộn. “Cô nương, thỉnh tắm rửa thay y phục.” Hai tỷ nữ bị phái tới hầu hạ nàng nói.

Binh Tiểu Quỷ tay vung lên, “Tắm rửa thay y phục làm gì? Ta hiện tại không có tâm tình... Đứng rồi! Nam nhân trên tay luôn cầm trường tiêu kia tên gọi là gì?”

“Cô nương nói chính là một trong hai vị đường chủ của La Sát môn chúng ta Hải Triều Sinh Hải đường chủ.”

“Nguyên lai hăn gọi Hải Triều Sinh... Hăn ở nơi nào? Các ngươi có thể được đi mời hăn đến? Ta có chuyện rất trọng yếu muốn tìm hăn.” Hăn thoát nhìn tâm chí lương thiện, nói không chừng có thể giúp nàng thoát đi nơi này.

“Xin lỗi, cô nương, sợ rằng không có cách, mời cô nương trước tắm rửa thay y phục.”

Nàng vẻ mặt không nhin được, “Ta hiện tại không muốn.” “Thế nhưng môn chủ công đạo, muốn bọn nô tỳ hầu hạ cô nương tắm rửa thay y phục, rồi mang người đến Quan Hồng lâu cùng môn chủ... Àn, viên phòng.” Hai chữ cuối cùng nói xong tỷ nữ cũng thẹn thùng.

Binh Tiểu Quỷ lập tức phát ra tiếng la kinh thiên động địa, “Viên phòng?!”

Hai người vẻ mặt quái dị liếc nàng, “Chẳng lẽ cô nương đã quên mục đích chính mình đến La Sát môn sao?”

“Đương nhiên chưa, thế nhưng... Đây có phần cũng quá nhanh đi!” Không nghĩ tới hôm nay vừa mới bị “mướn người”, đêm đó sẽ bị “nghiệm thu”, nhưng nàng liền một điểm tâm lý cũng không có chuẩn bị. “Các ngươi đi nói với hăn, thân thể ta không thoải mái, chờ hai ngày nữa viên phòng.”

Tỷ nữ mặt lộ vẻ khó khăn, “Không được, cô nương, môn chủ mệnh lệnh là không thể cãi lời, người không nên làm nô tỳ khó xử.”

Ghê tởm! Như vậy nàng sẽ không có thời gian hướng Hải Triều Sinh cầu cứu rồi.” Cô nương, người nếu thực sự không đi, môn chủ trong con tức giận sẽ giết chúng ta, van cầu người cùng bọn nô tỳ phối hợp...” Vì tranh thủ đồng tình, hai tỷ nữ khóc đỏ cả mặt mũi, lại làm cho Bình Tiểu Quỷ từ đáy lòng tự nhiên nảy sinh tình thần trọng nghĩa.

Nàng hào khí vạn trượng khoáng đạt, “Hừ! Nguyên lai hắn là một người không phân rõ thị phi, chỉ biết ngược đãi hạ nhân, đại phiôi đản, ta tuyệt đối không tha thứ hắn, nhất định phải thay võ lâm trừ hại!”

“Ách! Cô nương hiểu lầm, kỳ thực môn chủ chúng ta không như người nghĩ...” Các nàng dường như nói có chút quá.

Bình Tiểu Quỷ vỗ nhẹ đầu vai các nàng, “Các người không cần sợ, tất cả để cho ta, tương lai ta sẽ làm hiệp nữ, sẽ không sợ hãi hấn ác thế lực.”

Mới bước vào Quan Hồng lâu, Bình Tiểu Quỷ toàn thân không được tự nhiên, nhất là nàng đối với sự việc viên phòng kia còn sương mù mờ ảo, ai kêu mẹ nàng chết mất, liền người có thể hỏi cũng không có, bất quá, nàng tinh thần thấy chết không sờn—— không thành công, là được nhân! Vì nhi tử có thể luyện thành Vô Cực kiếm pháp, giúp nàng trở thành một đại hiệp nữ, đến lúc đó hai mẹ con xưng bá võ lâm, vậy có nhiều thần khí, nghĩ tới đây, liền hùng hực nỗ lực đi xuống. “Ta tới.” Nàng ngừng đầu mà bước tiêu sái tiến vào phòng, mới không muốn làm cho Nghiêm Cô Hồng xem nàng. “Có vấn đề liên qua đây, bản cô nương cũng không sợ người.”

Nghiêm Cô Hồng uy phong ngồi ở trên ghế tròn, nhàn nhạt ngắm nàng một chút, dường như nàng chỉ là một điểm nhỏ không quan trọng gì, tự đứng dậy cởi áo ra tháo thắt lưng, làm cho Bình Tiểu Quỷ con người đều trừng lòi.

“Này! Người đang làm gì?” Nàng thất thanh kêu la.

Hắn động tác dừng lại một chút, “Người không có mắt nhìn sao?” Bình Tiểu Quỷ hai gò má hơi nóng lên, vội ho một tiếng, “Ta đương nhiên là có, thế nhưng... người cởi quần áo để làm chi?”

“Người là theo ta đùa giỡn ngu ngốc sao?” Nghiêm Cô Hồng liếc nàng, khẩu khí hơi không kiên nhẫn, “Đừng nói với ta không ai nói cho người biết cái gì gọi là viên phòng?” Hắn cho rằng nàng to gan như vậy chạy tới hưởng ứng lệnh triệu tập, đã sớm hiểu biết mọi chuyện trong đó.

Nàng không muốn bị xem thường, kiên trì nói dối, “Ta đương nhiên biết viên phòng là nam nhân cùng nữ nhân cởi sạch y phục nằm ở trên giường ngủ, đừng tưởng rằng ta cái gì cũng đều không hiểu.”

Nghiêm Cô Hồng cười lạnh, “Nếu hiểu, còn hỏi cái gì?”

“Thế nhưng... Không cần vội vã như vậy? Chúng ta có thể ngồi xuống uống ly trà, bồi dưỡng chút bầu không khí...” “Có thể kéo dài bao lâu liền kéo bấy nhiêu, chỉ chờ nàng lấy lại dũng khí.”

Hắn tiện tay đem ngoại bào ném đi, con người đen chuyển sâu, “Nam nhân làm sự việc kia không cần bầu không khí, qua đây!” “Qua thì qua, ai sợ ai.” Bình Tiểu Quỷ thờ sâu, nghĩ thầm dù sao đều phải thất thân, vẫn là nhanh lên một chút đem chuyện tình làm xong. “Bất quá, ta muốn trước nói rõ ràng, chỉ cần xác định ta có đứa nhỏ, ta sẽ không lại cùng người ngủ.”

“Điểm ấy người yên tâm, đến lúc đó ta cũng không có hứng thú với người.”

Bình Tiểu Quỷ thoáng chốc mắt hạnh tròn, “Ồi~~ người nói lời này rất quá mức nha! Dường như ngủ cùng ta là một chuyện rất thống khổ.”

“Người thật ra có tự mình hiểu lấy.” Hắn đùa cợt hừ lạnh một tiếng.

“Người...” Nàng tức giận vô cùng phản cười, “Đừng vậy, ta cũng không muốn cùng người ngủ, tốt nhất sau này ai đi đường nấy, không có liên quan.”

Nghiêm Cô Hồng nhìn chằm chằm nàng động tác chậm rì rì, kiên trì mau dùng khăn. “Tốt nhất như vậy, chờ sinh hạ đứa nhỏ, người cầm bạc đi, tương lai cùng đứa nhỏ, còn có La Sát môn đều không có bất cứ quan hệ nào!” “Này không cần người nhắc nhở.” Bình Tiểu Quỷ dùng ngón tay không nghe sai sử đỡ xuống sam váy, lườm hắn một cái, “Người nhìn chằm chằm ta vậy, ta sẽ khăn trương, mau quay đi chỗ khác.”

Hắn dưới khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng của nàng, mới không tình nguyện dời tầm mắt đi chỗ khác.

Một trận tất tất tốt tốt thoát y truyền đến, sau đó là âm hưởng bò lên giường hát xì hát xì.

“Được rồi, người có thể tới.” Kia khẩu khí không có bất cứ cảm giác nào.

Nghiêm Cô Hồng mới quay đầu lại, liền thoáng nhìn cả người nàng núp ở dưới đệm chăn, chỉ lộ ra một cái đầu, còn có một khuôn mặt hoàn toàn không hợp với tuổi, con người dung hợp ngây thơ, hiểu kỳ cùng lo sợ nhìn hắn, làm cho hắn có cảm giác chính mình như một thúc thúc biến thái lẳng nhục tiểu cô nương.

Không đúng, hắn chưa bao giờ là nam nhân mềm lòng, hơn nữa đây cũng là nàng tự động đưa tới cửa, ham số tiền lớn, nguyện ý bán đứng thân thể nữ nhân, hắn căn bản không cần mảy may áy náy.

Một khi tâm lý đã tốt, trong nháy mắt, trên bàn ánh nến liền tắt.

“Chờ một chút!” Bình Tiểu Quỷ đứng lúc hô ngừng.”Ta thói quen đốt đèn ngủ, quá tối ta sẽ không có quen.”

Hắn tiếng nói lạnh nhạt trong bóng đêm vang lên.”Ngươi tốt nhất sớm thành thói quen một chút.”

Bình Tiểu Quỷ cắn giận bắt bình oán giận, “Ngươi người này hảo áp bách nha!”

“Ta chán ghét nói nữ nhân nói nhiều.”

“Không có biện pháp, ta chính là có loại tiểu mao bệnh này, chỉ cần căng thẳng sẽ nói không dứt, ngươi tốt nhất có thói quen sớm một chút... Hi hi, ngươi không nên sợ ta nơi đó, thật là nhột nha... Hi hi...” “Câm miệng!” Hắn không kiên nhẫn quát.

“Thực sự rất nhột... Hi hi... Ha ha ha... Ngộ ngộ...”

Qua một lát ——

“Ngộ... Chờ... Không nên ăn miệng của ta... Ta ăn cơm thật nhiều rồi, rất thôi.”

“Ta còn có thể nhẫn nại.” Trong bóng tối truyền đến thanh âm nghiêng răng nghiêng lợi của hắn.

“Phải không? Thế nhưng thanh âm ngươi nói không giống đang nhẫn nại lắm...”

“Ngươi nói đủ chưa?”

“Được rồi, được rồi! Ta nói xong... Uy! Có người nói ngươi rất nặng hay không? Có muốn hay không đổi vị trí một chút, ta tương đối nhẹ...”

“Câm miệng!”

“Liên oán giận cũng không được sao? Ngươi quá chuyên chế, thảo nào không có nữ nhân chịu được ngươi.” Nàng nhưng nhắc đi nhắc lại không ngừng.

“Không cần ngươi quan tâm.” Hắn trả lời nàng một câu.

“Ta đương nhiên không phải thay ngươi quan tâm, ta chẳng qua là cảm thấy chính mình thật vĩ đại, cư nhiên có thể nhẫn nhịn chịu người sờ... Dường như có câu gọi là gì ta không vào địa ngục, ai vào địa ngục.” Phanh! Có một vật thể theo trường kỷ trở mình rơi xuống, bước đi thông thả ly khai giường chiếu.

Bình Tiểu Quỷ hoang mang hỏi: “Làm sao vậy? Có phải hay không đã viên phòng xong?”

“Hôm nay không muốn làm.” Nghiêm Cô Hồng hòa đại quát, bên tai còn lú lú tiếng nói, hắn căn bản là làm không xong.

“Không muốn làm?” Nàng thất thanh kêu to, “Ta đều chuẩn bị xong, ngươi lại nói không muốn làm! Đây làm sao có thể? Nhanh lên một chút trở lại giường, làm xong mới cho đi.”

Nghiêm Cô Hồng tùy ý mặc y phục, ngồi vào một bên sinh hỏa lò. “Ngươi có thể rút trở về phòng!”

“Ồi~~ muốn làm cũng là ngươi nói, bây giờ nói không làm cũng là ngươi, nói như thế nào đều là ngươi làm.” Nàng ở trong miệng nói nhỏ, “Hừ! Không làm coi như xong, ta trở về phòng ngủ.” Ba chân bốn cẳng mặc quần áo xong, Bình Tiểu Quỷ lọ mọ đi tới cửa, nhiều lần bị vấp, khi nàng đi tới cạnh cửa, bỗng nghĩ đến cái gì lại quay đầu lại.

“Xem ra ngươi đêm nay tâm tình không tốt, vậy ta đêm mai lại đến.” Thời gian của nàng rất quý giá nha!

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, “Cút ——”

Chính là buổi sáng nên tốt đẹp, nhưng vì Nghiêm Cô Hồng cảm xúc ác liệt mà có vẻ tối tăm rất nhiều.

“Triều Sinh, rốt cuộc chuyện gì xảy ra?” Bởi vì ra ngoài làm việc, thẳng đến sáng nay Lộ Phong mới trở về, có chút không rõ tình trạng hỏi.

Hải Triều Sinh vẻ mặt không hiểu, “Câu hỏi không đầu không đuôi, ta làm sao biết là chuyện gì?”

“Ta vừa trở về, đã có người tới thông báo nói môn chủ sáng sớm tinh tỉnh rất xấu, muốn ta cẩn thận, miễn cho đụng phải vạ lây, vì thế ta mới hỏi ngươi, rốt cuộc làm sao vậy?”

Hắn hé môi dưới cười khỏ, “Nếu ta đoán không sai, có lẽ là vì nữ nhân.”

“Nữ nhân?” Lộ Phong nhất thời mở hôi lạnh chảy ròng ròng. “Là nữ nhân không sợ chết kia làm môn chủ tức giận... Không đúng nha! Môn chủ từ trước đến nay không cho nữ nhân thân cận, làm sao sẽ cùng nữ nhân có quan hệ?”

“Đó là bởi vì môn chủ đã chọn lựa ra mẫu thân của thiếu chủ, hơn nữa ngay tối hôm qua hai người đã viên phòng.” Đây là chuyện tốt, bất quá, tình huống

tựa hồ không quá lạc quan.

Lộ Phong giật mình kinh ngạc một chút, “Chẳng lẽ là nữ nhân kia không có hầu hạ tốt môn chủ, làm môn chủ mất hứng?”

“Sự thực sợ rằng chỉ có đương sự mới hiểu được, bất quá, ta xem sắc mặt môn chủ không tốt lắm, sự tình hẳn là tiến hành không được thuận lợi, vì thế ta mới đang suy nghĩ nên giải quyết tốt hậu quả như thế nào.”

Lộ Phong không lưu ý lắm nói: “Nếu như vậy, đôi người không phải xong.”

“Chính người đi theo môn chủ nói.” Hải Triều Sinh ném cho hắn một cái trừng mắt.

“Ta mới không dám, lần này môn chủ đáp ứng dùng bạc mua một nữ nhân tới sinh con, là chúng ta khuyên can mãi mới miễn cưỡng đồng ý, vạn nhất vẫn không thể thực hiện được, hai chúng ta sẽ chờ nhận lấy cái chết.” Chỉ cần nghĩ đến lửa giận của chủ tử, hắn trong lòng sợ hãi.

Hải Triều Sinh nhắm mi nói nhỏ, “Thế nhưng, đại phu đều nói môn chủ thân thể bình thường, muốn nói đôi tông đường tuyệt đối không có vấn đề, rốt cuộc là đâu không ổn?”

“Tám phần là nữ nhân kia lớn lên không đủ đẹp, vóc người không đủ mê, vì thế không dậy nổi hứng thú của môn chủ.” Lộ Phong ý xấu phê bình.

Hải Triều Sinh liếc mắt hắn một cái, “Nàng là môn chủ chính mình chọn, nếu như không có hứng thú, môn chủ chắc sẽ không ủy khuất mình, ta suy nghĩ vấn đề hẳn không phải là ở chỗ này... Được rồi, đừng nói nhiều như vậy, môn chủ có lệnh, người trở lại liền bảo người đến Hắc Thạch hiền nhìn hắn.”

“Người đi cùng ta.”

Hắn hồ nghi tà liếc, “Vì sao ta phải đi theo người?”

Lộ Phong cười thật tươi không chút dối gạt, “Chúng ta thế nhưng cùng ngồi ở trên một cái thuyền, nếu như môn chủ trách tội xuống, người cũng trốn không thoát, đương nhiên muốn có phúc cùng hưởng, có nạn cùng chịu.”

“Người rất muốn kéo ta cùng xuống nước!” Hải Triều Sinh khuôn mặt ôn tú lộ vẻ giả cười.

“Ai bảo chúng ta là hảo huynh đệ, đi thôi!”

Hải Triều Sinh không khỏi thờ dài một tiếng, “Ai! Ta thực sự là không biết nhìn người a!”

Nghiêm Cô Hồng ở tại chỗ bước đi thông thả, không biết bước đi bao lâu, sân nhà đều nhanh bị lồm xồm, không hiểu phiên toán kia là gì chính là làm cho hắn cước bộ không dừng được. Hắn đã phát thê, kiếp này tuyệt đối không vì nữ nhân mà không khống chế được, không có nữ nhân có thể ảnh hưởng tâm tình của hắn, cũng bởi vì như vậy, hắn mới có thể thành lập La Sát môn như ngày hôm nay, làm cho các đại môn phái vì hắn ngoan tuyệt không tình cảm mà kiêng kỵ, không dám cùng mình đối địch.

Không nghĩ tới tới hôm qua hắn lại thua trên tay một nữ nhân.

Nguyên bản hắn chỉ là hành vi giao cấu giữa nam nữ, chỉ là giao dịch đơn thuần, không có cảm tình, thẳng đến nữ nhân thành công thụ thai, liền đại công cáo thành, thế nhưng... Hắn thiếu chút nữa lại bị điên!

Hắn cho tới bây giờ không gặp qua nữ nhân nào như nàng điên điên khùng khùng, không biết nên nói là thoát tuyến vẫn là ngu ngốc, làm cho hắn không hiểu được nên thế nào cùng nàng “làm việc”, hay là, hắn thật nên suy nghĩ thay đổi người, nếu không tương lai sinh hạ nhi tử có thể di truyền đến ngu ngốc của nàng, chẳng phải là hối hận không kịp? Khi Lộ Phong cùng Hải Triều Sinh song song vào cửa, nhìn thấy chính là Nghiêm Cô Hồng đang chậm rãi bước đi thành vòng tròn.

“Tham kiến môn chủ.” Hai người đồng thanh nói.

“Có việc?”

Hải Triều Sinh hơi kinh ngạc, “Môn chủ không phải công đạo muốn Lộ Phong tới gặp người sao?”

“Ta đã quên.” Nghiêm Cô Hồng bỗng nhiên nhớ tới.

Đã quên?! Hai chữ này như sét đánh ngang tai hướng tới, làm cho Lộ Phong vẻ mặt kinh nghi bất định hướng bên cạnh đồng bọn, nghĩ thầm đại chí đại đường, bọn họ cao nhất chủ tử từ lúc nào quên chuyện.

Lộ Phong cẩn thận từng li từng tí hỏi: “Môn chủ có phải là có tâm sự gì hay không? Nếu có, không ngại nói ra, làm cho bọn thuộc hạ thay người phân ưu giải lao.”

“Không phải là cùng Bình cô nương có liên quan chứ?” Nói xong, Hải Triều Sinh liền để ý biểu tình trên mặt chủ tử trên mặt. Trong nháy mắt, Nghiêm Cô Hồng khuôn mặt kéo dài, “Người làm sao cho rằng cùng nàng có liên quan? Hắn không muốn có người thứ ba biết chuyện viên phòng đêm qua của bọn

họ,sợ có tổn hại nam tính cùng oai phong của hấn đến lúc đó lại bị thêm mắm thêm muối truyền đi.

“Thuộc hạ nói lỡ, thỉnh môn chủ thứ tội.”

Nghiêm Cô Hồng cảm thấy không khí trong phòng trầm xuống,bỗng nhiên bước ra cửa,hai người cũng theo đi ra ngoài.

Cách hành lang một đoạn đường ngắn,hấn lần thứ hai mở miệng.

“” Nàng “... thế nào?”

“Vẫn là câu nói kia,” nàng “muốn gặp môn chủ một lần.”Lộ Phong nói.

Hấn cắn răng thấp xích, “Không có khả năng!”

“Thuộc hạ cũng nói như thế cho” nàng”,bất quá”nàng”vừa khóc vừa cầu,thuộc hạ thực thấy khó khăn,đã công đạo tỳ nữ chú ý nhiều hơn.”Hải Triều Sinh liếc Nghiêm Cô Hồng khuôn mặt bao trùm hận ý,lớn mật khuyên,”Môn chủ,chuyện quá khứ nên để nó qua,dù sao” nàng” vẫn là của ngươì. .”

“Câm miệng!”Nghiêm Cô Hồng lớn tiếng điên cuồng gào thét, “Chuyện riêng của ta còn không cần ngươì xen mồm.”

“Dạ,thuộc hạ đi quá giới hạn .”

Ai!Khúc mắc này muốn tới khi nào mới có thể mở?

Nghiêm Cô Hồng hàm dưới co rút lại,khuôn mặt ngăm đen căng thẳng tiếp tục rảo bước đi lên phía trước,tựa hồ chỉ cần nhắc tới “nàng”, hấn tràn ngập phần hận bất bình,hận không thể hủy diệt tất cả mọi thứ trên đời,ngay cả người thân nhất của mình,người hấn tín nhiệm nhất cũng không thể tín nhiệm,thực sự quá bi ai .

Lộ Phong đề thấp tiếng nói,thầm trách cứ huynh đệ.”Ngươi biết rõ môn chủ hận nhất người khác thay” nàng” biện hộ,ngươi thế còn tự tìm từ lộ?”

“Ta thực sự nhìn không được.” “Nhìn không được thì thế nào?Môn chủ hận ” nàng “,liền đi nhìn” nàng “một cái cũng không chịu,ai nói hộ cũng vô dụng,chúng ta vẫn là tự cầu phúc đi!”

Hấn ở trong lòng than nhẹ,”Không có yêu,ở đâu ra hận?”

“Xuyt!Ngươi muốn chết sao?Môn chủ nhẫn lực rất tốt,cẩn thận hấn nghe thấy được,đến lúc đó lại phát điên,chúng ta thế nhưng đỡ không được.” Lộ Phong vội vàng che miệng của hấn.

Hải Triều Sinh đẩy bàn tay của hấn ra,”Này không cần ngươi nhắc nhở ta.”

“Đúng rồi!Nữ nhân bị môn chủ chọn rốt cuộc lớn lên có đức hạnh gì,ta còn chưa gặp được người đâu!” Hấn hỏi.

“Ấn, nên nói như thế nào?Chỉ có thể nói nàng rất đặc thù.”Đây là từ để hình dung duy nhất mà Hải Triều Sinh nghĩ tới.

Lộ Phong lòng hiếu kỳ bị gọi lên.”Đặc thù thế nào?”

“Ta cũng không biết nói thế nào,dù sao chờ ngươi thấy được sẽ hiểu, nàng... A?” Phát giác Nghiêm Cô Hồng đi phía trước đã dừng bước lại,thân hình cao lớn trở nên cứng nhắc,tốc độ không khỏi nhanh vượt qua.”Môn chủ,làm sao vậy?”Chờ hấn đến gần,mới biết được Nghiêm Cô Hồng hai mắt lạng lẹ nhìn chằm chằm bóng lưng người nào đó,lắng nghe mấy nữ nhân nói chuyện phiếm,kinh ngạc rất nhiều,không tự chủ cũng tĩnh tâm nghe chuyện.

“Ái chà!Ghê tởm,sao lại hỏi ta chuyện như vậy?”Một tỳ nữ khuôn mặt hồng hồng giận dữ mắng.”Ta còn không có lập gia đình,làm sao biết.”

Bình Tiểu Quỷ không khỏi thất vọng,”Nguyên lai ngươi cũng không biết...”

“Được rồi!Ta là biết một chút,không phải rất nhiều nha!”Tỳ nữ giả vờ thanh thuần nói.”Kỳ thực viên phòng rất đơn giản,nữ nhân chúng ta chỉ cần nằm ở trên giường,cái gì đều không cần làm,những thứ khác giao cho nam nhân thì được rồi.”

“Thực sự như vậy là được rồi sao?” Bình Tiểu Quỷ vẫn là không hiểu.

Một đầu bếp nữ hơi lớn tuổi lấy thái độ người đã làm vợ ái muội cười trộm,”Không sai biệt lắm!Bất quá nghe nói cô nương tối hôm qua đã cùng môn chủ chúng ta viên phòng ,không phải đã sớm lĩnh hội cái gì gọi là viên phòng,sao còn chạy tới hỏi chúng ta loại vấn đề này?”

Cái này nàng nếu có cơ hội muốn hão hão quở trách hấn một phen.”Này cũng không phải trách môn chủ các ngươi,đột nhiên kêu dừng,cũng không làm cho xong,thật là mất hứng .”

Tỳ nữ cảm thấy kinh ngạc,”Làm sao có thể!Môn chủ thực sự cái gì cũng chưa làm sao?”

“Hắc!Các ngươi cũng không biết,ta đã đem y phục cởi sạch hết,còn nằm ở trên giường mặc hấn xâm lược,hấn chỉ hôn ta,chạm vào người ta thật là nhột nha!Sau đó hấn lại đột nhiên nói không làm .”

“Kìa vì sao?”Đầu bếp nữ mắt mở to.Bình Tiểu Quỷ suy sụp tiếp theo trưng ra khuôn mặt trẻ con,”Các người nói có phải hay không ta không có sức quyến rũ?Hay là hẳn có chuyện?Hắn thực sự là không thể?Bất quá,hắn thoát nhìn bộ dạng rất tốt nha, không giống như là ngoài khỏe trong yếu nha!”

“Xuyt ——”Tỳ nữ cùng đầu bếp nữ phút chốc hướng nàng làm dấu im lặng,muốn nàng đừng nữa nói ầu.

Nàng hồn nhiên không hay biết gì lại thì thào tự nói,”Vạn nhất hẳn thực sự không thể,vậy ta không phải sinh không ra đứa nhỏ...Ngẫm lại thật đúng là đáng tiếc,dù sao rất khó tìm được người như hắn,nam nhân rất ưu tú...A?Người đâu?Ta còn không có hỏi xong,các người thế nào bỏ đi?”

Không đúng! Bình Tiểu Quỷ hậu tri hậu giác cảm thấy lưng rét run, khuôn mặt nhỏ nhắn trở nên trắng,rất chậm,rất chậm quay đầu lại,bất ngờ đụng phải một đôi mắt giận tối tăm lãnh con người,một lòng nhất thời lạnh thấu.

Mẹ của ta nha!

Lần này nàng chết chắc rồi.Nghiêm Cô Hồng ánh mắt tựa ăn thịt người đem nàng chôn chặt tại chỗ,gìu lên nắm chặt hữu quyền,”Phanh!” Một tiếng ầm ầm nổ,cường ngạnh đem hành lang toàn bộ phá hủy hết,nóc nhà toàn bộ sụp xuống.

“Nguy rồi!” Hải Triều Sinh cùng Lộ Phong chỉ kịp thả người nhảy ra hành lang.

Thực sự là nguy hiểm!May là môn chủ chỉ xuất một thành công lực, nếu không bọn họ xác định vững chắc vô pháp đứng lúc trốn kịp.

Khi người trở về,đã không gặp bóng dáng Nghiêm Cô Hồng cùng Bình Tiểu Quỷ,hai người không khỏi liếc mắt một cái,khẩn cầu Bò Tát phù hộ môn chủ có thể đề cho nàng toàn thây.

Bình Tiểu Quỷ bị người kèm hai bên tặc như con gà con đến Quan Hồng lâu,tay chân vừa được tự do,liền vội vàng tìm nơi yểm hộ tránh né ở xung quanh,nàng trì hoãn thế nào,cũng hiểu được tai vạ đến.

“Người, người, người chuyện gì cũng từ từ,nếu như ta có địa phương đặc tội,ta,ta hướng người xin lỗi.”Thấy hắn đằng đằng sát khí,nàng liền hận cho tới bây giờ làm gì bước vào La Sát môn một bước,cũng làm sao gặp qua hắn,ô... Cái gì nam nhân khó tìm,hết lần này tới lần khác chọn nam nhân tính cách thô bạo,cái này nàng thực sự sẽ chết rất thảm.

Nghiêm Cô Hồng một bên bước đi thông thả hướng nàng, một bên cuống xả quần áo trên người,”Người không phải hoài nghi ta không thể sao?Hảo,ta liền chứng minh cho người xem,ta rốt cuộc có thể hay không?”

“Không, không cần chứng minh,ai dám nói người môn chủ La sát môn không thể,ta Bình Tiểu Quỷ người thứ nhất không phục?Vô lâm, vạn phu đừng địch,người chỉ cần nói một,liền không ai dám nói hai.Ô...” Bình Tiểu Quỷ sợ đến nói năng lộn xộn,lời hay nói tẩn.”Người lợi hại như vậy... làm sao không sinh ra hài tử?Ta thu hồi lời ta mới vừa nói có được hay không?”

Hắn thân trường vươn cánh tay,một bên túm lấy cổ nàng,”Không tốt!” Bình Tiểu Quỷ sắc mặt trắng bệch kêu thảm thiết: “Cứu mạng nha...Phụ thân,mau tới cứu ta...”

“Người bây giờ kêu người nào cũng không được.”Nghiêm Cô Hồng đem nàng đặt ở trên giường,hung bạo xé rách váy của nàng,”Những thứ này đều là người tự tìm.”

“A...”Nàng kinh ngạc trừng mắt nhìn hành động của hắn không chút nào ôn nhu,nhất thời quên vừa rồi còn sợ hãi.”Người không nên xé... Đây là quần áo ta mới đổi hôm nay nha...Người muốn ta thoát liền nói một tiếng,làm chi đem phá hủy?Người bạc nhiều có phải hay không? Nếu như nhiều lắm,ta...ngô ngô...”

Hắn đơn giản cúi đầu xuống che lại cái miệng nhỏ nhắn làm nhảm của nàng,bằng không thật sẽ bị nàng làm tức điên đến mức muốn bóp chết nàng.

Vì để phòng ngừa vạn nhất,Hải Triều Sinh cùng Lộ Phong đã tiến đến bên ngoài Quan Hồng lâu,thật sợ sẽ có tai nạn chết người,bất quá đợi thật lâu,cũng không có dị trạng,tâm mới hơi ổn định chút. Lộ Phong ách nhiên thất tiếu,”Thật không biết nữ nhân kia ngu xuẩn,vẫn là có chuyện suy nghĩ?Cư nhiên đem chuyện trong khuê phòng lấy ra trò chuyện,hơn nữa còn là chuyện nam nhân để ý nhất,thảo nào môn chủ phát điên,đổi lại là ta,sợ rằng sẽ một chường đánh nàng.”

“Hiện tại người đã biết nàng có bao nhiêu đặc thù.”Hải Triều Sinh khuôn mặt nhả nhận phiếm ra vẻ cười khổ,”Người cũng không biết ngày hôm qua nàng đến La Sát môn chúng ta náo loạn bao nhiêu?Nàng nha...”

Mới nói đến phân nửa,trong Quan Hồng lâu liền truyền ra tiếng kêu kinh thiên địa,quỷ thần khiếp sợ.

Hải Triều Sinh trong lòng giật mình, “Chuyện gì xảy ra?”

“Sẽ không phải bị môn chủ cấp...” Giết!

Hai người ăn ý mười phần, mắt thấy sẽ phá cửa mà vào,xông lên cứu người,nhưng giữa đường bỗng nhiên đình chỉ.

“Oa...Đau quá nha...Ô oa...”Còn có thể kêu?Kìa tỏ vẻ không có việc gì,bọn họ thăm nghĩ.

“A... Ngươi này đại phối đàn trạc ta cũng không thông báo trước một tiếng... Rất đau nha... Ô oa... Ta đều nói rất đau ngươi còn? Ô oa... Đau quá nha... Ta sau này sẽ không nói ngươi không thể ... Ô...”

Lộ Phong hội ý đi qua,nhất thời “Vèo!” Cát tiếng cười to.

“Ông trời của ta!”Hải Triều Sinh sờ trán lắc tay,sau đó kéo huynh đệ cười đến quỳ rạp trên mặt đất ly khai “hiện trường án mạng”.

Trong phòng, Bình Tiểu Quỷ móng tay bầu chặt vào tấm lưng cường tráng hữu lực,lưu lại một đường máu,”Oa... Ngươi không nên... Thực sự đau quá nha... Ô... Ta chỉ biết ngươi là nam nhân giỏi ghi hận nhất... Ngươi căn bản là ở trả thù...”

“Ngươi nếu không cầm miệng sẽ càng đau!”Nghiêm Cô Hồng thô rống một tiếng,cảm giác được nội bích nhu nhuận co rút nhanh đem chính mình nam tính bao chặt,làm hắn cơ hồ muốn phát cuồng.”Ồ... Ta cầm miệng là được...Oa a!Ngươi gạt người... Vẫn rất đau nha...Ngươi không nên lại đâm được chưa?”Bình Tiểu Quỷ chịu khổ bị chà đạp khóc khàn cả giọng,trên mặt vết tích không biết là nước mắt vẫn là nước mũi.

Nghiêm Cô Hồng thở dốc cuồng dã chạy nước rút...

“Được rồi,được rồi...Ta tin ngươi...Ngươi thực sự được đi,thật là lợi hại...” Thực sự tốt làm cho nàng muốn khóc.

Hắn lạnh lùng ngắm nàng liếc mắt một cái,ánh mắt tuy rằng nghiêm khắc,thể nhưng thân thể phản ứng cùng lửa nóng bạo phát,không nói lời nào đem hai chân cân xứng của nàng vác lên vai,xâm nhập càng sâu vùng đất chật hẹp của nàng.

“A... Ngươi.. Ô oa... Đau quá... Nhẹ một chút...”“Vì sao không ai nói với nàng viên phòng sẽ đau đớn như vậy chứ?Bình Tiểu Quỷ thấy hắn làm không biết mệt,càng đánh càng hăng,khóc càng lúc càng lớn tiếng,ô... Đều là phụ thân sai,nếu như hắn đem tuệ căn cho nàng,nàng hà tất khổ như thế?Tốt nhất nàng đêm nay liền có thể thuận lợi thụ thai,nếu không nhiều hơn nữa đến mấy lần,nàng còn không có trở thành hiệp nữ,đã đi đời nhà ma.

“Ô... Ngươi rốt cuộc được rồi chứ?” Nàng vô lực khóc lóc kể lể.

Bạn đang đọc truyện *Thoát Tuyến Hiệp Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3

Ngày hôm sau,thư phong Hắc Thạch hiện.

“Môn chủ,đây là Thiết Thủ bang bang chủ Mộ Dung Doanh hạ thiếp mời,mời ngươi tới bàn chuyện võ lâm đại sự.”Lộ Phong đem thiếp mời vừa tới giao cho Nghiêm Cô Hồng.

Hắn lạnh lùng cười, “Việc võ lâm cùng ta có quan hệ gì?Ném đi.”

Lộ Phong tự nhiên tuân mệnh,chuẩn xác đem nó ném vào thùng rác.

“Dựa vào thuộc hạ biết,Mộ Dung Doanh mục đích lớn nhất còn không phải là muốn La Sát môn chúng ta,hảo giúp hắn leo lên vị trí minh chủ võ lâm,về điểm này hắn tâm tư đã là Từ Mã Chiêu chi tâm, mọi người đều biết.”“Ta xem hắn vốn là muốn dùng mỹ nhân kế, cho rằng môn chủ sẽ chọn nữ nhi của hắn Mộ Dung Thiên, chỉ cần nàng có thể sinh hạ cốt nhục môn chủ,dù cho không được làm môn chủ phụ nhân,nhìn ở đũa nhỏ phân thượng,cũng phải cho hắn điểm tình cảm” Hải Triều Sinh trong mắt toát ra vẻ chê cười,”Không nghĩ tới môn chủ liền nhìn cũng không nhìn liếc mắt một cái,còn tưởng là tràng cấp Mộ Dung Thiên nan kham,lúc này mới phải người có địa vị cao lại đầu hàng nhân nhượng trước người có địa vị thấp.”

“Hắn bàn tính thật đúng là tinh, trên giang hồ người nào không biết Mộ Dung Thiên biệt hiệu gọi”mỹ nhân thủ đoạn độc ác”,đẹp thì đẹp thật, thể nhưng chỉ cần nam nhân bị nàng lợi dụng qua,cũng không có một kết cục tốt,Mộ Dung Doanh lại còn phái nàng đến quyến rũ môn chủ,ta xem hắn thực sự là lớn tuổi,y nghĩ không rõ lắm”Lộ Phong ác độc nói. Hải Triều Sinh cũng có đồng cảm,ánh mắt lơ đãng hướng Nghiêm Cô Hồng thoáng nhìn,thấy hắn có chút không yên lòng,hòa bình lúc không quá như nhau.”Môn chủ, có vấn đề gì không?”

Bỗng nhiên đem suy nghĩ kéo về, Nghiêm Cô Hồng thần nhiên nói: “Không còn việc,các ngươi đều đi xuống đi!”

“Môn chủ,còn có chuyện,ngày hôm qua... Ách...” Hải Triều Sinh khẩu khí quanh co lòng vòng một hồi nói”Thuộc hạ là ý nói,có thể Bình cô nương đã mang thai,có phải hay không nên tìm người từng có kinh nghiệm sinh đẻ theo bên người,chỉ ít trước khi lâm bồn có rất nhiều việc cần phải chú ý?”

Lộ Phong gât đầu,”Đúng đúng đúng,vẫn là Triều Sinh suy nghĩ chu đáo,chúng ta đại nam nhân đối với chuyện nữ nhân sinh con không biết gì, nên trước đó chuẩn bị tốt.”

“Nàng chưa chắc đã có.”Nghiêm Cô Hồng rũ mắt xuống,che con ngươi buồn bã.Hắn nhanh nồm nhanh miệng nói”Điểm ấy thỉnh môn chủ mặc dù

phóng một trăm hai mươi tám,ngày hôm qua toàn bộ La Sát môn mọi người nghe của nàng tiếng kêu,đủ để chứng minh môn chủ là một nam nhân bình thường.”

Hải Triều Sinh lấy cùi chỏ đụng phải hán một chút, “Ngươi kia nói cũng không cần nói ra.”

“Ách, ha ha...Thuộc hạ nói lỡ, thuộc hạ nói lỡ.” Lộ Phong vội vàng cười.

Nghiêm Cô Hồng ánh mắt âm hàn tà liếc bọn họ, hai người thấy lông tơ đứng thẳng.

“Muốn ta dùng bạc mua nữ nhân tới sinh con là chủ ý của các ngươi,việc này có thể nói truyền khắp giang hồ,nếu như nàng trong vòng nửa năm không có thụ thai,làm cho ta lần thứ hai trở thành trò cười cho mọi người,này hậu quả liền do các ngươi phụ trách!”

Lộ Phong khó khăn nuốt nước bọt,”Môn chủ yên tâm,nàng,nàng nhất định có thể .”

“Bình cô nương trời sinh tính hoạt bát,thân thể lại khỏe mạnh,nhất định có thể giúp môn chủ sinh hạ một tiểu tử béo,môn chủ nên tự tin đối với mình.” Hải Triều Sinh cường bài trừ đáng tuổi cười,vì hán nịnh nọt.

”Tốt nhất là như vậy.”Nghiêm Cô Hồng khẽ động một bên khóe miệng, trán nhăn lại bởi vì chỉ sợ tiểu ý,”Bất quá các ngươi trước cùng lão thiên gia mượn chút vận khí đến,nếu như giữa chừng xảy ra điều gì...Đến lúc đó ta sẽ cho các ngươi nếm thử uy lực “tru sát tà chương “.”

Lộ Phong cùng Hải Triều Sinh thân thể không khỏi run lên,lộ ra bộ dạng tươi cười so với khóc còn khó coi hơn.

Chờ Nghiêm Cô Hồng giặt mình hoàn hồn lại,mới phát giác hai chân không có ý thức của mình,tự động trở về Quan Hồng lâu,trong lòng chấn động,đem thân thể bất động tại chỗ.

Vào giờ này mỗi ngày,hán đều ở trong phòng luyện công nghiên cứu võ học,trừ phi đêm khuya,bằng không tuyệt đối không trở về phòng, hôm nay thế nào khác thường?Đánh một quyền vào trên tường,căm giận suy nghĩ,hán không thể lại tin nữ nhân!

Canh giờ đã gần đến buổi trưa,nữ nhân kia cũng nên tỉnh đi! Nghiêm Cô Hồng cho tới bây giờ chưa thấy qua ai so với nàng còn có thể nháo,sẽ khóc người,ngay cả chuyện xong xuôi,nàng còn có biện pháp ở bên người quở trách hán không phải,làm cho hán không có biện pháp ngủ,còn đem đệm chăn đều cuốn đi,nếu không niệm ở nữ nhân lần đầu thực sự rất đau,hán mới không có khả năng dễ dàng tha thứ nàng..

Dễ dàng tha thứ? !

Nghiêm Cô Hồng thật to ngẩn ra,hán đang suy nghĩ gì?Hán làm sao có thể dễ dàng tha thứ một nữ nhân?Phải nói niệm ở nàng trong bụng khả năng đã mang thai hán thân sinh cốt nhục,bằng không sớm đã đem nàng đánh khỏi phòng của hán,không sai,nghĩ như vậy là được rồi,nàng chỉ là công cụ dùng để sinh con,hán đối với nàng không có khả năng sẽ có cảm tình!

Thôi miên bản thân một phen,Nghiêm Cô Hồng cảm giác mình không cần thiết tận lực cùng nàng giữ một khoảng cách,thế là hai tay để ở sau thắt lưng trở về phòng,khi hán bước vào Quan Hồng lâu,thoáng nhìn chính là Bình Tiểu Quỷ khom thân,một tay vịn tường,rất giống rùa đang bước đi.

“Ngươi đang làm gì?”Thông thường hán căn bản không sẽ chủ động đi quan tâm bất luận kẻ nào,nhất là nữ nhân,thế nhưng nhìn thấy nàng hành động quái dị,vẫn là không cẩn thận thốt ra.

Bình Tiểu Quỷ phút chốc ngẩn đầu,lập tức oán hận khẽ kêu, “Ngươi này đầu sỏ gây nên còn có mặt mũi hỏi?Ta toàn thân cao thấp dường như sắp hỏng mất,đều là La Sát môn môn chủ ngươi ban tặng... Ôi! Đau quá nha!”

Thấy nàng khuôn mặt nhỏ nhắn khóc tang hướng trên mặt đất ngồi xuống,hán chân mày nhăn càng cao.”Ngươi rốt cuộc đang làm gì?”

“Ngươi còn giả bộ!Ta thân thể vừa chưa xót lại đau,tối hôm qua không ăn,lại không có người đưa ta đi tắm,càng không cần phải nói bữa trưa,ta mau chết đói ngươi có biết hay không?Ồ... Ta thật đói nha!” Nàng càng nói càng cảm giác mình thật đáng thương,nói nói,nước mắt liền đổ rào rào đi xuống”Ồ oa... Ngươi khi dễ ta!”

Thấy được nàng bản lĩnh nói khóc liền khóc,Nghiêm Cô Hồng không khỏi tròn tròn mắt.

“Ngươi ngày hôm qua còn khóc không đủ sao?”Nhưng lại rộng to hơn kêu to,rất giống bị người làm nhục,làm cho La Sát môn từ trên xuống dưới tất cả đều nghe thấy được.

Nàng lay động cánh môi,oán hận trừng hán một cái, dùng hết khí lực bú sữa lên tiếng khóc lớn,”Ồ... Ngươi nam nhân này có đủ keo kiệt, không có độ lượng...Ồ oa...Chuyên môn khi dễ ta cô gái yếu đuối...”

Nghiêm Cô Hồng chịu không nổi tê thanh thấp bảo, “Câm miệng!”

“Ồ oa...”Nàng không sợ hãi chút nào,so với hán khóc lớn hơn.

Hán phần nộ xoay người phẩy tay áo bỏ đi.

Bình Tiểu Quỷ khóc run đầu vai, “Ồ... Đây từ nam nhân không có lương tâm, cứ nhiên cứ như vậy rồi đi...” Hừ! Nàng quyết định không để ý hắn. Ngay lúc nàng nức nức nở nức, có tiếng bước chân đi qua hành lang, cuối cùng vòng vào phòng, nàng một bên nức nức một bên nhu mắt, ngừng khóc nhìn xem là ai, này vừa nhìn nguy! Trùng lớn con người còn hơi nước, còn tưởng rằng là chính mình ánh mắt nhầm,

Nàng nuốt nước miếng mãnh liệt, “Thơm quá nha!”

Vài tỷ nữ đưa cơm nước vào đem đồ vật đặt xuống, liền mau mau rồi đi.

Nghiêm Cô Hồng liếc nhìn nàng khóc được rồi tỉnh rồi mù khuôn mặt nhỏ nhắn, “Tối ăn, không nên lại cho ta nghe thấy người oán giận, nhẫn nại của ta có hạn.”

“Đỡ ta một tay.” Nàng đem tay nhỏ bé trắng nõn đưa cho hắn, hai mắt không rời thức ăn trên bàn.

Ánh mắt hắn bắn ra lưỡng đạo sát nhân bàn giận mũi nhọn, “Người, nói, làm, sao?” “Chân của ta hảo mỏi nha! Nhanh lên một chút đỡ ta đứng lên, ta đói bụng.” Bình Tiểu Quỷ không nhìn hắn hăng giọng sắc mặt, trong miệng nước bọt không ngừng tiết, bụng càng kêu lớn tiếng.

Nữ nhân này xem không hiểu sắc mặt người khác sao?

Hay là hắn nên suy nghĩ một chương đánh nàng, đỡ phải bị nàng làm tức chết.

“Chính mình đứng lên, nếu không cũng đừng ăn.” Ngắn gọn mấy chữ, cũng theo Nghiêm Cô Hồng xi và ra.

Bình Tiểu Quỷ lúc này mới không cẩn thận ngắm đến hắn biểu tình dữ tợn, thức sờ sờ cái mũi của mình, bắt quá thân thể mới hoạt động một chút, liền đau làm nàng nhe răng trợn mắt, thật vất vả đến bên cạnh bàn, vừa cầm bát đũa, liền như lang thôn hổ yết đem thức ăn hưởng trong miệng nhét, giống như có người cùng nàng cướp.

“Này...” Nàng thật vất vả mới đem nhồi vào trong miệng thức ăn nuốt xuống bụng, “Chúng ta ngày hôm qua nếu đã làm cái kia, kia muốn như thế nào mới biết được có hay không có?” Hắn một bộ không liên quan mình nói: “Ta cũng không phải đại phu.”

“Thái độ của người rất lạnh nhạt nha! Ta còn tưởng rằng người vội vã muốn có nhi tử.” Nàng bắt mắt hỏi hắn một câu.

Nghiêm Cô Hồng xả môi lãnh trào, “Ta hiện tại cũng muốn suy nghĩ một chút có phải hay không muốn cho người làm nương nhi tử của ta.”

“Người rất quá phận nha! Ta có cái gì không tốt? Có thể làm con ta là phúc khí của hắn, người khác cầu còn cầu không được đâu! Thật không biết điều, hưởng hồ là chính người muốn chọn ta, ta vừa không có cầu xin người.” Bình Tiểu Quỷ vô pháp tiếp thu tư vị bị người ghét bỏ. “Người nghĩ rằng ta thích người làm cha nhi tử của ta sao? Ta còn muốn thay đổi người làm!”

“Nói, lại, một, lần nữa!” Nghiêm Cô Hồng lãnh run tà liếc.

Nàng mắt to trát liễu mờ mịt, “Nói cái gì?”

“Một câu cuối cùng.”

Bình Tiểu Quỷ bùng tỉnh đại ngộ, “Nga! Ta là nói ta còn muốn thay đổi người làm... làm...” Âm cuối khi hắn rét căm căm sắc mặt hạ phút chốc biến mất. “Người, người làm gì thế như vậy nhinta?” Quái đáng sợ.

“Trước khi người sinh hạ đứa nhỏ, mơ tưởng đi ra La Sát môn một bước!” Hắn không biết ở lồng ngực đoàn hòa diễm đang thiêu đốt kia là cái gì, chỉ biết là cảm xúc ở trong nháy mắt trở nên căm tức.

“Mới vừa rồi còn nói không muốn cho ta làm nương con trai của người, hiện tại lại muốn ta sinh, nói chuyện phản phản phúc phúc, thật là làm cho người khó có thể theo.” Bình Tiểu Quỷ nhin không được nói làm nhầm.

Lưỡng đạo hung quang lập tức quét tới, làm cho nàng phút chốc cảm miệng không nói.

Nghiêm Cô Hồng toàn thân vô biểu tình, “Ăn xong mọi thứ, người có thể trở về phòng của mình, đêm nay ta sẽ lại phái người đi thông tri người.”

“Cái gì?!” Nàng kinh suyễn một tiếng, “Đêm nay chúng ta còn muốn...” Trong mắt của hắn không tự chủ hiện lên vẻ đắc ý trả thù, “Thẳng đến xác định thụ thai, mỗi ngày ban đêm người cũng phải đến Quan Hồng lâu báo danh.”

Bình Tiểu Quỷ ăn uống đại thất, “Mỗi đêm đều phải? Người cũng quá dũng mãnh đi! Như vậy sẽ không quá mệt mỏi sao? Dù cho lợi hại hơn nữa, thân thể cũng không được, không bằng chúng ta bốn ngày làm một lần thế nào?” Nàng ý đồ cùng hắn cò kè mặc cả.

“Người cứ nói đi?” Ngừ điệu thường thường, không có nửa điểm phật phùng.

Nàng cười khan một tiếng, “Kia, kia sửa ba ngày một lần thế nào?”

Nghiêm Cô Hồng lần này liền lười trả lời, chỉ dùng đôi con người có thể đem người đồng chết nhìn nàng.

“Kìa,kìa như vậy được rồi,ngủ ngơi một ngày,đêm mai chúng ta sẽ tiếp tục làm?” Nàng lấy lòng hỏi lại.

“Đêm nay ta sẽ phái người đi đón người!” Hấn lạnh lùng bỏ lại một câu nói,cũng không quay đầu lại bước đi thong thả ra ngoài,lưu lại Bình Tiểu Quỷ một mặt ảo não.

Ai! Có thể nhìn thấy ánh nắng mặt trời,thật có cảm giác được sống lại.

Bình Tiểu Quỷ ngồi ở trên thềm đá, đánh một cái ngáp thật to,một bộ lười biếng,bộ dáng buồn ngủ,miệng không rõ lắm bảm, “Vẫn là trở về phòng ngủ,nếu không buổi tối lại không được ngủ.”

Trong lòng tuy muốn,thể nhưng thân thể lại không nghĩ động,chỉ có thể hai tay nâng cằm, mí mắt đã nhắm lại...

“Bình cô nương.”Tiếng nói nam tính dễ nghe ở bên tai vang lên.

Nàng khó khăn xốc lên mí mắt, dò xét liếc mắt một cái La Sát môn hai vị đường chủ,”Là các người!Người nhận biết ta đều trực tiếp gọi tên của ta,kêu ta Bình cô nương,thật không được tự nhiên.”

Hải Triều Sinh về mặt tiểu ý,”Chúng ta đây liền cung kính không bằng tuân mệnh.Tiểu Quỷ,khí sắc của ngươi thoát nhìn dường như không tốt lắm nha!” “Đứng rồi! Dường như về mặt thiếu ngủ.” Lộ Phong cũng thuận miệng nói.

“Cái gì dường như,căn bản là không tốt.”Nói đến đây,Bình Tiểu Quỷ bụng vốn đầy ứ khuấy không có chỗ tổ cáo liền nói.”Còn không phải là do vị môn chủ anh minh vĩ đại kia,ta thật vất vả mới ngủ,hắn lại âm ỉ,có đôi khi một đêm làm nhiều lần,ta xem hắn căn bản không phải” không thể”,mà là” quá có thể”,thảo nào không có nữ nhân chịu được hắn,may là ta thường ngày có vận động,thể lực cũng không tệ lắm,nếu không đã sớm suy sụp.”

Lộ Phong kinh ngạc khẽ gọi,”Vậy có phải hay không nói môn chủ thân thể cũng không có vấn đề gì?Triều Sinh,chúng ta có thể không cần lo lắng bị hưởng” chừng bá “.”

“Vẫn là không nên cao hứng quá sớm,chờ xác định Tiểu Quỷ có thai đã.” Hải Triều Sinh tại chỗ hắt cho hắn một thùng nước lạnh.”Các ngươi hay là trước tìm một nữ nhân tóichuẩn bị mang thai,ta sợ ta đến lúc này liền lừng lẩy hi sinh.”Bình Tiểu Quỷ càng nghĩ càng không cam lòng,hậm hực hờn dỗi nói:”Hừ!Còn nói cái gì chán ghét nữ nhân?Thực sự là phiền quý.”

Hải Triều Sinh cười nhẹ,”Ngươi sai rồi,môn chủ đích xác chán ghét nữ người tới cực điểm,từ năm năm trước ta cùng Lộ Phong theo hắn, liền chưa thấy qua bên cạnh hắn từng có nữ nhân.”

“Vi sao?Chẳng lẽ hắn thật là bị cái gì kích thích?” Nàng hiếu kỳ hỏi.

“Này...” Lộ Phong trất trất.”Ngươi cũng đừng hỏi nhiều như vậy, chỉ ít người là người duy nhất môn chủ dùng con mắt nhìn nữ nhân, hiện tại chỉ cầu xin người mau nhanh có đứa nhỏ,nếu không hai chúng ta mạng nhỏ hưu hi.”

Nàng lườm hắn một cái,”Này còn cần người nói,ta cũng muốn nhanh một chút a!”

“Tiểu Quỷ, ngươi nên nhẫn nại nhiều một chút,chờ sinh đứa nhỏ, ngươi liền tự do.” Hải Triều Sinh an ủi. Bình Tiểu Quỷ còn người lưu chuyển,gọng điệu dò hỏi:”Vạn nhất đến lúc ta luyện tiếu bỏ lại đứa nhỏ, không muốn rồi đi hắn,môn chủ các ngươi sẽ như thế nào?”

“Sợ rằng sẽ giết ngươi.” Hấn thẳng thắn.

Hít một ngụm khí lạnh, Bình Tiểu Quỷ khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, “Hắn thực sự ác như vậy?”

Lộ Phong liếc mắt,”Ngươi đây không phải là đang nói lời vô ích sao?Môn chủ chỉ cần đứa nhỏ,chờ trả tiền,ngươi dĩ nhiên cùng La Sát môn không có quan hệ,đây là ngay từ đầu đã nói tốt,ngươi nếu như trái với ước định, môn chủ đương nhiên sẽ không tha ngươi.”

“Tiểu Quỷ, ngươi không phải là thích môn chủ chứ?”Tuy rằng môn chủ nóng nảy dễ giận,có lúc lãnh huyết vô tình,nhưng sức quyến rũ nam tính sâu sắc,nữ nhân thấy rất khó không động tâm. Nàng đầu tiên là ngẩn ra, sau đó vèo cười.”Ta mới điên mà thích hắn.”

“Chẳng lẽ ngươi không muốn gả cho hắn, trở thành La Sát môn môn chủ phu nhân?” Hải Triều Sinh cảm thấy ngoài ý muốn.

Bình Tiểu Quỷ nghe xong chỉ cười to nói.”Hắn đối với ta như vậy ác liệt,luôn hé ra thói mặt,dường như xem ta không vừa mắt,một điểm đều không hiểu được ôn nhu săn sóc,ta mới sẽ không thích cái loại nam nhân này,huống hồ ta còn có một cái đại chí hướng chờ thực hiện,mới không muốn lập gia đình,cả đời bị trói ở bên người nam nhân,kìa không thú vị a!”

“Cái gì chí hướng?Cũng không thể nói nghe một chút?”

“Đây là bí mật của ta,đương nhiên không thể nói cho các ngươi biết.” Đối với điểm ấy,y thế của nàng nhưng rất chặt.

“Được rồi,không nhiều chuyện với các ngươi nữa,ta muốn đi vào ngủ trưa.”

Nàng đi rồi,Lộ Phong cùng Hải Triều Sinh dò xét liếc mắt một cái, “Ngươi cảm thấy thế nào?” “Ta đến bây giờ còn nhìn chưa ra.” Hải Triều Sinh rất rõ ràng hẳn muốn hỏi cái gì.

Lộ Phong nắm cái ót,”Môn chủ thái độ đối với nàng tựa hồ có điểm không quá xấu,bất quá muốn tác hợp bọn họ,chỉ sợ là tự tìm đường chết.”

Hải Triều Sinh nhẹ vị,”Đúng là như thế.”

“Thế nhưng đưa nhỏ cũng không thể không có nương,Chúng ta đều là người từng trải,ném qua cái tư vị bị người nhạo báng khi dễ,thực sự tâm không đành lòng... Môn chủ!” Thành linh nhìn thấy Nghiêm Cô Hồng biểu tình kín như bưng,không biết đã ở đẳng kia bao lâu,làm hại Lộ Phong kinh nhảy cao nửa thước.

Nguyên tưởng rằng Nghiêm Cô Hồng sẽ bởi vậy giận dữ,bọn họ vô ý thức bày tư thế sẵn sàng đón địch,dù cho đánh không lại,chỉ cần có thể giữ được tánh mạng là tốt rồi,không nghĩ tới hẳn chỉ là liếc hai người liếc mắt một cái,liền không tiếng động bước đi.

“Môn chủ cư nhiên không có phát hỏa!Có phải hay không có điểm khác thường?”Lộ Phong chờ đợi lo lắng hỏi.Hải Triều Sinh không nói gì,bởi hẳn cũng đoán không ra tâm tư môn chủ.

“Vì sao?Tại sao muốn đối với ta như vậy?Vi... Ngô...”

Đang lúc say sưa mộng đẹp,Binh Tiểu Quỷ lại bị người bên gối nói mê đánh thức,nhìn ngoài cửa sổ sắc trời mới tảng sáng,nàng lại vậy được muốn chết,thực sự rất muốn trở lại tiếp tục ngủ.

Tiếng nói thô suyễn khàn khàn như cũ không ngừng phát ra bao hàm hoang mang cùng tức giận chất vấn.

“Vì sao? Vì sao...”

Binh Tiểu Quỷ nhìn Nghiêm Cô Hồng khuôn mặt ở trong giấc mộng mà giấy dựa vụn vụn,đại mồ hôi hột dọc theo cái trán lăn lăn rơi xuống,làm cho nàng vô pháp ngồi yên không nhìn đến.

“Này... Tỉnh dậy tỉnh...” Nàng lấy tay đẩy vai hắn, “La Sát môn môn chủ... Ngươi đang mơ ác mộng, nhanh lên một chút tỉnh dậy... Uy! Nghiêm Cô Hồng... A Hồng... Tiểu Hồng Hồng... Mau tỉnh lại.”

Ôi~~ liền như vậy kêu hắn cũng còn bất tỉnh!Binh Tiểu Quỷ đấm mắt trong nháy mắt hiện lên vẻ giảo hoạt,quyết định tùy thời báo một chút con chuột oan,đầu tiên là nhẹ nhàng đánh gương mặt hắn,thấy hắn không có phản ứng,dần dần lực đạo tăng thêm,thăm nghĩ,lúc này không đánh nhiều vài cái,sau này liền không có cơ hội.

“Nghiêm Cô Hồng, nhanh lên một chút tỉnh lại nha! Trời đã sáng, A Hồng... Tiểu Hồng Hồng... Mau... Uống!”Nguyên bản mí mắt đóng chặt bỗng dưng mở, một đôi con ngươi lạnh lùng lóe tinh quang trùng mắt nàng,Binh Tiểu Quỷ sợ đến nhanh đưa tay nhỏ bé rụt trở lại,gấu đầu hồ đuôi cười khúc khích,”Ha ha, ngươi tỉnh rồi?Ta cái gì chưa từng làm nha!Ngươi vừa mơ ác mộng,ta là muốn gọi ngươi tỉnh lại,nhưng không phải cố ý muốn đánh ngươi.”

Nghiêm Cô Hồng cấp tốc xoay người xuống giường,sau đó biểu tình thờ dãn bước đi chậm rãi đến phía trước cửa sổ,một chữ cũng không nói.

“Này!Ta nói môn chủ,ngươi thật giống như thường mơ ác mộng,đây đã là lần thứ ba ta gặp phải.”Kinh qua lần này lần qua lần lại,Binh Tiểu Quỷ cũng hoàn toàn không có buồn ngủ,thuận tay cầm lên y phục mặc, “Ngươi rút cuộc mộng chuyện gì đáng sợ?Mỗi lần đều nghe ngươi một mực hỏi vì sao,vì sao?Rút cuộc chuyện gì vì sao?”

Hai tay hắn hoàn ngực,hai mắt ngưng liếc ngoài cửa sổ nhưng hồn độn bất minh bầu trời,nàng nguyên tưởng rằng hẳn không có trả lời,sau một lúc lâu hắn lại mở miệng, “Cùng ngươi không quan hệ.”

Binh Tiểu Quỷ nhịn xuống mắt tròn trắng,học hắn hai tay ôm ở trước ngực.

“Đương nhiên có quan hệ rất lớn,ngươi mỗi lần nói mê,đều làm cho ta không thể ngủ,không bằng như vậy,chờ chúng ta làm xong chuyện nên làm,ta liền trở về phòng của mình,như vậy ai cũng sẽ không âm ỉ đến ai,đến lúc đó ngươi thích gọi vì sao thế nào đều tùy ngươi.”

“Không cần thế.”Nghiêm Cô Hồng thờ ơ trả lời.

Nàng bực mình phê bình,”Ngươi người này thật là ích kỷ nha!Chỉ nghĩ tới chính ngươi,cũng không lo lắng đến cảm thụ người khác... Quên đi!Dù sao ở đây ngươi lớn nhất,ngươi nói một chính là một,bất quá ta nếu như thiếu ngủ,tâm tình sẽ không tốt,vạn nhất sau này sinh ra nhi tử tính tình so với ngươi tệ hơn, vậy chuyện cũng không liên quan đến ta.”

Nghe Binh Tiểu Quỷ nói xong,hắn toàn thân cứng ngắc,bình tĩnh liếc nàng,hồi lâu,mới mở miệng.

“Ta sẽ tận lực khống chế chính mình.”

“Ta van ngươi!Năm mộng không phải người khống chế được.” Nàng đảo cặp mắt trắng dã.

Nghiêm Cô Hồng hàm dưới chặt lại,nén giận nói:”Ta nói được là được.”

“Ngươi...” Người nam nhân này thật đúng là nợ người biển.”Ta mặc kệ ngươi!” Binh Tiểu Quỷ chui lại ổ chần, đem đệm chần đắp ở trên đầu.

Dò xét đệm chần đắp thành núi nhỏ, Nghiêm Cô Hồng về mặt vốn định nói ra suy nghĩ của mình, rất nhanh lại khôi phục sự đậm mực, lẳng lặng đứng ở phía trước cửa sổ, thẳng đến sắc trời sáng rõ.

“Các ngươi muốn xuất môn, cho ta đi cùng có được hay không? Ta cam đoan sẽ rất ngoan, sẽ không cho các ngươi gặp phiền phức, môn chủ, ngươi không nên nhỏ mọn như vậy thôi!”

Đã buồn chán nhìn trên mặt đất có mấy con kiến, Binh Tiểu Quỷ, không thể nhìn được nữa tới tìm Nghiêm Cô Hồng, trước đây còn ở trên núi có thể chạy, hiện tại bị giam lỏng, mới biết được tự do đáng quý.

Nghiêm Cô Hồng đậm phiêu khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng lộ ra khát vọng không gì sánh được, “Chúng ta muốn đi địa phương nữ nhân không thích hợp đi.”

“Nữ nhân không thể đi... Chẳng lẽ các ngươi muốn lên kỹ viện?” Nàng trở mắt kính hồ, sau đó dùng một loại rất không tốt ánh mắt tà liếc hắt. “Nghĩ không ra ngươi háo sắc như vậy, còn tưởng rằng mỗi ngày buổi tối ngươi đã đem tinh lực toàn bộ hao tổn ở trên người ta, hiện tại lại còn có thể lực đi tìm nữ nhân khác.”

Hắn lãnh run nghiêm mặt thấp xích, “Ngươi nói vậy bậy bạ gì đó?”

“Tiểu Quỷ, ngươi thực sự hiểu lầm môn chủ, chúng ta đi ra ngoài là làm chính sự, không phải đi kỹ viện.” Hải Triều Sinh nhìn không được giải thích, “Nếu như môn chủ chịu đi địa phương đó, sự tình là tốt hơn rồi.”

Lộ Phong nghe xong lòng có lưu luyến, phụ họa, “Không sai, không sai.”

“Phải không? Bất quá, ta cũng nghe người ta nói qua nam nhân đi kỹ viện là chuyện rất bình thường, nếu như chưa từng đi qua đó mới thực sự kỳ quái a!” Binh Tiểu Quỷ lại phát biểu lời bàn cao kiến.

Hải Triều Sinh không khỏi bật cười, “Tiểu Quỷ, lời này ngươi là nghe ai nói? Ngươi cũng không thể vì một gậy tre lật úp cả thuyền, vẫn có ngoại lệ.”

Nàng khoi mào một bên mày liễu, “Ngươi sẽ không phải nói chính ngươi đi?”

“Chẳng lẽ ngươi cảm thấy không có khả năng?”

Binh Tiểu Quỷ cố ý dùng ánh mắt hoài nghi trên dưới ngắm hắt, “Àn... Đích thực là không giống lắm.”

“Phải không?” Hải Triều Sinh sờ sờ mặt mình, khẽ cười một tiếng, “Ta còn tưởng rằng chính mình lớn lên rất đáng tin cậy, nghĩ không ra ta đánh giá mình quá cao...”

“Các ngươi trò chuyện đủ chưa?”

Ầm ầm một tiếng, nga nha! Sét đánh.

“Đang tốt lại phát hỏa cái gì?” Binh Tiểu Quỷ nhăn mi mắng.

Một đoàn hỏa thiêu vô danh được Nghiêm Cô Hồng tự dung phát ra đến tính tình, con ngươi lãnh lệ phút chốc bắn về phía Hải Triều Sinh. “Ai chuẩn ngươi gọi thẳng tên của nàng?”

Hải Triều Sinh kinh ngạc một lát, “Ách, môn chủ, là...”

“Là ta muốn Hải Triều Sinh trực tiếp gọi tên của ta, có cái gì không đúng?” Binh Tiểu Quỷ có chút khó chịu hỏi. “Chẳng lẽ còn muốn thông qua sự đồng ý của ngươi?”

“Đều là thuộc hạ sơ sẩy, không nên gọi thẳng khuê danh Binh cô nương, thỉnh môn chủ thứ tội.” Hải Triều Sinh lập tức hướng môn chủ thỉnh tội.

Binh Tiểu Quỷ không cần nghĩ ngợi liền thay Hải Triều Sinh nói. “Là tự ta đồng ý, cũng không phải lỗi của ngươi, tại sao phải xin hắt tha tội? Vốn chính là hắt không đúng.”

“Binh cô nương, không nên nói nữa!” Mắt thấy Nghiêm Cô Hồng sắc mặt càng ngày càng khó coi, Hải Triều Sinh vội vàng nói.

Nghiêm Cô Hồng sắc mặt trầm xuống, phần uất phát tay áo rời đi.

“Cứ như vậy đi?” Nàng ngẩn ngơ, tức giận mắng, “Thật là, vô duyên vô cớ phát hư tính tình liền chạy lấy người, mặc danh kỳ diệu thôi!”

“Môn chủ rốt cuộc làm sao vậy? Gần nhất dường như trở nên âm dương quái khí, ngay cả chúng ta là người thân cận nhất của hắn đều không tra được

manh mới. Triều Sinh, chúng ta vẫn là mau theo sau đi!” Lộ Phong vừa nói, người đã đuổi theo.

Nàng nói mấy câu, mới tà nhìn Hải Triều Sinh, “Ngươi không theo sao?”

“Ta nghĩ ta biết môn chủ vì sao sinh khí.” Hắc cười mỉm nói.

“Vì sao?”

“Hắn đang ghen!”

Đáp án này giống sét đánh ngang tai, làm Bình Tiểu Quỷ sợ đến nhất thời mặt trắng như giấy. “Ghen?”

Nàng đương nhiên biết cái gì gọi là ghen, thế nhưng, chưa từng có nam nhân vì nàng ghen.

Nghiêm Cô Hồng ghen? Nếu ghen, vậy tỏ vẻ hân thích chính mình...

“Hân thích ta? Ân, tính hắn còn tính mất, thường thức được ưu điểm của ta, hơn nữa ta cũng không phải tùy tiện làm cho người ta thích.” Nữ nhân tâm hư vinh làm cho nàng đặc biệt chú ý, dù sao bị ái mộ so với bị chán ghét tốt hơn. Nhìn khi hắn như vậy biết phân thượng, ta sau này sẽ đối với hắn khá hơn một chút, dù cho hắn hé ra mặt thôi làm cho người nhìn, cũng ít nhiều nhún nạy một chút, cho hắn chút mặt mũi.”

Nàng nghĩ nghĩ, hồng nhuận khoe miệng nhin không được dương lên dương, càng nghĩ càng đặc ý.

Lúc này, tới trước La Sát môn, nữ tử thân thể đầy đặn làm cho người mơ màng, nam nhân dù cho định tính cao tới đâu cũng khó trốn nàng tận lực bày ra thiên kiều bá mị.

Đúng vậy, chưa từng có nam nhân dám không mua của nàng trưởng, chỉ có nàng ném nam nhân, không có nam nhân ném nàng.

Từ ngày đó bị Nghiêm Cô Hồng nhục nhã, hiện tại đã hơn nửa tháng, ngay cả cha tự mình đưa thiệp mời hắn cộng thương võ lâm đại kế, đều bị cự tuyệt ngoài cửa, nàng thực sự nuốt không nổi khẩu khí này, muốn đến coi trộm chút nữ nhân bị chọn đến tá túc sinh tử đến tốt cùng là bộ dạng gì.

“Ta là Thiết Thủ bang Mộ Dung Thiên, muốn cầu kiến môn chủ các ngươi, phiền thông báo một tiếng.”

Nàng giỏi lợi dụng ưu thế bản thân để đạt mục đích, khuôn mặt xinh đẹp không tỳ vết, thân hình có lồi có lõm, còn có ôn nhu trầm thấp mị tăng, chỉ cần thi triển, đó là phong tình vạn chủng nhân gian vạn vật, mà nàng sở học võ công, chỉ là dùng để đối phó nam nhân lợi dụng xong còn quần quýt không rõ.

Mỹ sắc trước mặt, liền ở cửa chính trấn trọng thủ vệ cũng không khỏi tâm tinh dao động, khó có thể cầm giữ.

“Khụ, xin lỗi, Mộ Dung cô nương, môn chủ chúng ta có việc nên đã đi ra ngoài... Thỉnh... Hôm khác lại tới bái phỏng.” Ngắn gọn mấy chữ, thủ vệ giáp vừa nói vừa thở hổn hển như trâu.

Những người khác cũng không tự chủ được lộ ra khuôn mặt háo sắc, hướng về phía Mộ Dung Thiên chảy nước miếng, trong lòng đều suy nghĩ, kiếp này nếu có thể ôm đại mỹ nhân như nàng, liền không uổng công cuộc đời này.

Mộ Dung Thiên nháy con ngươi đẹp, mặt không đỏ khí không sưng nói: “Làm sao có thể như vậy chứ? Ta rõ ràng cùng hắn hẹn hôm nay gặp mặt, hắn không phải là đã quên chứ? Vậy phải làm thế nào? Ta đây không phải là đến không công?”

“Thế nhưng, môn chủ cũng không có công đạo, Mộ Dung cô nương vẫn là mời trở về đi!” Thủ vệ Ất còn có một tia lý trí, không có trúng vẻ đẹp của nàng người.

Nàng không tức giận chút nào, tiếp tục phát huy mỹ sắc uy lực. “Không bằng như vậy, các ngươi cho ta vào bên trong chờ hắn trở về, người người đều biết Thiết Thủ bang cùng La Sát môn ở trên giang hồ là đứng ở đồng nhất trận tuyến, hắn không nên sinh khí mới đúng.”

Thủ vệ giáp nghe vậy không khỏi sợ hãi.

“Không được, không được! Không có mệnh lệnh của môn chủ, tuyệt đối không thể tùy tiện cho người đi vào, thỉnh Mộ Dung cô nương không nên khó xử chúng ta, vẫn lại hôm khác lại đến đi!” Chỉ cần tượng trưng biểu tình môn chủ tức giận, đủ đem bọn họ cả đầu đâm niêm toàn bộ cấp dọa chạy.

Cho dù muốn ôm nữ nhân, cũng phải có mệnh ở làm được.

“Chúng ta thực sự không có biện pháp cho ngươi đi vào, Mộ Dung cô nương vẫn là chờ môn chủ về lại đến đi!” Thủ vệ Ất cũng không muốn vì nữ nhân bồi mà đầu của mình không giữ được.

Mộ Dung Thiên mị nhan một bạch, thiếu chút nữa biến sắc mặt, dùng lại nhất chiêu ——

“Nếu không... ta ở bên ngoài chờ là được, thế nhưng mặt trời lớn như vậy, phơi nắng làm đầu ta rất nhức...”

“Chúng ta cũng không đành lòng bắt quá, chúng ta vẫn không thể làm cho Mộ Dung cô nương đi vào.”

Nàng cảm thân kiếm ngọc cổ tay khẽ run vài cái, hận không thể đại khai sát giới, thật là có chủ nhân gì nuôi cái dạng cầu đó!” Các người...”

Bạn đang đọc truyện *Thoát Tuyến Hiệp Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4

“A? Thế nào lại là người, chúng ta thật là có duyên, lại gặp mặt.” Binh Tiểu Quỷ đông lắc lắc, tây lắc lắc, chạy đến cửa đại môn, trong lúc vô tình thoáng nhìn bên ngoài tự một đám người, vì thế ngừng vài lần, lúc này mới nhận ra Mộ Dung Thiên từng có gặp mặt một lần.

“Các người nhận thức?” Thủ vệ Giáp hiểu kỳ hỏi.

Nàng hướng về phía Mộ Dung Thiên cười cười, “Đúng vậy! Chúng ta đã gặp mặt đúng hay không?”

“Người tại sao lại ở chỗ này?” Thấy nàng kia đáng tuổi cười ngu ngốc, Mộ Dung Thiên cuối cùng cũng nhớ tới, nữ nhân nhìn như chưa trưởng thành ở ngày đó hưởng ứng lệnh triệu tập.

“Việc này nói rất dài dòng...” Nàng chợt nhiệt liệt mời, “Ta đang lo không ai bồi ta nói chuyện phiếm, người tới vừa lúc, có thể hay không nói cho ta biết một ít chuyện trên giang hồ? Thí dụ như nói trong chốn võ lâm hiệp nữ nhiều hay không? Các nàng tên gọi là gì? Người gặp qua mấy người?”

Mộ Dung Thiên linh quang chợt lóe, quyết định hảo hảo lợi dụng nàng, “Người thoáng hỏi nhiều như vậy, ta không biết nên bắt đầu nói từ đâu, không bằng chúng ta trở về từ từ trò chuyện.” “Tốt! Chúng ta có thể đến phòng ta...”

“Không thể!” Thủ vệ Ất ra mặt ngăn lại. “Môn chủ có lệnh, bất luận kẻ nào chưa cho phép, không được bước vào La Sát môn, ai cũng không thể cãi lệnh.”

Binh Tiểu Quỷ không khỏi thất vọng. “Có thể dàn xếp một chút không? Nếu môn chủ các người trách tội xuống, liền toàn bộ đổ lên trên đầu ta, sẽ không liên lụy các người.”

“Xin lỗi, chúng ta thực sự không có biện pháp...”

Nàng chớp mắt giống tiểu cầu cầu xin thương xót, nếu máo, “Nếu không chúng ta ở trong sân nói mấy câu là tốt rồi, nếu như liền như vậy cũng không được, có phần quá bất nhân tính.”

Thủ vệ Giáp mặt lộ vẻ khó khăn, “Thế nhưng chỗ môn chủ...”

“An lạc! Có ta cho vào không có việc gì, chẳng lẽ hấn sẽ giết ta không được? Không nên nhiều lời.” Binh Tiểu Quỷ không nhận được cắt đứt lời của hấn, hoá tốc lời kéo Mộ Dung Thiên vào cửa, bất quá mới nhảy vào cửa, Mộ Dung Thiên tựa như trên người nàng có bệnh truyền nhiễm bỏ ra tay nàng. “Người cùng môn chủ La Sát môn là quan hệ như thế nào?” Lần trước không đem nàng xem tí mị, lúc này Mộ Dung Thiên dùng ánh mắt soi mói quan sát nàng, hể ra khuôn mặt đặc biệt tính trẻ con, lớn lên không tính là khó coi, bất quá so với chính mình nhưng kém xa.

Vấn đề này liền Binh Tiểu Quỷ cũng rất khó trả lời. “Ân, trên căn bản là không quan hệ...” Bọn họ chẳng qua là cùng giường mấy lần, cũng không danh phận, đưa nhỏ lại còn chưa có mặt, vì thế thực sự rất khó phân loại.

Mộ Dung Thiên trên mặt tràn ngập nghi kỵ, “Nếu như không quan hệ, hấn sẽ cho người ở lại La Sát môn? Người trong võ lâm mọi người biết hấn chán ghét nữ nhân, mà người lại cùng hấn không thân chẳng quen, trừ phi... không có khả năng! Hấn không có khả năng sẽ chọn người!” “Không có khả năng cái gì?” “Oa a! Nữ nhân này công phu biến sắc mặt không thua kém Nghiêm Cô Hồng, mới thoáng cái liền bày ra biểu tình muốn bằm thây vạn đoạn nàng ra.

Nàng đáy mắt tuôn ra hai đám lửa hận nhỏ, “Nguyên lai người chính là nữ nhân bị chọn đến tá phúc sinh tử, thực sự là không nghĩ tới môn chủ La Sát môn ánh mắt kém như vậy, cư nhiên sẽ nhìn trúng người.”

“Ai! Ta cũng như thế cảm thấy.” Xuất hồ ý liệu, Binh Tiểu Quỷ phi thường tán thành lời của nàng. “Vừa mới bắt đầu ta cũng vậy muốn hấn suy nghĩ một chút, hấn lại nói không là ta không thể, còn nói trước khi không sinh hạ đứa nhỏ, không cho phép ta ly khai, còn đem ta giam lỏng ở chỗ này, xuất môn liên tục cũng không được, người nói hấn người kia có phải hay không rất chuyên chế?”

“Người đây là đang theo ta chứng minh sức quyến rũ của mình sao?” Mộ Dung Thiên miệng đầy ghen tuông. “Người không nên đắc ý quá sớm, hấn chỉ là nhìn trúng cái bụng của người, cũng không tỏ vẻ hấn liền thích người, ta còn là có cơ hội lấy được hấn.” Binh Tiểu Quỷ bỗng dung hiểu ý, cười một tiếng, “Nguyên lai người thích Nghiêm Cô Hồng? Nói sớm đi! Không cần lo lắng, hoan nghênh người tùy thời đến cướp, ta sẽ không cùng người tranh...”

“Ý của người là ta cướp của người có phải hay không?” Nàng xuyên tạc ý tứ của Binh Tiểu Quỷ.

“Ta không nói như vậy,ta là nói...”

Mộ Dung Thiên mỉm cười chuyển thành âm ngoan,”Không nên đánh giá sai phân lượng của ngươi,ta tùy thời có thể giải quyết tính mạng của ngươi,chi cần là nam nhân ta xem trọng,ai cũng mơ tưởng từ trong tay của ta cướp đi!”

“Ngươi,ngươi thực sự hiểu lầm.” Cảm giác được sát khí của nàng,Binh Tiểu Quỷ không tự chủ được lui về sau,mặc dù học quá mấy năm công phu,nhưng chung quy không có kinh nghiệm đối phó với địch,nàng chỉ có thể nuốt nước miếng giải thích.”Ta là rất thích ý đem hắc tặc cho ngươi,là thật,ta không có lừa ngươi.” Nàng ánh mắt độc ác thẳng nhìn Binh Tiểu Quỷ mồ hôi lạnh ứa ra khuôn mặt nhỏ nhắn,”Ngươi cho ta là tiểu hài tử ba tuổi,tốt như vậy đùa sao?Trừ phi ngươi có thể đánh thắng ta,ta liền chịu thua thành toàn các ngươi.”

“Ta làm sao có thể đánh thắng được ngươi?Không nên nói giỡn.”Thảm, thảm!Dẫn sói vào nhà,nàng nếu như kêu to,người bên ngoài hẳn là sẽ xông tới cứu nàng mới đúng.

“Hừ!Bản cô nương như là đang nói đùa sao?”Mộ Dung Thiên “Bá!” rút ra trường kiếm,liền hướng trên người nàng đánh tới,làm Binh Tiểu Quỷ sợ chạy trời chết.

“Cứu mạng a! Giết người...”

“Nhìn ngươi chạy chỗ nào!”

Nàng cước bộ nhẹ nhàng tả hữu né tránh thế kiếm,”Ta với ngươi không oán không cừu,ngươi tại sao có thể tùy tiện giết người?Hiệp nữ trong cảm nhận của ta sẽ không giống như ngươi như vậy dã man...” Mộ Dung Thiên ghen ghét dữ dội,nảy sinh ác độc cầm kiếm chém tới,bất nhiên, một đạo con lốc quét qua đây,đem nàng trực tiếp đánh lên tường,cổ họng ngọt ngọt,cuồng nôn ra máu ngum máu tươi.

Là ai?

Là ai dám ra tay dẫm thương nàng?

Giơ lên mặt mày trắng bệch,liếc thấy Nghiêm Cô Hồng giống như ác quỷ đang hướng chính mình dương nanh múa vuốt nhào tới,Mộ Dung Thiên không khỏi hoảng sợ co rúm lại,vô ý thức muốn bỏ chạy,nếu không phải hai vị đường chủ mạo hiểm nguy hiểm tính mạng bám trụ hần,sợ rằng chừng tiếp theo có thể trực tiếp cho nàng đi Tây Thiên.

“Môn chủ,nàng đã bị nội thương,đã bị giáo huấn thích đáng.”Lộ Phong liếc chết kèm ở cánh tay trái của hần,không cho Nghiêm Cô Hồng hạ thủ giết Mộ Dung Thiên.

Nghiêm Cô Hồng ngoan tuyệt trừng mắt đại nộ nhìn trước mắt miệng phun ra huyết,sắc mặt trắng bệch.”Buông tay!Dám xông đến địa bàn của ta động đến người của ta chính là muốn chết.” “Lộ Phong, ngươi đừng buông tay!”Hải Triều Sinh còn lại là chặt chẽ trụ cánh tay phải của hần, không cho Nghiêm Cô Hồng ở dưới bão nổi đem Mộ Dung Thiên tóa cốt dương hồi.”Môn chủ, ngươi bình tĩnh một chút.”

Hần nghiêng răng nghiêng lợi điên cuồng hét lên,”Đều cho ta buông tay!Nếu không buông ra,ta ngay cả các ngươi cũng giết!”Khi hần tận mắt thấy Binh Tiểu Quỷ suýt nữa bị giết trong nháy mắt,trái tim thiếu chút nữa ngưng đập.

Hải Triều Sinh đem hết toàn lực đưa hần tha trụ,dù cho bị ai bị một chương cũng chỉ biết nhận.”Môn chủ không thể giết nàng,nếu không Mộ Dung Doanh tuyệt đối không sẽ từ bỏ ý đồ.”

“Mộ Dung Doanh tính là cái gì?Nếu hần dám đến,ta ngay cả hần cũng giết!”Nghiêm Cô Hồng ngũ quan vận vẹo,mắt lộ ra hung quang rít gào.

Phanh,Binh Tiểu Quỷ ra vẻ ngạc nhiên quát to một tiếng,”Xem các ngươi đã làm chuyện tốt gì,thế nào đem bằng hữu của ta dẫm thương?” Nghiêm Cô Hồng bất ngờ cứng đờ,bỗng nhiên quay đầu lại,”Ngươi nói cái gì?”

“Nàng, nàng là bằng hữu của ngươi?” Lộ Phong cứng họng hỏi.

Nàng bung vẻ mặt thiên chân vô tà,”Không sai,nàng là bằng hữu mới của ta,hôm nay đến xem ta,các ngươi tại sao có thể không phân tốt xấu liền đem nàng đánh thành như vậy?Thật là làm cho ta thất vọng.”

“Nàng cầm kiếm muốn giết ngươi,thế nào lại là bằng hữu của ngươi?” Nghiêm Cô Hồng vẻ mặt không tin.

Binh Tiểu Quỷ hít một hơi thật lớn,”Là ta kêu nàng múa một bộ kiếm pháp cho ta nhìn,là ngươi không có việc gì hỏi rõ ràng trước liền dẫm thương người,nhìn ngươi thế nào hướng người ta xin lỗi?”Nàng hướng Mộ Dung Thiên ngã ngồi ở bên tường đi đến,liền tiếp cùng nàng nháy mắt,muốn nàng cùng chính mình phối hợp.

“Ta nghĩ Nghiêm môn chủ hiểu lầm cũng là tình hữu khả nguyên,ta sẽ không trách hần.”Mộ Dung Thiên âm thầm cắn răng,còn phải giả vờ khoan hồng độ lượng,biểu tình không tính toán.Binh Tiểu Quỷ thở ra, “Thực sự là xin lỗi,việc này là chúng ta không đúng,có muốn hay không ta kêu người đi thỉnh đại phu đến?”

Mộ Dung Thiên thấy được bộ dáng cuồng nộ của Nghiêm Cô Hồng,kiêu ngạo nhất thời suy yếu không ít.”Không cần,chi là một chút nội thương,trừ về tĩnh dưỡng mấy ngày sẽ không có chuyện gì.”

“Vậy ta cho người mang người trở về.” Lời của nàng nói xong, Hải Triều Sinh rất nhanh sai người dùng kiệu đem Mộ Dung Thiên mau chóng rời đi, không khỏi bội phục Bình Tiểu Quý phản ứng nhanh nhạy, nhỏ giọng hỏi: “Người thực sự không có việc gì?”

“Chỉ là có điểm dọa đến mà thôi, không có việc gì.” Nói xong, nàng tức giận trừng hướng Nghiêm Cô Hồng. “Các người không phải có chuyện phải làm, tại sao lại đã trở về?”

“Môn chủ là trở về đón người.” Lộ Phong ái muội cười nói. Hai con người của nàng phát sáng, “Hắn nói là sự thật sao?”

Nghiêm Cô Hồng mất tự nhiên dời ánh mắt, khẩu khí cứng nhắc nói: “Người không phải nghĩ ra ngoài đi một chút? Bất quá nói trước, nếu như người máy may có ý đồ trộm đi, sau khi trở về, ta sẽ tìm xích sắt đem người buộc lại.”

“Được rồi! Ta đáp ứng người sẽ không đào tẩu.” Bình Tiểu Quý dơ tay ôm lấy cánh tay hắn, chỉ ít ỏi ở bụng trước khi không có tin tức, nàng sẽ không trốn. “Chúng ta đi nhanh đi!”

Ngày ngày Nghiêm Cô Hồng cùng Bình Tiểu Quý trong lúc đó như có như không tình cảm so với trong quá khứ.

Ừng ục, ừng ục... Cái bụng truyền đến tiếng kêu bụng đói, vang dội làm Bình Tiểu Quý phải tỉnh lại.

“Tại sao lại đói bụng?” Vì sao mấy ngày nay luôn luôn nửa đêm bị đói tỉnh? Nàng buổi tối rõ ràng ăn hai chén cơm, cư nhiên lại đói bụng? Cứ theo đà này, không bao lâu nữa, nàng sẽ béo thành một cái tiểu phi heo.

Bị đói bụng làm khó chịu, dù cho muốn nhịn một chút cũng không được, Bình Tiểu Quý phiền tâm ngồi dậy, quyết định đi ra ngoài tìm thức ăn cho no bụng, kết quả hai chân còn không có chạm đất, một cái cánh tay sắt liền từ phía sau ôm ở hông của nàng.

“Người muốn đi đâu?” Giọng nói mang theo chút buồn ngừ từ phía sau nàng truyền đến.

Bình Tiểu Quý quay đầu lại liếc hắn, “Ái chà! Buông ta ra, ta nói cho người biết, ta hiện tại đã đói bụng đến không còn khí lực với người làm cái kia nha!”

“Lại đói bụng?” Nghiêm Cô Hồng nhún mày.

Nàng kéo bàn tay đang ở trên lưng, “Nói không chừng ta chính là mắc phải quái bệnh nào đó, nếu không vì sao cả ngày ăn cái gì đều ăn không ngừng, đều nhanh biến thành heo.” Cái miệng nhỏ nhắn nói thảm vài câu, đã phủ thêm ngoại sam đi tới bên ngoài phòng khách, đã thấy trên bàn chuẩn bị xong đồ ăn. “A, là ai lợi hại như vậy, có thể biết trước, ta nửa đêm sẽ đói bụng, trước đó gọi người chuẩn bị cho tốt?”

Nghiêm Cô Hồng cũng theo nàng đi ra từ phía sau nói: “Ăn liền ăn, nhiều lời cái gì!”

“Là người đứng hay không? Ân, cái này ta đối với người lời bình phải sửa lại, người vẫn có sẵn sóc một mặt.” Bình Tiểu Quý cười hi hi khen hắn hai câu.

Hắn an vị ở bàn trà bằng ghế thái sư, nhìn nàng tướng ăn ngon lành, trong lòng lại hưng khởi một cỗ cảm giác hạnh phúc hồi lâu chưa từng có được. “Ngày mai ta sẽ sai Triều Sinh đi thỉnh đại phu đến một chuyến.”

“Thỉnh đại phu để làm chi? Ta lại không sinh bệnh, chỉ là ăn uống so với trước đây tốt, không có gì đáng ngại.” Nàng không thèm để ý phất tay một cái.

“Nguyệt sự của người đã tới chưa?” Nghiêm Cô Hồng nhàn nhạt nói.

“Khụ khụ khụ...” Bình Tiểu Quý miệng đầy thức ăn bị làm cho sặc, khuôn mặt nhỏ nhắn đều đỏ lên.

“Người, người làm gì đột nhiên hỏi ta cái này?” Hắn một đại nam nhân cư nhiên hỏi ra miệng, nàng nghe xong đều cảm thấy quá thẹn thùng.

Nghiêm Cô Hồng như trước mặt không đổi sắc hỏi: “Rốt cuộc đã tới hay chưa?”

“Còn không có! Mỗi lần đều đau làm ta chết đi sống lại, ta còn ước gì nó vĩnh viễn đừng tới đâu!” Nàng tức giận trả lời.

Hắn ở trong lòng than nhẹ, xem ra nàng thực sự là thiếu đầu óc.

“Chẳng lẽ người không nghĩ tới là trong bụng người đã có cốt nhục của ta?”

Bình Tiểu Quý đè lại cái bụng “hoi béo” của chính mình, liền thất lưng đều so với trước đây thô chút. “Người là nói cái kia không có tới, liền tỏ vẻ ta, ta đã có? Làm sao lại thế? Ta một điểm cảm giác cũng không có nha!” Thực sự là quá thần kỳ, trong bụng của nàng thực sự có một tiểu oa nhi?

“Có phải hay không đợi ngày mai đại phu tới mới biết.” Nghiêm Cô Hồng khắc chế chính mình cảm xúc kích cuồng, chỉ sợ cao hứng quá sớm, trước kia không có kinh nghiệm gặp phải, không thích hợp đưa ra kết luận sớm.

Nàng còn không dám tin tưởng vuốt bụng của mình, “Bên trong có... hài tử...” “Ồ... Nàng muốn làm hiệp nữ lại nhảy qua tiến thêm một bước, thực sự là không uống công mầy ngày nay vất vả cực nhọc a!”

Đại phu đi rồi, Bình Tiểu Quỷ tin vui lập tức truyền khắp La Sát môn từ trên xuống dưới, bất quá hưng phấn nhất vẫn là thuộc về hai người Hải Triều Sinh cùng Lộ Phong, cái này bọn họ thành đại công thần, mạng nhỏ cũng nhặt trở về.

“Chúc mừng môn chủ, chúc mừng môn chủ...”

Theo mới đến trẻ, tiếng chúc mừng bên tai không dứt.

Nghiêm Cô Hồng mặc dù khuôn mặt vẫn lãnh tĩnh, nhưng trong mắt khó nén vui mừng, tiếp thu thuộc hạ chúc phúc. Một đứa bé... Một đứa nhỏ do hấn lưu lại... Đối với hấn mà nói, ý nghĩa trọng đại như thế nào! Nguyên tưởng rằng kiếp này không có khả năng có, không nghĩ tới lão thiên gia vẫn ban cho hấn.

Thế nhưng đối với người gần làm nương như Bình Tiểu Quỷ mà nói, hải lòng nhiều, phiền não cũng nhiều.

“Nhìn hấn mấy ngày nay đem ta nhìn lom lom, ta chính là muốn chạy, chỉ sợ chạy không được.” Nàng vừa ăn điểm tâm vừa cảm đến, vừa lẩm bẩm nói.

“Người lại đang nói thầm cái gì đó?” Nghiêm Cô Hồng cơ hồ một tác cũng không rời theo nàng, cho dù có việc muốn ra ngoài, cũng sẽ làm cho Hải Triều Sinh hoặc Lộ Phong canh giữ ở bên người nàng.

Bình Tiểu Quỷ chợt dạ cười cười, “Không có gì! Ta chỉ là đang nói này điểm tâm ăn thật ngon nha! Ăn nhiều làm bụng ta thật trướng, cũng không thể ăn được nữa.”

“Ăn không được cũng đừng cứng rắn ăn, miễn cho ăn làm đau bụng.” Hấn dặn dò. Nghe vậy, nàng nhin không được chưa nói: “Ta biết rồi! Người là lo lắng ta ăn đau bụng, đối với con người không tốt, người cứ việc yên tâm, con trai bảo bối của người ta sẽ bình bình an an đem hấn sinh hạ đến, bất quá nếu như sinh nữ thì, người cũng không thể oán ta nha!”

“Là nam hay nữ không sao cả.” Chỉ cần là hấn thân sinh cốt nhục, hấn hội đau tiếc.

“Vây là tốt rồi.” Bình Tiểu Quỷ đối với phản ứng của mình cảm thấy kỳ quái, hấn lưu ý đứa nhỏ vốn chính là chuyện dự đoán được, nàng hà tất sinh khí? Ân, nhất định là lo lắng vạn nhất chính mình thực sự mang bụng chạy trốn, sẽ bị hấn một chương đánh chết.

Nghiêm Cô Hồng không có xem nhẹ biểu tình khi giận khi lo trên mặt nàng. “Nếu như tương lai muốn nhìn đứa nhỏ, ta có thể cho phép người tới nhìn hấn...” Hấn làm việc từ trước đến nay sẽ không mềm lòng, thế nhưng lúc đối mặt với nàng, lại không có biện pháp vô tình làm mẹ con họ đời này kiếp này vĩnh viễn không thấy mặt. Nàng mâu quang chợt lóe, không dám nhìn thẳng hấn. “Ách, cảm ơn người, coi như người có chút lương tâm.”

“Sau khi sinh đứa nhỏ, người có tính toán gì không?” Hấn đột nhiên hỏi.

Bình Tiểu Quỷ dùng cổ tay áo tùy ý chà lau một chút mỡ trên môi, “Đương nhiên là đi truy giác mộng của mình... Ách, ta là nói tìm nam nhân tốt gả đi, đây không phải mơ ước lớn nhất trong lòng mỗi nữ nhân.” Ngụy hiểm thật, cũng không nói gì lưu miệng.

“Còn có nam nhân nguyện ý thú người sao?” Chỉ sợ trên đời này rất khó tìm đến nam nhân có ý chí lớn, nguyện ý tiếp thu một nữ nhân thất trinh lại chưa kết hôn sinh con làm vợ.

“Ta nói môn chủ, người những lời này rất coi thường người nha! Ta tốt xấu lớn lên hoạt bát đáng yêu, chỉ cần ta hét lớn một tiếng, còn nhiều nam nhân muốn cưới ta, nếu như ta thật phải lập gia đình, ta sẽ nhớ kỹ hé ra hồng thiếp đưa người, mời người tới uống rượu mừng.” Nàng tức giận nói. Hấn hừ lạnh, “Ta không có thời gian rồi.”

“Đã nói người người này giỏi nhất ghi hận, liền một câu chúc phúc đều như thế keo kiệt cho ta.” Nàng đã sớm đem hấn nhìn thấu. “Bất quá muốn khuyên người, dù cho trước đây bị nữ nhân hại, cũng không thể đem nữ nhân chúng ta tất cả đều coi như độc xà mãnh thú, này rất không công bằng...”

Nói đến trọng tâm mẫn cảm của câu chuyện, thấy hấn mặt bắt đầu biến sắc, Bình Tiểu Quỷ vội vàng cầm miệng, lòng bàn chân chuẩn bị mặt du, chuẩn mất.

Nghiêm Cô Hồng lần này biến sắc mặt không lâu lắm, chợt lạnh nhạt nói: “Ăn xong mọi thứ liền lên giường ngủ trưa, ta ở Hắc Thạch tiên, có việc sai người đi gọi ta.”

“Ta cũng không phải heo, suốt ngày chỉ biết ăn no rồi ngủ, ngủ rồi no ăn.” Nàng lại bắt đầu nói lảm nhảm, người đã đi thật xa. “Ta xem ta phải nhanh lên một chút nghĩ biện pháp ly khai ở đây.”

Rất cuộc có thể thoáng lấy hơi. Bình Tiểu Quỷ bên miệng không ngừng ăn hoa quả vừa mới được đem lên, ở phương diện ẩm thực, chỉ cần là bất luận cái gì nàng muốn ăn, Nghiêm Cô Hồng hội nghĩ biện pháp phái người đi ra ngoài mua, còn phái tỷ nữ hầu hạ nàng, có thể nói đối với nàng chiếu cố rất cẩn thận, nhưng nàng lại cảm thấy trống rỗng.

Ai! Nàng rốt cuộc là thế nào? Theo lý thuyết mộng tưởng trở thành một đại hiệp nữ sẽ thực hiện, nàng hấn là khoa chiêng gõ trống, đốt pháo chúc mừng mới đúng, vì sao ngược lại rầu rĩ không vui? Hơn nữa đối diện còn có người cùng nàng mất to trùng đôi mắt nhỏ, làm cho nàng khó chịu tới cực

điểm.”Môn chủ các người không ở nhà,người liền lùi biếng một chút,không cần cả ngày nhìn chăm chăm ta,ta cam đoan sẽ không đi cùng hấn mặt báo.”

Hải Triều Sinh tao nhã cười,”Trước khi môn chủ xuất môn còn luôn căn dặn,ta cũng không dám kháng mệnh.”

“Ai!Ta hiện tại dường như là tù phạm,bị hấn trông gắt gao không nói, liền uống bị sặc nước,hấn hội ngạc nhiên,dường như đứa nhỏ sẽ bởi vì vậy sẽ bị rưng chết.”Nàng nhin không được oán giận.

Hải Triều Sinh tránh nặng tìm nhẹ nói”Đây là đứa nhỏ đầu tiên của môn chủ,khẩn trương không thể tránh được.”

“Phải không?Ta xem sự thực không đơn giản như vậy”Bình Tiểu Quỷ bỗng lại gần hấn,nhìn chăm chăm nhìn ánh mắt của hấn,”Người thành thật nói cho ta,nữ nhân kia rốt cuộc đối với hấn làm cái gì?”

“Ách, ần, cái gì nữ nhân?” Hấn giả ngu.

Bình Tiểu Quỷ đem mắt to mị thành một cái vá,”Ít giả bộ với ta,người biết ta đang hỏi cái gì.”

“Cho dù có,đó cũng là việc tư của môn chủ,thân là thuộc hạ ta không nên nhiều lời.”Hải Triều Sinh tứ hai bát thiên kim tách ra trọng tâm miễn cảm của câu chuyện.

“Người không nói có đúng hay không?Hảo,ta hỏi Lộ Phong là được rồi, hấn là một cây ruột thông,chi cần ta nói bóng nói gió,rất nhanh có thể hỏi ra chân tướng.”

Hải Triều Sinh hé ra khuôn mặt tuấn tú khổ sở,”Người thực sự muốn biết?”

“Không sai.” Nàng dùng sức gật đầu.

Hấn nhẹ nhàng thờ dài,”Được rồi! Ta cho người biết.”

Bình Tiểu Quỷ vút cho hấn một cái ánh mắt cảnh cáo,”Không nên nói cho có lệ,ta muốn nghe chính là lời nói thật!”

“Ta biết,bất quá chuyện xưa kia thế nhưng một điểm cũng không tốt nghe.” Hấn đầu hàng .

Nàng giận dữ liếc hấn một cái,”Không cần người nói ta cũng muốn hỏi cho ra,nói đi!”

Trước tiên ở trong đầu chỉnh lại một ít manh mối,Hải Triều Sinh nghiêm sắc mặt,đem đoạn chuyện kia êm tai nói tới.

“Kỳ thực môn chủ còn có một thân nhân ở trên đời này,cùng chính mình sinh cùng năm cùng tháng thân tỷ tỷ,có lẽ là bởi vì song bào đệ quan hệ, tình cảm của hai người so với những tỷ đệ khác cũng thân mật,thẳng đến trước mười lăm tuổi,hai người vẫn ăn cùng một bàn,đồng sàng cộng tắm, như hình với bóng,môn chủ đối với thân tỷ tỷ này có thể nói là phi thường tín nhiệm ý lại,ta nghĩ trên đời này đại khái tìm không được đôi tỷ đệ nào như bọn họ .”

Bình Tiểu Quỷ dùng ánh mắt giục hấn nói thêm gì đi nữa.

“Ồ trong cảm nhận môn chủ,hấn tỷ tỷ tự nhiên là nữ tử trên đời này ôn nhu hoàn mỹ nhất,hấn từ đáy lòng kính yêu nàng,đối với lời của nàng càng nói gì nghe nấy,chi cần là yêu cầu của nàng,môn chủ chưa bao giờ sẽ nói một chữ không,đối với Nghiêm Tổ Khanh... cũng chính là tỷ tỷ môn chủ mà nói,thân đệ đệ cùng mình chung một bào thai,thậm chí còn trọng yếu hơn cả cha nương,chi là ai cũng không ngờ rằng,loại chân tình màu thịt như tay chân này cư nhiên sẽ thay đổi,Nghiêm Tổ Khanh thế nhưng đã yêu thân đệ đệ của mình,yêu đến vô pháp kềm chế,thậm chí đến cuối cùng cơ hồ phá hủy hấn...”

“Thật đáng thương nha!”Nàng đột nhiên lên tiếng kinh hô.

“Người là chỉ môn chủ sao?”

“Không,ta là nói Nghiêm Tổ Khanh,tuy rằng nàng yêu người không nên yêu,nhưng đây cũng không phải là nàng có thể khống chế,nếu không nàng nhất định cũng sẽ không hi vọng phát sinh loại sự tình này.”

Hải Triều Sinh vẻ mặt kinh ngạc,”Người là người đầu tiên thay nàng nói chuyện.”

“Ta cũng không biết tại sao phải cho là như thế,chẳng qua là cảm thấy nàng hấn là cũng thống khổ,dù sao trên đời này ai cũng vô pháp dễ dàng tha thứ việc tỷ đệ mến nhau,muốn thừa nhận ánh mắt người khác,phải cần nhiều dũng khí mới có thể.”Nàng lời nói mang theo đồng tình biểu đạt ra ý kiến của mình.

“Hay cho người nói đúng,chi là cách làm của nàng có phần quá cực đoan.” Hấn lắc đầu thờ dài,”Ngày bọn họ mười bảy tuổi năm ấy,môn chủ song thân lần lượt bệnh chết,gia đạo sa sút,chi còn lại có bọn họ tỷ đệ hai người sống nương tựa lẫn nhau,điều này cũng đồng thời cổ vũ Nghiêm Tổ Khanh trong lòng đối thân đệ đệ yêu thương mãnh liệt,vì có thể độc chiếm môn chủ,nàng mỗi ngày thân thủ bưng lên thuốc bổ,mỹ kỳ danh là vì môn chủ khỏe mạnh suy nghĩ,kỳ thực này thuốc bổ lại có thể làm cho nam nhân không thể... không thể sinh hoạt vợ chồng,thập phần tín nhiệm tỷ tỷ môn chủ không nghi ngờ,luôn luôn ngoan ngoãn uống hết.”

Bình Tiểu Quỷ “A!” một tiếng,há mồm muốn đánh nhau.

“Ngươi trước hết nghe ta nói cho hết lời.”

Nàng lúc này mới ngậm lại cái miệng nhỏ nhắn, đem nghi vấn nuốt vào.

“Cuối cùng khả năng là môn chủ mình cũng cảm giác được Nghiêm Tổ Khanh đối với hần độc chiếm muốn vô cùng lớn, vì thế quyết định đi đầu nhập vào Phó gia, cũng liền là vị hôn thê của hần nghe nói đó là song thân đã đi vào cõi tiên của hần ở môn chủ tuổi nhỏ liền vì hần đánh hạ việc hôn nhân, Nghiêm Tổ Khanh đương nhiên phản đối, thế nhưng lúc này môn chủ kiên trì muốn đi thực hiện hôn ước, chỉ là song thân vị hôn thê của hần cũng ngại bản yêu phụ người, tuy rằng miễn cưỡng thu lưu bọn họ, nhưng nghĩ hết biện pháp muốn giải trừ hôn ước hai nhà.”

Thấy Hải Triều Sinh dừng lại uống nước, Bình Tiểu Quỷ không kịp đợi thúc giục, “Sau đó thì sao? Sau đó thì sao? Nói mau, cấp chết người đi được.” Nàng ghét nhất đang nghe hay mà bị nói một câu ‘đợi lát rồi sẽ biết’.

“Đừng thúc, ta đây không phải là không nói.” Hải Triều Sinh đặt xuống ly trà, tiếp tục đem cổ sự nói xong. “Hơn nữa, vị Phó gia tiểu thư này sớm có người trong lòng, căn bản chẳng mất môn chủ lúc đó nghèo túng, thế là nơi nơi làm khó dễ hần, thậm chí mở miệng chàm chọc nhục mạ môn chủ, nói hần là con cóc muốn ăn thịt thiên nga, này nghe vào trong tai Nghiêm Tổ Khanh, cực kỳ đau lòng, cũng không chịu được áp lực đã tích từ lâu, khóc cầu xin môn chủ cùng nàng ly khai, sau đó tìm một địa phương xa lạ, hai người có thể như phu thê bình thường nắm tay đến già.”

Lần này, Bình Tiểu Quỷ hoàn toàn không biết nên đáp lại thế nào.

Hải Triều Sinh thở dài một tiếng, “Lúc đó môn chủ sẽ có phản ứng gì, tự nhiên không khó tưởng tượng, cho nên bọn họ cãi nhau, còn làm cho thật lớn, lúc này Nghiêm Tổ Khanh tựa như điên rồi nói ra chuyện bản thân trong thuốc bổ hạ được, những vị thuốc kia sẽ làm môn chủ từ nay về sau không ngưng dậy nổi, không cách nào làm cho nữ nhân hạnh phúc, tự nhiên cũng không thể nối dõi tông đường, kể từ đó, môn chủ liền hoàn toàn thuộc về nàng.”

Bình Tiểu Quỷ nghe vậy mở to mắt, “Oa a! Như thế biến thái.”

“Ngươi bây giờ mới biết được, nghĩ không ra lúc đó...”

Bình Tiểu Quỷ khẩn trương hề hề truy vấn: “Thế nào?” Hần đột nhiên rất muốn cười, cảm giác mình dường như là thuyết thư tiên sinh. “Ngươi cười gì vậy? Nói nhanh lên một chút!” Nàng giận dữ mắng.

“Là, là.” Hải Triều Sinh giả khụ một tiếng, “Không nghĩ tới bọn họ cãi nhau làm cho vị Phó gia tiểu thư này nghe thấy được, nàng dùng miệng khinh bỉ chỉ trích hai người hành vi vô sỉ loạn luân, còn vũ nhục môn chủ, cười nhạo hần không được, căn bản không xứng làm nam nhân, đó không thể nghi ngờ là sát muối trên vết thương của môn chủ, trong vòng một ngày bị hai nữ nhân thương tổn, trong đó một người là thân tỷ tỷ của hần...”

Bình Tiểu Quỷ thờ phỉ phỉ vỗ bàn, “Ghe tởm! Nếu như ta cũng ở nơi đó, sẽ thương một cái tát cho cái xú nữ nhân kia, ai dám nói hần không được, ta trong bụng này hài tử chính là bằng chứng!”

“Ngươi trước đừng kích động.” Hải Triều Sinh không khỏi bật cười, “Lúc đó môn chủ thân thể đích xác xảy ra vấn đề, may mà trời không tuyệt đường người, môn chủ gặp ân nhân, về sau thành sư phụ của hần, mời tới thần y đang ẩn cư vì môn chủ chữa bệnh, cũng đem một thân võ học truyền thụ cho hần, tuy rằng thân thể dần dần phục hồi, thế nhưng môn chủ không bao giờ tin nhiệm nữ nhân nữa, thậm chí ngay cả nữ nhân xuất hiện ở xung quanh, cũng phát hỏa lớn... Đối với thương thế kia cùng chuyện cũ, môn chủ chưa bao giờ nói.” “A? Vậy ngươi làm sao lại biết?”

“Đương nhiên là từ một cái đương sự khác trong miệng nói!”

“Ngươi là nói Nghiêm Tổ Khanh?” Nàng kinh ngạc hỏi: “Nàng cũng ở tại nơi này? Thế nhưng ta đến đã ba tháng, đều chưa gặp được nàng a!”

Hải Triều Sinh nói quanh co một chút, “Àn... Nàng ở tại biệt quán, tuy rằng môn chủ hận nàng thấu xương, nhưng bọn hần vẫn là thân nhân, vô pháp thực sự hận nàng không để ý, vì thế đã đem nàng an trí ở nơi kia, còn phái người hầu hạ nàng, bất quá môn chủ không bao giờ đi nhìn qua nàng, được rồi, đây là toàn bộ sự cố.” Nàng hai tay nâng cằm, “Tình cảm tỷ đệ bọn họ thực sự quyết liệt tới nóng nổi đó sao?”

“Chỉ cần chúng ta ai nhắc tới nàng, môn chủ sẽ điên cuồng hét lên tựa như người đó có thù với mình, ai còn dám hỏi? Vì thế ngươi tốt nhất không nên tại đây lấy thân thử nghiệm.” Hần hảo tâm nhắc nhở nàng.

Bình Tiểu Quỷ lườm hần một cái, “Ta có nói muốn xen vào sao?” Kỳ thực nàng đối với Nghiêm Tổ Khanh thật là có vài phần hiếu kỳ.

“Không có là tốt nhất, ta cùng Lộ Phong đều nhìn ra được môn chủ thái độ với ngươi cải biến, đây là hần mười mấy năm qua lần đầu cùng nữ nhân có bao nhiêu thân cận.” Vì thế bọn họ mới ở trong tối cao hứng.

“Mới là lạ! Đó là bởi vì ta mang thai hài tử của hần, nếu không hần sớm coi ta như là trong suốt người.”

Hần rất nhanh phủ quyết luận điệu của nàng. “Môn chủ sẽ không bởi vì ngươi có đứa nhỏ liền đối với ngươi đặc biệt dung túng, chúng ta theo hần lâu như vậy, có thể cảm giác được hần thực sự thích ngươi.” “Hi, thích ta?” Bình Tiểu Quỷ nghe chính là hết hồn, “Ngươi đừng làm ta sợ nha!”

Hải Triều Sinh cho rằng nét mặt của nàng là kinh hi quá độ. “Ta cùng Lộ Phong thế nhưng rất hi vọng hần sớm ngày thành thân, nếu như có thể cưới ngươi là tốt, dù sao có nương đưa nhỏ mới là hạnh phúc nhất. Môn chủ thật vất vả mở rộng lòng dạ đi tin nhiệm một nữ nhân, vì thế chúng ta đều hi vọng ngươi không nên phản bội hần.”

“Ách, ta, ta đương nhiên sẽ không.” Nàng không có tâm tư nói với bọn họ, nếu bọn hắn biết nàng có tâm rồi đi, có thể hay không làm hại nàng?

Bạn đang đọc truyện *Thoát Tuyến Hiệp Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5

Nàng đang ngủ nhẹ “ưm” một tiếng, vô ý thức lật thân, không biết là thần kinh quá nhạy cảm, vẫn là tâm tính tự cảm ứng, tổng cảm thấy có luồng đạo ánh mắt thẳng nhìn mình chằm chằm. Nàng vốn không muốn để ý tới, thế nhưng cái loại cảm giác này càng ngày càng mãnh liệt, làm cho nàng phải mở mắt, muốn nhìn xem là cái gì đang làm nhiễu giấc ngủ của nàng. “Ưông!” Rồi đột nhiên nhìn thấy bóng đen cao to đứng sừng sững ở trước giường. Bình Tiểu Quỷ không khỏi hít một ngụm khí lạnh, vô ý thức hướng vào bên trong giường đi tới, theo lý thuyết bảy tháng bán còn chưa tới, hảo huynh đệ không nên đi ra rồi hoảng mới đứng.

Bỗng dưng, tiếng nói thấp u bình thản vang lên, “Đói bụng liền đứng lên ăn cái gì.”

Bình Tiểu Quỷ lúc này mới nhận ra đối phương là ai. “A?”

“A cái gì a, người không đói không quan hệ, đừng làm đối nhĩ tử của ta.” Lạnh lùng bỏ xuống hai câu, bóng dáng cao to chột đi ra nội thất.

Nàng theo trống ngực đánh làm thanh tỉnh, cái miệng nhỏ nhắn thấp mắng, “Ta không phải đang nằm mơ, thật là hắn.” Bởi vì đang có mang, Bình Tiểu Quỷ mới có thể thoát ly khổ ải, bàn ra Quan Hồng lâu chính mình độc ngủ, vì thế thấy Nghiêm Cô Hồng nửa đêm tìm đến nàng, nàng mới có thể bị hắn dọa đến. Ba chân bốn cẳng mặc xong đồ, Bình Tiểu Quỷ về mặt nghi hoặc đi tới tiểu thính. “Người nửa đêm không ngủ chạy tới nơi này, chính là vì gọi ta dậy ăn cái gì?” Nói thật, nàng có điểm bị hắn làm cho cảm động. Nghiêm Cô Hồng không muốn thừa nhận trong lòng mình chân chính tìm cách, mạnh miệng nói: “Ta là sợ con ta bị đói, sau này thân thể sẽ không đủ cường tráng.”

“Ồi ~ người cũng sẽ không nói chút dễ nghe được sao? Nói đến nói đi, người là vì con trai của người suy nghĩ, hại ta nghĩ đến người rất cuộc hiểu được cái gì gọi là ôn nhu, ài! Là ta nghĩ đến tốt đẹp.” Nàng lại nhai oán giận.

Hắn lạnh lạnh nói: “Không muốn ăn, ta kêu người mang đi.”

“Để làm chi! Ta không thể oán giận vài câu sao? Người chưa từng nghe qua người đòi trước nói phụ nữ có thai lớn nhất, như thế nào tính toán.” Bình Tiểu Quỷ ôm hai gò má ngồi xuống, chấp khời trừ liền ăn, còn cố ý chọn tam nhật tử. “Đều lạnh không thể ăn.” “Đã trễ thế này, người liền chấp nhận ăn, sáng mai ta sai người mang đồ người thích ăn đến.” Nghiêm Cô Hồng khó có được cho phép nàng tùy hứng.

“Đây chính là người nói nha! Vậy ta muốn phù dung cấp từng, quý phi nộn kê, đèn lồng tôm he, mùi cá thịt băm còn có chỉ bạc bánh bột mì, lục hà bao gấu...” Dưới ánh mắt hung ác nhìn chằm chằm của hắn, Bình Tiểu Quỷ mới hậm hực hờn dỗi đành chỉ, đồ cao đẳng miệng, “Là tự người nói thôi!”

Nghiêm Cô Hồng mất lạnh thoáng nhìn, “Đừng tưởng rằng người mang thai nhĩ tử của ta, có thể mẫu bằng tử quý.”

“Ta biết, chờ đứa nhỏ sinh hạ, ta sẽ thức thời cầm bạc rồi đi, sau này không cần lại nhìn sắc mặt của người sống, thật sự là quá tốt!” Nói cái gì hắn thích nàng, nhất định là Hải Triều Sinh bọn họ lừa gạt nàng. Trong phòng nhảy mất an tĩnh lại, chỉ còn âm hưởng rất nhỏ của Bình Tiểu Quỷ nhắm nuốt thức ăn, cùng với mức canh bình ổn.

“Hai ngày này có khỏe không?” Hắn đánh vỡ trầm mặc hỏi. Nàng lau đi mỡ trên khóe miệng, “Nếu như người muốn hỏi chính là con mình, thì hắn tốt, đại phu cũng nói ta rất may mắn, không có thoải mái, cũng không có nôn nghén, trả lời vậy môn chủ hải lòng chưa?”

“Ta sẽ phái thêm nha hoàn đến hầu hạ người, để ngừa có chuyện gì...”

Bình Tiểu Quỷ cắt đứt chủ trương của hắn, “Ngân vạn không nên! Suốt ngày làm cho người ta nhìn chằm chằm, còn hỏi lung tung này kia, ta sẽ chịu không nổi, dù sao đứa nhỏ mới hơn ba tháng, cách lúc sinh còn rất lâu.”

“Nếu như vậy, người liền trở về Quan Hồng lâu ở.” Có hắn nhìn, hắn ban đêm mới có thể an tâm.

Nàng có chút thấp thỏm không yên lớn tiếng kháng nghị, “Người sợ ta trốn đi có phải hay không? Nếu không tại sao gần đây giám thị ta? Ta ngủ ở chỗ này rất tốt, một người ngủ một cái giường, có thể ở trên lăn qua lăn lại, cũng không cần lo lắng người khác. Người không cần lo lắng, ta tuyệt sẽ không để cho con trai của người gặp chuyện không may.” Không biết là thế nào, Bình Tiểu Quỷ chính là không muốn cùng hắn quá thân cận, sợ sẽ ảnh hưởng đến quyết định của chính mình. Nghiêm Cô Hồng thật sâu vọng tiến nàng ánh mắt lóe ra tính con người, “Thật là vì nguyên nhân này?”

“Đương nhiên, nếu không còn có cái gì.” Bình Tiểu Quỷ nói dối mặt không đỏ khi không suyễn.

Hắn trầm ngâm chốc lát, “Được rồi! Chuyện này ta tạm thời theo ý người, chờ bụng người lớn hơn chút nữa, liền không thể không theo ý của ta.”

Bình Tiểu Quỷ cọt nhả nín hót, “Cám ơn, khó có được người như thế khai thông, làm cho ta đối với người nhìn với cặp mắt khác xưa, nếu như người có

thể duy trì như vậy thì càng tốt.” “Mau đem đồ ăn xong liền lên giường ngủ đi.” Nghiêm Cô Hồng vẻ mặt không đổi hạ lệnh.

Nàng một bên nhắm mắt thức ăn, một bên bắt mẫn nói làm nhảm, “Ta cũng không phải thuộc hạ của ngươi, còn muốn một khẩu lệnh một động tác, ít nhất cũng phải nhìn ở ta muốn thay ngươi sinh nhi tử, đối tốt với ta một điểm, tượng ngươi loại nam nhân này, kẻ khùng sẽ thích ngươi...”

“Ngươi lại đang nói thầm những thứ gì?”

“Thật là, lỗ tai thính như thế dễ làm chi!” Bình Tiểu Quỷ sinh hồn dỗi, đem đồ ăn hướng cái miệng nhỏ nhắn nhét.

Tựa như thời khí cầu, theo độ cong hơi gò lên, đến bây giờ viên đột, bất quá hơn năm tháng, y phục đã che không được bụng.

“Oa! Hôm nay khí trời thật tốt.” Bình Tiểu Quỷ hai tay xoa ở trên lưng, ôm bụng vuốt người, nàng như là phạm nhân, thật lâu mới có thể ra lao ngục, đi ra bên ngoài hô hấp không khí trong lành, nhìn trời xanh mây trắng, khó tránh khỏi có chút ức tốt, hôm nay thể nhưng nói toạc miệng, mới đạt được gặt đầu đồng ý, chấp thuận cho nàng bước ra cửa phòng một bước.

Bên người tỷ nữ vẻ mặt nom nớp lo sợ, “Cô nương, nô tỳ đỡ ngươi tìm một chỗ ngồi xuống phơi nắng, như vậy tương đối an toàn.”

“Ta đã ngồi chừng mấy ngày, lại ngồi xuống liền mốc meo.” Nàng xiêm áo hạ tay nhỏ bé, “Ngươi đi làm chuyện của ngươi, ta sẽ chiếu cố chính mình.”

“Thế nhưng môn chủ hân...” Tỷ nữ mới không dám bỏ đi, vạn nhất có gì sơ xuất, đầu của nàng khó giữ được.

“Không sao, có chúng ta, ngươi có thể đi xuống.” Một thanh âm dừng cảm thẳng thắn chen vào.

Tỷ nữ khúc đầu gối thấy một lễ, “Nô tỳ gặp qua hai vị đường chủ.”

Hải Triều Sinh tao nhã tuần tú cười khẽ trấn an tâm tình lo sợ bất an của nàng, “Môn chủ trách tội xuống, có chúng ta gánh chịu, không có việc gì.”

“Dạ, kia nô tỳ xin cáo lui.” Có bọn họ cam đoan, nàng mới dám ly khai.

Lộ Phong trừng mắt Bình Tiểu Quỷ bụng có chút to lớn, “Mới lâu không gặp, bụng đã lớn như vậy, nói không chừng thật là một nhi tử.”

“Ngươi lại không sinh, làm sao biết?” Bình Tiểu Quỷ buồn cười cãi lại.

Hắn a khai miệng rộng, “Đương nhiên là đoán, bất quá ta nhìn tám chín phần mười, Triều Sinh, ngươi cảm thấy thế nào?”

Hải Triều Sinh vén môi cười, “Ta cũng hy vọng là một nam hài, như vậy mới có thể tròn tâm nguyện của môn chủ, ngươi cùng môn chủ gần đây chung đụng làm sao?”

“Ta xem hắn căn bản chỉ để ý nhi tử, mỗi ngày đều hỏi ta bụng có hay không khó chịu? Còn có không nên làm đôi con của hắn, căn bản không quan tâm ta!” Hại nàng nhịn không được ăn giấm chua.

“Đây cũng là tình hữu khả nguyên, đứa bé này chứng minh thân thể hắn cùng thường nhân không giống, tự nhiên sẽ đau tiếc nhiều hơn, ngươi cũng thật là, nào có nương đồ kị với thân cốt nhục của mình!”

Lộ Phong cười khụ một tiếng, “Ta xem nàng là thích môn chủ, mới có thể như vậy quan tâm cái nhìn môn chủ đối với nàng.”

“Nói lung tung! Ta mới không có.” Nàng phủ nhận trực tiếp.

Hắn trào hước cười cười, “Vậy ngươi rốt cuộc ở ăn giấm chua gì?”

Bình Tiểu Quỷ bị nói xong quê quá hóa khùng, hai tay chống nạnh phản bác, “Ta nói không có là không có!”

“Hào hào hảo, ngươi đừng nóng giận, cũng đừng kích động.” Lộ Phong bị dọa lui ba bước, “Nếu như động thai khí, ta liền xong đời, ta cũng không muốn chết ở dưới Tru sát tà chương của môn chủ.”

Nàng tà liếc mắt một cái, “Hắn cái gì chương thật có đáng sợ như vậy sao?”

“Này còn phải hỏi sao? Mỗi lại môn chủ chỉ cần sử xuất Tru sát tà chương, người ở chỗ này không chết tức thương, ngay cả ta cùng Hải Triều Sinh cũng phải đi tị nạn, ngươi nói có thể hay không đáng sợ?”

Hừ! Có lợi hại hơn binh gia Vô Cực kiếm pháp của nàng sao? Nếu không phải phụ thân sinh nàng không có tuệ căn, nàng đã sớm luyện thành Vô Cực kiếm pháp, cũng có thể cùng hắn so sánh, ngấm lại, đánh bại La Sát môn chủ là bao nhiêu uy phong, nhất định có thể lập tức danh dương giang hồ, trở thành đại hiệp nữ xếp hạng đệ nhất danh trên bảng.

“Ta mới không sợ, chỉ cần ta một chân đá...” Nói, Bình Tiểu Quỷ liền vươn chân nhỏ đạp tới, thân thể thoảng cái mất đi cân bằng, mắt thấy sẽ ngã xuống. Hải Triều Sinh nhanh tay lẹ mắt ôm lấy hông của nàng, “Cẩn thận!”

“Ta nói ngươi này phụ nữ có thai là gan có lớn quá,liền động tác nguy hiểm như vậy cũng dám làm.”Lộ Phong bị dọa ra một thân mồ hôi lạnh. Binh Tiểu Quỷ cũng bị lỗ mũi của mình dọa tới,bản năng dựa vào hải Triều Sinh,kinh hồn chưa qua võ ngực an ủi.”Hoàn hảo,hoàn hảo,may mà có ngươi ở đây.”
“Sau này phải cẩn thận một chút,không nên xằng bậy.” Hấn mới nói đến phân nửa,tiếng sấm chợt nổ lên.

“Các ngươi đang làm gì?”

“Môn chủ!” Vận khí thực sự là quá đen đủi,Hải Triều Sinh không dám nhìn trực tiếp Nghiêm Cô Hồng lãnh dung biến thành màu đen,cấp tốc đem Binh Tiểu Quỷ đẩy ra,hai tay vội vàng cách xa nàng.

Lộ Phong không nhìn ra manh mối,mở miệng thay huynh đệ giải thích.”Triều Sinh chỉ là giúp đỡ nàng,nếu không nói không chừng đứa nhỏ đã sớm giữ không được.”

“Thuộc hạ còn có chuyện khác chờ làm,xin được cáo lui trước.”Trước khi đi, hấn cứng rắn kéo theo Lộ Phong không hiểu gì ly khai.

Nghiêm Cô Hồng thu hồi ánh mắt tràn ngập ý vị cảnh cáo,cuối cùng rơi vào Binh Tiểu Quỷ nổi khiếp sợ vẫn còn trên khuôn mặt nhỏ nhắn,lớn tiếng hỏi:”Ngươi đã đáp ứng ta sẽ cẩn thận,không làm nguy hiểm cho đứa nhỏ,kết quả đâu?Ngươi muốn thế nào theo ta công đạo?”Nàng cúi đầu vồ về bụng lớn,”Ngao ngoãn,đừng sợ,không có việc gì.”Cho tới giờ khắc này,Binh Tiểu Quỷ mới có tự giác làm mẫu thân.

“Binh Tiểu Quỷ,trả lời ta!”Đôi mắt nàng bỏ qua, hấn nạt nhỏ.

“Oa!” Nàng thình lình quát to một tiếng.

Nghiêm Cô Hồng thoáng chốc đã quên phần nộ,một lòng nhắc tới yết hầu,”Làm sao vậy,làm sao vậy?”

“Ngươi mau sờ.”Binh Tiểu Quỷ cười khanh khách,nắm lên bàn tay của hấn để ở trên bụng.”Có cảm giác hay không hấn đang động?Thực sự hảo hảo ngoạn nha!Quả thực tượng ở ta trong bụng đầu đánh quyền.”

Hấn động dung nhẹ vỗ về,”Hấn,hấn thực sự động...”

Binh Tiểu Quỷ mang trên mặt mộng ảo bàn thần thái,”Quả đấm của hấn hảo hữu lực nha!Ta nghĩ nhất định là nhi tử,giác mộng của ta rốt cuộc muốn thực hiện.”Mới ở trong bụng mẹ,liền nghiêm nhiên tượng một võ lâm cao thủ,như vậy hấn nhất định có thể luyện thành Vô Cực kiếm pháp. “Nhi tử của ta...”
Hấn đay mắt phiếm ra mơ hồ lệ quang, làm cho nàng cảm thấy kinh ngạc.

Nghiêm Cô Hồng nghĩ muốn nhi tử như vậy,nhất định không chịu để cho nàng,xem ra nàng đành phải trộm đi.Bất quá La Sát môn thủ vệ nghiêm ngặt,liền con ruồi đều không bay vào được,hon nữa xung quanh nàng lại có không ít người nhìn,muốn chạy trốn chỉ sợ so với lên trời còn khó hơn,nếu như chờ đứa nhỏ sinh hạ liền không kịp rồi.

Mặc dù ngay cả con ruồi đều không bay vào được,bất quá,luôn luôn cẩn thận mấy cũng có lúc sơ sót.

Binh Tiểu Quỷ nuốt nước miếng,trừng mắt kiểm gác ở cảnh tử,liền khê động cũng không dám động.”Khụ khụ,các ngươi là đến cướp đoạt sao? Thế nhưng chỗ này của ta không có gì đáng giá,các ngươi tìm lộn chỗ.”

“Không được lên tiếng!” Hắc y nhân thấp mắng.

Nàng căng thẳng liền nói nhiều hơn.”Ta chỉ là muốn làm rõ ràng,nếu không phải cướp đoạt,đó chính là cùng La Sát môn môn chủ có cái gì thâm cừ đại hận,cho nên muốn báo thù?Đáng tiếc các ngươi chọn sai chỗ,hấn hai ngày này đã ra khỏi cửa,ngày kia mới trở về,không bằng các ngươi chờ khi đó lại đến...”

Một người áo đen khác đánh giá vóc người của nàng,”Người chúng ta muốn tìm là ngươi.”

“Ta?Ta nhận thức các ngươi sao?”

“Không quan hệ,theo mệnh lệnh chủ nhân ta,muốn mời đến tề xá ở vài ngày.”Hấn nói.

Binh Tiểu Quỷ sừng sốt một chút,”Các ngươi muốn bắt cóc ta?”

“Có thể nói như vậy,ngươi đừng lớn tiếng cầu cứu,bằng không,chúng ta đành phải đối với ngươi không khách khí.”Hắc y nhân định nếu nàng mở miệng gọi người,sẽ đem nàng đánh bất tỉnh.

Không nghĩ tới nàng một bộ mừng rỡ lác đầu liên tục,”Không không không,ta sẽ không ồ ào,bất quá ta thỉnh cầu người,cầu xin các ngươi mau chóng dẫn ta đi.”

“Sá?”Hai gã hắc y nhân nhìn chăm chú liếc mắt một cái.

“Không cần hoài nghi,thừa dịp vẫn chưa có người nào phát hiện,nhanh lên một chút bắt cóc ta,không nên kéo dài.”Binh Tiểu Quỷ giục bọn họ đi ra

ngoài,”Nếu trẻ,ngay cả ta đều đi không được.”

Nếu nàng người này đã phối hợp như vậy,hắc y nhân đương nhiên không thể không theo đạo lý mà làm

Lúc được người ta an trí ở một gian nhà tù chân chính,Binh Tiểu Quỷ mới chửi mình thực sự là ngu ngốc,chỉ lo chạy khỏi ma chưởng Nghiêm Cô Hồng,nhưng trước đó không hỏi rõ ràng thân phận bọn bắt cóc,hiện tại tốt rồi!Không chỉ thành tù nhân,nếu là có một sai lầm,chỉ sợ rơi một thi hai mệnh.Nàng co rúc ở một góc lao ngục,giáo tấn ra sức suy nghĩ, vẫn là nghĩ không ra người làm chủ phía sau.”Rốt cuộc là ai tổn sức như vậy muốn bắt cóc ta?”

“Là ta,không nghĩ tới sao?”

Chỉ là nghe cái kia nững nịu lặc lặc tức giận giọng nữ,Binh Tiểu Quỷ liền đoán được là ai.

“Đích thực là nghĩ không ra.”Nàng khó khăn ôm bụng đứng lên,xuyên thấu qua song sắt nhìn Mộ Dung Thiên,bên cạnh nàng là một nam tử trung niên tuổi chừng năm mươi tuổi,ngũ quan cùng nàng có vài phần tương tự.”Thương thế của ngươi hẳn là đã khỏi đi?”

Mộ Dung Thiên sắc mặt lúc trắng lúc xanh,”Nếu ngươi lúc đó không làm khó dễ,ta liền không cần tiêu hao ba tháng điều dưỡng nội thương.”

“Ngươi có làm hay không?”Binh Tiểu Quỷ con ngươi mở lớn,”Ngày đó nếu ta suy nghĩ không xoay chuyển nhanh,ngươi sớm đã bị một chưởng đánh chết,hiện tại lại còn đông đặc đem sai lầm toàn bộ đổ trên đầu ta? Ta thật thay ngươi cảm thấy hổ thẹn,cha mẹ ngươi không dạy ngươi làm người nên thành thực sao?”Nàng vận vẹo dung nhan xinh đẹp phần rỗng, “Ta giết ngươi —— “

“Thiên nhi,đừng kích động!Nhỏ không nhẫn sẽ bị loạn đại mưu,nàng đối với chúng ta còn chỗ hữu dụng,ngươi nếu như hiện tại động nàng,chúng ta lấy cái gì cùng Nghiêm Cô Hồng đàm?”Mộ Dung Doanh mặt lãnh trầm nói,sau đó cười a a liếc hướng Binh Tiểu Quỷ,”Cô nương có thai,ở chỗ sợ rằng không thích hợp,không bằng ta giúp ngươi an bài một gian phòng hảo hạng,lại phái một nha hoàn hầu hạ ngươi,bằng không người khác sẽ nói ta Thiết Thủ bang không hiểu được đạo đãi khách.”

Binh Tiểu Quỷ bản năng lấy tay bảo vệ bụng,trên khuôn mặt nhỏ nhắn hiện ra vẻ ngây thơ,”Thực sự có thể chứ?Đây là lão bá tương đối thông tình đạt lý.”

“Cha,ngươi...”Mộ Dung Thiên không phục giận dữ gọi.Mộ Dung Doanh kéo xuống nét mặt già nua thấp mắg,”Im miệng!Ở đây không có chuyện của ngươi,chẳng lẽ ta muốn làm như thế nào,còn phải thông qua sự đồng ý của ngươi?”

“Hắc mị!Vị lão bá này nếu là cha ngươi,ngươi đương nhiên nghe hắn.” Binh Tiểu Quỷ ở bên cạnh gây xích mích ly gián,nàng đương nhiên nhìn ra được Mộ Dung Doanh này là một đại lão gian,trước nịnh bợ nàng,sau đó sẽ lợi dụng nàng,hiện tại tình thế đối với nàng bất lợi,trước ra khỏi lao ngục này đã.

“Người tới!Đem cửa mở ra.”Hắn giọng kêu lên.

Người trông coi nhà tù mang chìa khóa tới mở cửa,Binh Tiểu Quỷ cũng thoải mái đi ra.

Hắn tiểu lí tàng đao nói:”Thực sự là ủy khuất ngươi.”

“Lão bá,ngươi thật đạt đến một trình độ nào đó,rất bụng quan ở chỗ này đích xác không có phương tiện,kịch liệt cả một đêm,ta thực sự mệt mỏi, muốn mau chóng nằm ở trên giường ngủ.”Sắc mặt nàng quả nhiên khó coi.Thấy nàng hình dung ừ rừ,tựa hồ thực sự rất mệt mỏi.”Ta lập tức làm cho người ta mang ngươi đến khách phòng nghỉ ngơi.”

Binh Tiểu Quỷ cười đến không chút tâm cơ nào,”Cám ơn ngươi,lão bá, ta biết ngươi kêu người bắt cóc ta là bắt đắc dĩ,chờ môn chủ tới,các ngươi tốt nhất đem nói rõ ràng,có cái gì hiểu lầm coi ra thì tốt,hắn người kia tuy rằng tính tình xấu,bất quá,còn không đến mức thị phi chẳng phân biệt được.”

“Ta sẽ tiếp thu đề nghị của ngươi,hào hảo cùng hắn đàm thoại.”Mộ Dung Doanh ở trong lòng cười lạnh.

Nàng về mặt ngây thơ,”Vậy ta đi nghỉ ngơi.”

Mộ Dung Thiên con tức thẳng đến Binh Tiểu Quỷ đi ra khỏi đại môn nhà tù mới bạo phát.”Cha,nàng là con tin,không đáng đối với nàng tốt như vậy.”

“Cũng bởi vì trong bụng của nàng có chính là thân sinh cốt nhục của Nghiêm Cô Hồng,ta nếu thật động nàng một cọng lông to,sau này cũng đừng nghĩ ép Nghiêm Cô Hồng theo chúng ta hợp tác.”Hắn liếc nữ nhi một cái,”Nếu như lúc trước ngươi được chọn,việc này liền sẽ không phát sinh.”“Ta...”Nói đến đây,nàng cũng một bụng hỏa,thắng quai Nghiêm Cô Hồng hữu nhãn vô châu.”Vậy bây giờ chúng ta nên làm cái gì?”

Mộ Dung Doanh nhưng cười không nói,phảng phất nắm chắc phần thắng.

Ngủ một giấc thật dài tới trưa tỉnh lại,chỉ thấy một khuôn mặt không muốn nhìn.

“Ta với ngươi ngày xưa không oán,gần đây không thù,vì sao ngươi biểu tình một bộ hận không thể giết ta?”

Mộ Dung Thiên xuy cười một tiếng.”Bởi vì ngươi không nên mang thai hài tử của hân.”

“Nga!Ta hiểu được.”Bình Tiểu Quỷ ngón tay chỉ chỉ,”Kỳ thực ngươi là hy vọng người có thai là ngươi,vì thế,mới đổ kị ta đúng hay không?”

“Hừ!Ta ghét nhất chính là hài tử.”Nàng ghét hừ nói:”Nếu không phải chỉ có biện pháp này có thể tiếp cận hân,kiếp này ta căn bản không muốn làm cái gì nương.”

Bình Tiểu Quỷ thỏa mãn sờ sờ cái bụng,”Trước đây ta cũng không nghĩ sẽ có một ngày làm nương người ta,bất quá bây giờ không giống nhau, hân ở trong bụng ta lại đánh lại đá,sinh ra nhất định là một tiểu tử công tráng,chỉ cần nghĩ vậy,cảm giác thực sự rất tuyệt,ngươi hân là thử một lần.”

“Ít theo ta cổ tả hữu mà nói hân,chờ ngươi sinh hạ đứa nhỏ,tốt nhất không nên tái xuất hiện,bằng không. . .” Nàng ngừ ra uy hiếp.

“Ta biết,ngươi sẽ giết ta đúng hay không?”Bình Tiểu Quỷ một tay xoa ở trên lưng,chạm rì rì tiểu sái đến bên cạnh bàn,thay mình rót nước.”Các ngươi có nghĩ tới hay không môn chủ có thể sẽ không tiếp thu uy hiếp?”

Nụ cười xinh đẹp của nàng như đoạt nhân tâm hồn,”Trừ phi hân không cần đứa nhỏ.”

“Ân,đứa bé này đích thực là nhược điểm của hân.”Bình Tiểu Quỷ gật gật đầu.

Mộ Dung Thiên cho rằng Nghiêm Cô Hồng yêu con sâu nặng,mới quyết định dùng nàng làm mồi nhử.”Vì thế,hân không thể không chiếu cố an nguy mẹ con các ngươi,ngươi tốt nhất thành thành thật thật ở trong phòng,ngươi không có võ công,không thể nào chạy ra Thiết Thủ bang.”

“Dạ dạ dạ!” Bình Tiểu Quỷ chột dạ len lén đuổi hạ đầu lưỡi.

Mới là lạ!Ai nói nàng không có võ công?May là chính mình không có phản kháng,để cho bọn họ bắt tới,vạn nhất lộ ra chân tướng,phải trở về trong đại lao ngồi.

Nghiêm Cô Hồng tới so với tưởng tượng nhanh hơn,cơ hồ ở Bình Tiểu Quỷ bị người buộc đi,đã bị tỷ nữ chăm sóc phát hiện nàng mất tích,cũng mau chóng đem tin tức truyền tới trong tai hân,khi ra roi thúc ngựa chạy về La Sát môn,vừa lúc nhận thiệp mời của bang chủ Thiết Thủ bang, chính xác mà nói,phải nói là thư đe dọa mới tương đối thích hợp.Thế là, hân đúng hẹn đến đây, đồng thời muốn Mộ Dung Doanh hỏi hận về hành vi của mình.

Mộ Dung Doanh trên mặt mang nụ cười dối trá,ôm quyền tiến lên, “Nghiêm môn chủ tới thật mau,đại giá quang lâm,không có từ xa tiếp đón,xin hãy tha lỗi.”

“Nghiêm môn chủ,đã lâu không gặp.”Mộ Dung Thiên phao mị nhãn, hữu ý vô ý khoe khoang phong tình,làm cho Lộ Phong theo trước môn chủ tới cứu người quả muốn buồn nôn,nhà Hải Triều Sinh tương đối nhã nhặn,chỉ là làm bộ không phát hiện.

Nghiêm Cô Hồng đi thẳng vào vấn đề,”Đem nàng trả lại cho ta!”

“Có chuyện gì chúng ta tiến đại sảnh mặt hơn nữa, ngươi rất nhanh là có thể nhìn thấy nàng.”Mộ Dung Doanh tự cho là đa mưu túc trí,chỉ cần bắt được nhược điểm của hân,lượng hân cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Nghiêm Cô Hồng biểu tình rùng mình,”Ngươi muốn chết sao?”Đã từng xem qua hân nổi giận Mộ Dung Thiên bỗng nhiên kinh sợ một chút, “Nghiêm môn chủ,chúng ta thuần túy chỉ là muốn mời hỗ trợ,thực sự không có ác ý.”

“Tự ý đem người của ta bắt tới,còn nói không có ác ý?”Sắc mặt của hân cực kì khó coi.Hải Triều Sinh cùng Lộ Phong biết tình huống không đúng,vội vã lên tiếng khuyên bảo:”Mộ Dung bang chủ,ngươi tốt nhất nghe lời của chúng ta,nhanh đưa người giao ra đây.”

“Đúng vậy!Nếu muộn,chính là chúng ta cũng không thể nào cứu được ngươi.”

Mộ Dung Doanh lão mặt trầm xuống,”Nghiêm môn chủ,ngươi không quan tâm của nàng chết sống sao?”

“Muốn chết!” Lời nói chưa dứt,chuông phong đã cùng tới.

Mất thấy động tác của hân có chút dọa người,ngay cả người từng trái như Mộ Dung Doanh đều có chút không chịu nổi,tuy rằng nghe đồn Nghiêm Cô Hồng công phu quý dị khó lường,hôm nay tận mắt thấy,mới biết danh bất hư truyền.

“Đề lão phu đến lĩnh giáo một chút!”Hân cũng không tin chính mình sẽ thua.

Nghiêm Cô Hồng lãnh mị nhất câu,lược giữa không trung,hướng hân đánh ra một chưởng——

“Cha!” Mộ Dung Thiên liếc thấy hân ở sau song chưởng chạm nhau, khoe miệng phút chốc tràn ra một vết máu,hiển nhiên do nội lực gây thương tích,mị nhan không khỏi kinh trắng.”Nghiêm Cô Hồng,ngươi nếu như dám dẫm đạp thương cha ta,ta sẽ giết nữ nhân kia,còn có con trai bảo bối của ngươi.”

Câu nói sau cùng không thể nghi ngờ như là chất xúc tác,dẫn phát cảm giận nhút trời của Nghiêm Cô Hồng.

“Chờ ta giết các ngươi,xem các ngươi thế nào động đến mẹ con bọn hần!”

Hần ánh mắt lãnh run,song chường ở giữa không trung vẽ một viên hình cung,trong một sát,thiên địa bị biến sắc trong không khí lộ ra biến hoá kì lạ.

“Nguy rồi!” Lộ Phong kinh hãi kêu to.

Hải Triều Sinh đồng dạng khuôn mặt tuần tú trắng bệch,”Là Tru sát tà chường,đi mau!”

Bình Tiểu Quỷ đem hai tai dán tại trên ván cửa, nghe động tĩnh bên ngoài.Tính toán thời gian,Nghiêm Cô Hồng cũng nên tới,nàng nên sớm một bước ly khai mới được.

Tiếng bước chân lộn xộn vội vã đi qua trước cửa phòng,Bình Tiểu Quỷ không khỏi dựng thẳng lỗ tai,nghe bọn họ đang nói cái gì.

“Đã xảy ra chuyện gì?” Người trông coi nàng mở miệng hỏi.

Đối phương rất nhanh nói:”Môn chủ La Sát môn đã tới,bang chủ có lệnh,chú ý con tin bên trong.”

Hần tới! Bình Tiểu Quỷ kinh hoàng tâm phó,hiện tại không đi,còn đợi khi nào.

Tiếng bước chân lần thứ hai bước nhanh rồi đi, lúc này nàng bỗng nhiên trong cái khó ló cái khôn,quyết định tạm thời thử một lần.

Một tay đè lại bụng,nằm trên mặt đất lớn tiếng rên rĩ,”Ôi...Đau quá nha... Ai tới cứu ta... A... Bụng của ta... Đau quá...”

Quả nhiên,nghe tiếng kêu thê thảm của nàng,trong đó một gã nam tử phụ trách trong coi liền xông tới coi.”Chuyện gì xảy ra?”

Bình Tiểu Quỷ cắn răng thét chói tai,còn bài trừ vài giọt nước mắt,một bộ thống khổ.”Mau cứu ta... Bụng của ta đau quá... Cứu cứu con của ta...”

“Ngươi thế nào hết lần này tới lần khác chọn ở thời khắc mấu chốt đau bụng?” Hần phức tạp không muốn tiến lên,thế nhưng nghĩ đến nàng là người trọng yếu đối với bang chủ không thể có bất kỳ sơ xuất,đánh phải thân thủ nâng nàng.”Ngươi trước tới trên giường nằm xuống,để ta đi xin chỉ thị, lại... Ách...”

Hần câu nói kế tiếp không nói được,bởi vì Bình Tiểu Quỷ thừa dịp hần tiếp cận,xuất thủ điểm huyệt ngũ của hần,làm cho hần nằm lỵ ở trên giường ngủ một giấc.

“Bên ngoài còn có một.”Bình Tiểu Quỷ đi tới phía sau cửa,tiếp tục khóc gọi không ngừng.”A... Đau chết ta... Van cầu ngươi nhanh đi thỉnh đại phu... Cầu ngươi phát thiện tâm cứu con của ta...” Khách khách, trên ván cửa nhẹ đập hai cái,ngoài cửa người trông coi vội hỏi: “Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

“Ta chảy máu... Thật là nhiều máu... Ô... Bên ngoài mau vào hỗ trợ a!” Nàng hát tác câu giai khúc hô.

“Thực sự là nữ nhân phiền phức!”Người nọ trong miệng nhắc đi nhắc lại đẩy cửa tiến đến,mới đi vài bước,chỉ thấy trên giường ngã cá nhân,mới có phản ứng,đã bị người đánh bất tỉnh.

Bình Tiểu Quỷ đem bình hoa trở về tại chỗ,”Hừ! Bằng hai người các ngươi mà muốn giam cầm ta,đây chính là chút hậu quả!Đừng nói nhiều như vậy,vẫn là nhanh lên một chút trốn người quan trọng hơn.”

Lục tìm kiếm roi trên mặt đất,Bình Tiểu Quỷ rón ra rón rén lên đến ngoài phòng,có lẽ là có Nghiêm Cô Hồng đối đầu kẻ địch mạnh, một ít bang chúng tất cả đều đến đẳng trước trắng thanh thế đi,dọc theo đường đi không gặp được vài người,cho dù có, nàng chỉ cần điểm huyệt đạo,để cho bọn họ nghỉ ngơi thật tốt,cuối cùng,nàng đem kiếm để ở yết hầu một gã gia đình.Gia đình sợ đến hồn phi phách tán, “A...”

“Không cho phép kêu,nếu không liền một kiếm đâm thủng yết hầu của ngươi” loại cảm giác này thực sự là uy phong凛凛.

Thoáng chốc,chỉ nghe thấy róc rách tiếng nước,nguyên lai là hần chắn kinh quá độ,nước tiểu không khống chế.”Nữ, nữ hiệp tha mạng a!”

Nàng dạng ra mỉm cười ngọt ngào ý, “Do ngươi kêu ta một tiếng nữ hiệp,ta sẽ không giết ngươi,bất quá ngươi mau nói cho ta,cửa sau của các ngươi ở nơi nào?”

“Gì?” Gia đình tròn tròn mắt.

Bình Tiểu Quỷ không có gì kiên trì áp hần,”Gì cái gì gì? Đi! Mang ta đi cửa sau.”

Cứ như vậy,khi nàng sử dụng chuôi kiếm đập gáy gia đình,ở phía sau cửa thoáng nhìn một chiếc xe bò,bốn bề vắng lặng,nghe không ra liền lão thiên gia cũng đang giúp nàng,không lợi dụng một chút quá xin lỗi mình,thế là nàng vén cao làn váy,mất sức của chín trâu hai hổ mới bò lên trên xe bò,trốn vào trong một cái giỏ trúc. Ầm ầm!

Phát sinh cái gì đại họa?Bình Tiểu Quỷ cảm nhận được mặt đất kịch liệt chấn động,chẳng lẽ động đất?

Nàng nhanh chóng xuyên qua giỏ trúc ra bên ngoài nhìn lên,ngạc nhiên không gì sánh được nhìn thấy Thiết Thủ bang nguyên bản lầu các cao vót,trong nháy mắt toàn bộ đổ nát,nồng đậm khói bụi tràn ngập toàn bộ bầu trời.

“Ngà nha!Không tốt.”Nàng có loại dự cảm,chuyện này cùng Nghiêm Cô Hồng phi thường tuyệt đối có quan hệ mật thiết.

Vì thế,nàng ngàn vạn,ngàn vạn không thể bị bắt trở lại,nếu không thực sự sẽ chết rất khó coi.

Bạn đang đọc truyện *Thoát Tuyến Hiệp Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Đã lâu không trở lại trên núi,cỏ vẫn cứ xanh như vậy,trời vẫn cứ thăm thẳm như vậy,cùng với mấy tháng trước là như nhau,vừa thân thiết lại tự tại.

Thật xa,Bình Tiểu Quỷ liền đem hai tay đặt ở trước cái miệng nhỏ nhắn tạo thành giống như cái loa hướng về phía căn nhà gỗ nhỏ mà cha và con gái bọn họ đã sống nương tựa vào nhau nhiều năm hô to

-Phụ thân!Ta đã trở về.....

Lần này là lần mà nàng xuất môn lâu nhất lại không thông báo trước cho phụ thân,làm cho hắn một hồi đau thương,bất quá,nàng thế nhưng có mang “lễ vật” trở về hiếu kính lão nhân gia ,phụ thân hẳn là sẽ tha thứ cho nàng mới đúng.

Thấy trong phòng không có ai đi ra,nàng lại hô một lần nữa,

-Phụ thân,nữ nhi bảo bối của người,Tiểu Quỷ đã trở về,người mau ra đây đi!

Hô,hô,đang mang thai mà đi sơn đạo đích xác là hại người,bản thân đã đi không được nữa rồi,phụ thân lại không biết đã chạy đi chỗ nào,vẫn là nên tìm một chỗ ngồi nghỉ ngơi trước đã

Vốn là Bình Dung đang ngồi ở trong nhà vệ sinh,lờ mờ nghe thấy tiếng nữ nhi hô hoán gọi hắn,cầm lấy giấy bản tiện tay lau chùi,dắt lại quần liền lao tới

-Tiểu Quỷ nha đầu,thật là nguoi sao?Nguoi rút cuộc đã trở về

Nữ nhi chưa nói lời nào đã rời đi,còn thật đáng chết tưởng niệm nàng,bất quá,chỉ cần nghĩ tới của nàng lần công,hắn vui sướng liền biến mất phần nửa.Bình Tiểu Quỷ đang cầm một viên đá lớn màu đen,đi một bước hướng phía hắn

-Đương nhiên là ta,phụ thân,ta đã trở về,nguoi....Phụ thân,nguoi vừa mới đại tiện đúng không?Có hay không đã rửa tay

-Hắc hắc...ta vội vã tới xem nguoi,nhất thời quên mất

Nàng lấy tay che cái mũi đáng yêu

-Háo bản,thật là thú,không nên đụng ta

-Ta thế nhưng là phụ thân nguoi,nguoi làm sao có thể nói như vậy?

Bình Dung đối với nàng vừa yêu lại vừa giận

-Tiểu Quỷ,mấy tháng nay nguoi chạy đi đâu vậy?Tìm được đối tượng phù hợp điều kiện sao?Vẫn là....Nguoi,bụng của nguoi là xảy ra chuyện gì?Làm chi mà lại giấu đồ ở trong đây,khó coi chết đi được!Nhanh lấy ra đi

-Ánh mắt của người để làm gì vậy,phụ thân,ta không phia giấu đồ,bên trong chính là tiểu ngoại tôn của nguoi đó,qua bốn năm tháng nữa nguoi có thể ôm được hắn rồi.

Bình Dung tròn mắt thiếu chút nữa theo trong viên mắt lăn xuống đất,thở hổn hển,một tay chỉ vào nàng tròn vo bụng nhỏ

-Nguoi...Nguoi là nói nguoi có?Với ai?Không đương nhiên là của con rể ta rồi,Tiểu Quỷ,này của nguoi thế là không đúng,thành thân nhưng là của nguoi chung thân đại sự,tại sao có thể không nói với phụ thân một tiếng liền cùng người ta báai đường?

-Chúng ta không có báai đường thành thân nên đương nhiên là không cần thiết nói cho nguoi biết

Bình Tiểu Quỷ nói như thế,bằng thừa nhận mình làm ra chuyện kinh thiên động địa,dọa Bình Dung cảm rụng tại chỗ.Hắn lớn giọng kêu lên:

-Không, không, không có bái đường thành thân!

-Phụ thân, nữ nhi đi nhiều chân hảo mỗi nha! Người trước đỡ nữ nhi đi vào trong phòng rồi tiếp tục nói chuyện có được hay không?

Nàng làm nũng hường phụ thân trên người tới gần. Bình Dung cũng chỉ biết trước đem nàng đi vào trong, thừa dịp lúc này tiêu hóa cái cốc tín tức kinh người kia. Vẫn đợi cho Bình Tiểu Quỷ ăn xong một bát cơm to, uống xong một hồ trà lớn, thể lực cùng tinh thần khôi phục được một chút, hần mới kinh hãi khiêu đàm hỏi:

-Ta nói Tiểu Quỷ, ngươi, ngươi rốt cuộc là làm cái gì? Đứa bé này từ đâu mà ra?

Nàng ăn no đánh ợ một tiếng

-Phụ thân không phải nói phải có một ngoại tôn đến kế tục binh gia Vô Cực kiếm pháp sao? Ta đã giúp ngươi làm ra, chờ hần bắt đầu biết đi, ngươi có thể bắt đầu truyền kiếm pháp cho hần

“Cái gì ???!” Hần bộ dạng đã muốn ngất xỉu. “Liên vì nguyên nhân này, ngươi chạy đi cùng người ta xằng bậy, ta là muốn ngươi lập gia đình sinh con, chứ không phải muốn ngươi sinh ra một tạp chủng lai lịch không rõ ràng”

Bình Tiểu Quỷ mắt hừng giương cao phản môi. “Phụ thân, hần không phải là tạp chủng”

-Hảo, vậy ngươi nói cho ta biết, cha đứa nhỏ là ai?

-Hần... hần là...

Nàng ấp áp ứng ứng. Hần trừng mắt dựng thẳng rống to hơn

-Không dám nói ra có phải hay không? Ngươi này đáng chết nữ nhi, thật sự là to gan lớn mật, loại sự tình này ngươi cũng làm ra được, về sau còn ai dám cưới ngươi

-Ai nói ta không dám nói!

Bình Tiểu Quỷ nâng lên cảm nũng nịu. Bình Dung tức sùi bọt mép thẳng giờ chân

-Vậy thì ngươi liền thành thật nói cho ta! Dám bỉnh ta “thiên hạ đệ nhất kiếm khách” nữ nhi, ta không thể không giết chết hần

“Hần gọi Nghiêm Cô Hồng...” Nàng nhỏ giọng nói

“Cái gì? Lớn tiếng một chút!”

Nàng bĩu môi nói. “Ta nói hần gọi Nghiêm Cô Hồng”

-Tên này rất quen thuộc nha! Đường như ở nơi nào đã nghe qua.. Nghiêm... Cô... Hồng.

Bình Dung thập phần xác định nghe qua tên này, hơn nữa hần có thể xác định người này thế nhưng nhiều người biết tới, có lai lịch lớn. Bình Tiểu Quỷ tốt tâm nhắc nhở hần, “Đừng suy nghĩ, hần chính là La Sát môn môn chủ thôi”. Lời này vừa nói ra, nàng nhìn thấy vẻ mặt phụ thân biểu tình như nhìn thấy quỷ

-Ngươi là nói cha đứa nhỏ là La Sát môn môn chủ Nghiêm Cô Hồng? Cái kia trong truyền thuyết lãnh khốc vô tình, vô công quỷ dị La Sát môn môn chủ? Không có sai, thật là hần? Không phải là có người mạo danh, thay thế?

-Đúng rồi! Không sai, chính là hần, phụ thân, hần là người hoàn toàn phù hợp với điều kiện ngươi đề ra. Ở trên giang hồ là đại nhân vật có uy tín danh dự, thân thể cũng rất khỏe mạnh, hơn nữa võ công rất giỏi, trên giang hồ có rất ít người đánh thắng được hần

Nàng cười hi hi nói. Hần bỗng nhiên kêu thảm một tiếng

-Ông trời của ta! Đang êm đẹp, ngươi làm sao lại chọc vào hần đâu? Hần... hần có biết trở về không?

-Ta mới không có dân như vậy, chủ động nói cho hần biết chỗ ở của ta, nếu không sớm đã bị hần bắt trở về, phụ thân, ta vì kiếm pháp Vô Cực của ngươi, thế nhưng mạo hiểm mười hai vạn phần nguy hiểm, mới đem đứa nhỏ “nhập cư trái phép” trốn đi, chờ đứa nhỏ lớn lên, ngươi nên đem tuyệt học suốt đời truyền dạy cho hần

Nàng còn không biết sống chết nói. Bình Dung hai mắt trắng dã, thân thể lay động vài cái, mới đỡ lấy mặt bàn ngồi xuống, vẻ mặt một bộ bị đả kích sâu sắc

-Ta kiếp trước rốt cuộc tạo nên cái nghiệt gì, làm sao lại sinh ra loại nữ nhi như thế này? Chính mình gây họa không nói, còn muốn kéo theo cha đây cùng xuống nước?Ồ...

-Phụ thân, ngươi quả nhiên thật là cao hứng, cho nên mới vui mừng quá độ mà khóc có đúng hay không?

Hắn gắt một cái, "Đúng cái đầu nguoi"

Bình Tiểu Quỷ có chút không vui, "Phụ thân, ta đều chiếu theo lời của nguoi nói mà làm, nguoi làm gì mà lại phát giận với ta? Chẳng lẽ nguoi mất hứng chính mình sắp làm ông ngoại?"

"Nếu như này ngoại tôn là danh chính ngôn thuận, phụ thân đương nhiên là cao hứng". Hắn bây giờ một cái đầu muốn biến thành hai, "Nguoi bây giờ lập tức trở về La Sát môn, đứa nhỏ cũng đã muốn có, tổng yếu cũng nên làm một lần hôn sự, bằng không chờ đứa nhỏ sinh ra, mọi chuyện sẽ không tốt"

Nàng nhanh chóng cự tuyệt, "Ta không cần! Hắn căn bản không muốn cưới ta, chỉ muốn đứa nhỏ"

Bình Dung khí hướng như đầu ngu, nét mặt già nua trở nên đỏ bừng, "Cái gì?! Trên đời này làm gì có đạo lý chỉ cần đứa nhỏ không cần nương, ghê tởm! Phụ thân đi tìm hắn nói lý"

"Chính là phụ thân đi cũng vô dụng, chúng ta ngay từ đầu đã nói rõ ràng rồi, chờ đứa nhỏ sau khi sinh ra liền thuộc về hắn, hơn nữa ta cũng không muốn lập gia đình, nếu thật gả cho hắn, ta coi như không làm hiệp nữ được"

"Nguoi còn muốn là hiệp nữ?" Bình Dung tức giận đến toàn thân vô lực, "Tiểu Quỷ, nguoi cũng đã làm mẹ, lúc nào mới có thể trở nên chín chắn đâu? Vì tương lai đứa nhỏ, cũng nên cho hắn một cái họ đi"

Bình Tiểu Quỷ mặt mày, mí mắt có chút trầm xuống, "Hắn theo ta như nhau họ Bình có gì không tốt? Phụ thân, ta mệt rồi, muốn vào trong ngủ một lát, không có việc gì không nên đánh thức ta"

"Tiểu Quỷ, nghe phụ thân nói đã". Bình Dung theo đuôi nàng, còn muốn khuyên giải. Bình Tiểu Quỷ tự động đi vào gian phòng trước kia ở, cửa phòng phanh đóng lại, Bình Dung chỉ có thể đứng ở ngoài cửa hô: "Phụ thân mới vừa nói cái gì nguoi có nghe thấy không đó? Tiểu Quỷ?"

Bên trong yên tĩnh không tiếng động. Hắn lắc đầu thở dài, "Ai! Chẳng lẽ ta muốn đem nữ nhi gả ra ngoài, lại khó khăn như thế sao?"

Trong núi, cuộc sống bình thản nhàn nhã, không khí lại tươi mát, rất thích hợp cho phụ nữ mang thai ở lại

"Phụ thân, ta ra bờ sông lấy nước về". Nàng mang theo thùng gỗ muốn đi, lại bị Bình Dung ngăn lại. Mặc dù hắn tức giận trong lòng, nhưng vẫn quan tâm đến tình trạng thân thể của nữ nhi. "Mang thai không thể mang vác nặng, nguoi chẳng lẽ không biết sao?"

"Chỉ là một thùng nước mà thôi, không nên quan trọng quá". Bình Tiểu Quỷ dần dần thói quen thân thể chính mình ngày càng công kênh, "Hơn nữa, thân thể ta luôn luôn khỏe mạnh, việc nhỏ này làm sao có thể làm khó được ta"

Bình Dung nhưng lại cố ý đem thùng gỗ đoạt đi, "Ta nói không được là không được, nguoi đi tìm một chỗ ngồi xuống, cái gì cũng không được làm, phụ thân còn không ổn yếu không thể làm được"

Nàng ngây thơ ôm lấy cánh tay hắn, "Ta chỉ biết phụ thân hiểu ta nhất"

"Nguoi nha! Phụ thân thật không thể hiểu nói như thế nào nguoi mới tốt. "Hắn về mặt bắt đắc dĩ, "Ta hỏi nguoi, cái kia La Sát môn môn chủ đối với nguoi rốt cuộc có được hay không? Chẳng lẽ hắn thực sự một đi không trở lại cũng không thích nguoi?". Tuy rằng nữ nhi làm cho hắn rất đau đầu, bắt quá trên cơ bản nữ nhi lớn lên nguoi gặp nguoi thích, trừ phi đối phương không có mắt, mới có thể không hiểu được thương thức.

"Hắn chỉ là muốn tìm một nữ nhân thay hắn sinh con, không cần biết đối phương là ai, nếu không phải điều kiện hắn tốt, thích hợp làm ta cha đứa nhỏ, ta mới không tìm tới hắn đâu!" Thế là, nàng đem đầy ngập oán khí nhất phát tiết ra. "Phụ thân, nguoi cũng không biết hắn đối với ta có bao nhiêu ác liệt, động một chút là đem ta giam lỏng, không cho phép tự ý đi lại, một khi khó chịu liền bày ra bộ mặt thối cho mọi người nhìn, chỉ cần không cần thận chọc giận hắn, hắn sẽ bắt đầu phá hoại phòng ở..."

"Phá phòng ở?"

Bình Tiểu Quỷ mở to mắt, cố ý đem sự tình nói ra thật nghiêm trọng. "Không sai, hắn tùy tiện một chương thì có uy lực rất lớn, có thể hủy diệt một tòa hành lang, một gian phòng bỏ, thậm chí Thiết Thủ bang đều bị hắn san thành bình địa! Chỉ cần chọc tới hắn, hắn lục thân cũng không nhận, phụ thân nguoi nói thử xem, ta nếu như bị hắn tìm được, còn có mạng mà sống nữa không?"

Bình Dung nghe được, trong lòng liền trầm xuống. "Hắn thực sự sẽ trở mặt vô tình? Tốt xấu gì nguoi cũng mang trong mình cốt nhục của hắn, hắn cũng không thể thật sự giết nguoi đi?"

Nàng lắc đầu, "Này nhưng khó nói, ai cũng không dự đoán được hắn sẽ làm gì"

Bình Dung thấp thỏm, bất an, "Vậy nguoi cùng đứa nhỏ làm sao bây giờ? Tương lai muốn dựa vào ai?"

"Phụ thân yên tâm, ta sẽ phụ trách nuôi nấng hắn lớn lên, ta có tay có chân, còn sợ sẽ chết đói hay sao?" Bình Tiểu Quỷ nói một cách dễ dàng. "Vì thế phụ thân, nguoi liền không được ép ta trở về tìm hắn, vạn nhất ta bị hắn đánh chết, làm cho phụ thân người đầu bạc tiền kẻ đầu xanh, đây chính là chuyện bi thảm nhất trên đời này"

“Nếu như người nói đầu là thật,phụ thân đương nhiên không thể để cho người trở về chịu chết được”.Quyết tâm của hắc dao động.Nàng lại thừa thắng xông lên,”Còn có a!Dù cho ta không bị đánh chết,mẹ con chúng ta cũng sẽ nhanh chóng bị chia cắt,chỉ sợ kiếp này mơ tưởng nhìn thấy nhi tử hoài thai chín tháng mười ngày sinh ra,phụ thân liền càng không phải nói,cơ hội muốn nhìn thấy ngoại tôn liền bằng không,phụ thân chịu được không?”

“Ta...ta là luyện tiếu”.Bình Dung mềm lòng,Bình Tiểu Quỷ ở trong lòng cười trộm.”Phụ thân,sau này chúng ta một nhà ba người có thể khoái khoái lạc lạc sinh hoạt tại một chỗ,như vậy không phải rất tốt sao?”

Hắc trảm ngâm một chút.”Tốt thì tốt...”

“Đó chính là quyết định vậy,phụ thân,chờ con ta luyện thành Vô Cực kiếm pháp,có năng lực diệt gian trừ ác,trừ bạo an dân,mẹ con chúng ta trên giang hồ thi thố tài năng,tuyệt đối sẽ không ném mặt mũi của người”Nàng đối với mơ ước sau này tràn đầy chờ mong.

Bình Dung trên mặt nhất thời xuất hiện vài đường hắc tuyến,cảm tình nàng còn chưa từng quên chí nguyện to lớn làm hiệp nữ?Tiếp tục như vậy,nàng vĩnh viễn sẽ không thể trưởng thành,vĩnh viễn sẽ không có trách nhiệm,vạn nhất truyền cho ngoại tôn của hắc,hắc này đương ông ngoại nhưng là sẽ lương tâm bất an.Hắc suy tính suốt một ngày đêm,rốt cuộc nhịn đau khổ đưa ra quyết định.Mấy ngày sau,lúc Bình Tiểu Quỷ ăn no ngủ kĩ tỉnh lại,cho nghĩ tới trên bàn để lại một phong thư chờ nàng mở ra____

Tiểu Quỷ nữ nhi của ta:

Phụ thân có việc đi thăm bằng hữu,đi nhanh thì ba tháng,lâu thì nửa năm,người tự chăm sóc bản thân mình cho tốt.

Phụ thân Bình Dung

Xem xong thư,Bình Tiểu Quỷ tức giận đem giấy viết thư vò thành một cục,”Phụ thân thật không có đạo nghĩa giang hồ,cư nhiên quyết tâm bỏ lại ta mặc kệ,vạn nhất ta muốn sinh thì làm sao bây giờ?Hừ!Ta quyết định cùng người dọa tuyệt đoạn hệ cha và con gái,chờ ngoại tôn đáng yêu của người sinh ra,sẽ không cho người ôn một cái.”

Ngồi ở trong phòng không một bóng người,nàng đột nhiên cảm thấy mịt mờ tịch tịch cùng tư vị thể lương thoảng chọc tập trung trong lòng,cảm giác muốn khóc vồn quanh ở chóp mũi,nhún đầu vai,không nhìn được khóc lên:”Ồ...Phụ thân,người mau trở lại đi,ta một người rất sợ nha...”

Xuống bếp làm một đĩa rau xanh ăn cùng cơm,Bình Tiểu Quỷ thực không biết mùi vị ra sao,có một miếng mà không ăn được một miếng,trong lòng thầm nói,phụ thân dù cho sinh khí với nàng cũng nên chờ nàng đem con sinh ra,rồi đi thăm bằng hữu cũng không trễ,cư nhiên quyết đem nàng người phụ nữ có thai ở tại chỗ này,cô đơn có một mình,hại nàng một đối tượng nói chuyện cũng không có,đều nhanh nghẹn điên rồi,vạn nhất ngọn núi này có dã thú đi làm xông tới,nàng hiện tại bụng to cũng không thể chạy,đến lúc đó hắc có hối hận cũng không kịp rồi.Vô ý thức vỗ về bụng tròn vo,gần đây đứa nhỏ quyền đảm cước đá rất lợi hại,cũng không biết nàng bụng như vậy mỗi ngày một chết đi được,lại còn ngược đãi nàng như vậy,hắc cùng với kia người cha không lương tâm là giống nhau như đúc,tương lai xác định chắc chắn muốn đem hắc thao trở về,xem ai tương đối đi.

Đứng dậy đem bát đĩa vừa dùng thu lại,đang muốn đem xuống nhà bếp để rửa,lại nghe thấy ngoài phòng có thanh âm người đi lại,Bình Tiểu Quỷ trên mặt hiện ra sắc mặt vui mừng.”Nhất định là phụ thân không yên lòng về ta,vì thế nên quay trở về.”Nàng thật không nên ở sau lưng phụ thân nói xấu người,đợi lát nữa sẽ nói xin lỗi hắc.Bình Tiểu Quỷ mừng rỡ như điên kéo ra cửa chạy ra,thế nhưng cửa mới mở được một nửa, trên mặt lúm đồng tiền nhất thời đông lạnh lại,hon nữa tính nhanh chóng đóng cửa lại,sau đó xoay người hướng phía sau nhà chạy đi.”Cứu mạng nha....Giết người...”Nét mặt của nàng so với nhìn thấy quỷ còn đáng sợ hơn,bởi vì người kia lúc này tựa như sứ giả địa ngục,một bộ hận không thể xé nàng thành tám khối kinh khủng bộ dạng.Chỉ tiếc,hai ván cửa phiền yếu đuối “phanh!”lên một tiếng bị phá hủy nhanh chóng,Nghiêm Cô Hồng đứng ở trước cửa chắn đi ánh sáng,biểu tình dữ dằn làm cho người ta sợ hãi,hướng người phụ nữ có thai đang chạy kia rống giận,”Người còn dám chạy!”

Nàng bất chấp chính mình đang mang thai,liều chết chạy trốn,”Ta cũng không phải ngu ngốc,ngoan ngoan đứng ở nơi đó chờ bị người giết sao.”Má ơi,hắc làm sao tìm được chỗ này?Lần này thì chết chắc rồi.

May mà phía sau còn có một cửa nhỏ,trong lòng liền nghĩ,địa hình ở nơi đây,nàng chính là nhắm mắt lại cũng có thể đi được,chi cần có thể trốn vào thâm sơn,hắc liền tìm không được!Bình Tiểu Quỷ trong lòng tính toán như vậy.Nghiêm Cô Hồng sợ hãi nhìn bộ dạng chạy loạn lung tung của nàng,quả thực đã bị nàng hù chết

-Đứng lại

-Vậy người liền đừng đuổi theo cho ta

Chó cùng cũng sẽ dứt gấu,vì không cho hắc cướp đi đứa nhỏ, Bình Tiểu Quỷ cùng hắc trốn tránh, mâu quang chột lóe, liền tính toán nhảy đến trên cây, lấy rừng cây đen yểm hộ hành tung của nàng. Loại xiếc này nàng chơi đùa từ nhỏ đến lớn, cho tới bây giờ không hề thất bại, thế nhưng nàng đã quên hiện tại không thể so trước đây, nguy hiểm tăng cao không ít, khi nàng cho rằng có thể thuận lợi nhảy lên cây cao, kết quả mới giữa đường liền thẳng tắp rơi xuống dưới...

“A ——” nàng trong mắt đầy kinh hãi, hai tay trên không trung đập loạn,nhưng chỉ bắt được không khí.

Một bóng dáng nhanh như một con gió, vờn vàng tiếp được Bình Tiểu Quỷ vì sợ hãi mà toàn thân cứng ngắc,thẳng đến Nghiêm Cô Hồng hai chân an toàn đứng trên mặt đất, nàng ngay cả khí cũng không dám nuốt một ngụm.

Hắn trong miệng nghiêm khắc nhưng lại lộ ra một tia thân thiết, “Biết sợ rồi sao?” “Ngươi, ngươi tiếp được ta?” Binh Tiểu Quỷ chậm rãi từ ngực hắn ngẩng đầu lên, xác định chính mình không có ngã chết, khuôn mặt nhỏ nhắn, tái nhợt mới dần dần có huyết sắc. “Đứa nhỏ vẫn còn, không có việc gì, thật tốt quá!”

Nghiêm Cô Hồng nổi giận gầm rú, “Hắn không có việc gì, ngươi có việc !”

“Ha ha, ngươi, ngươi trước thả ta xuống dưới, chúng ta sẽ tính toán nợ nần sau.” Nàng lấy lòng cười cười.

Khuôn mặt đen khê trầm xuống, “Ta lại cảm thấy tư thế này phi thường tốt, thời gian vẫn còn rất nhiều, không cần phải vội vào lúc này.” Vừa nói, hắn đã đem nàng ôm trở về trong phòng.

Binh Tiểu Quỷ khẩn trương nuốt nước miếng, ngẩng đầu, chỉ nhìn thấy hắn buộc chặt hàm dưới. “Kia, vậy ta cũng không thể hỏi trước ngươi một vấn đề?”

“Ngươi muốn biết ta là thế nào tìm tới chỗ này đúng hay không?”

Nàng vẻ mặt sùng bái nhìn hắn như thần, hai mắt sáng lên, “Ngươi rất lợi hại, quả thực so với ta con giun trong bụng còn thông minh, cứ nhiên biết trong lòng ta đang suy nghĩ gì, vậy ngươi nguyện ý nói cho ta biết không?” Đối với khen tặng của nàng, Nghiêm Cô Hồng chỉ là âm mặt lạnh lùng, làm trong lòng nàng thấy sợ hãi.

“Để ta tới nói cho ngươi biết đi!”. Người mở miệng là Hải Triều Sinh.

Thoáng nhìn hắn và Lộ Phong đã ở trong, Binh Tiểu Quỷ cảm thấy ngượng ngùng. “Hắc hắc! Các ngươi đều tới.”

Ngồi ở trên ghế, hai chân bắt chéo Lộ Phong không vui hừ nói: “Chúng ta có thể không tới sao? Ngươi biết ngươi làm ra dạng chuyện này, nhưng người một lại là chúng ta, nếu như lại tìm không được ngươi, chúng ta đều phải mổ bụng tạ tội.”

Binh Tiểu Quỷ cười đến biết không xấu hổ, “Ta, ta chỉ là tưởng niệm phụ thân mình, vì thế về nhà gặp hắn, mấy ngày nữa liền trở về.”

“Phải không?” Nghiêm Cô Hồng cười lạnh, “Triều Sinh, làm cho nàng nhìn!” Hải Triều Sinh theo lời đem tờ giấy ra, bên trên vẽ rõ ràng là bản đồ địa hình ngọn núi này.

“Này... Đây không phải là...” Nàng da đầu tê dại nhìn chằm chằm nó kêu lên: “Làm sao có thể? Các ngươi tại sao có thể có tấm bản đồ này?”

Nghiêm Cô Hồng khẽ động khóe môi, “Ngươi nghĩ tấm bản đồ này sẽ là ai đưa tới cho ta?”

“Có người đưa cho ngươi? Sẽ là ai... A!” Binh Tiểu Quỷ lại quát to một tiếng, “Là phụ thân ta đưa cho ngươi đúng hay không? Khó trách hắn lại chọn vào lúc này đi thăm bằng hữu, ta xem hắn là sợ ta trách hắn, vì thế bỏ trốn trước, thực sự là không có nghĩa khí, muốn chạy cũng không nói cho ta biết một tiếng, ta thế nhưng là nữ nhi của hắn nha!”

Hắn nghiêng răng nghiêng lợi, “Ngươi còn muốn chạy?”

“Ách, không muốn, không muốn.” Bảo trụ mạng nhỏ quan trọng hơn.

Lộ Phong ở bên cạnh thổi gió châm lửa, “Môn chủ, nàng đã có tiền án, ngươi không nên tin lời của nàng.” “Này! Ta đâu làm gì ngươi, ngươi lại như vậy hãm hại ta?” Binh Tiểu Quỷ bắt mạch hỏi.

Hải Triều Sinh cũng có ý bỏ đá xuống giếng, “Ta tán thành Lộ Phong ý kiến, nếu như lại làm cho nàng chạy một lần, nói không chừng sẽ không tìm về được.”

Nàng sợ đến toàn thân phiếm ra mồ hôi lạnh, “Không cần phải hãm hại ta!”

“Đối, đối, nhất là nàng còn gạt chúng ta, nói cái gì nhà nàng có gia gia tám mươi tuổi, còn có một đàn đệ muội phải nuôi, nghĩ không ra nàng thậm chí có võ công, còn là” đệ nhất thiên hạ kiếm khách “nữ nhi...”

Binh Tiểu Quỷ hòa đại gầm rú, “Ta nói không cần hãm hại ta! Ngươi nghe chưa?”

“Bọn họ nói đúng, ta là nên hảo hảo đem ngươi buộc lại.” Nghiêm Cô Hồng trong miệng phun ra âm trầm tiếng nói, “Miễn cho chơi một lần nữa loại trò chơi mèo vờn chuột này.” “Ngươi, ngươi, ngươi sẽ không thật muốn làm xích chó, buộc ở trên cổ ta đi?” Nàng thanh âm run run hỏi.

Nghiêm Cô Hồng lạnh lùng liếc nhìn nàng, “Không sai biệt lắm, bất quá cái kia vòng trang sức là vô hình.”

Ngay lúc nàng còn vẻ mặt ngốc tướng, hắn liền lập tức nói ra ý tưởng, làm nàng choáng váng ——

“Chúng ta sau khi trở về, lập tức chuẩn bị hôn lễ.”

Nàng cảm giác mình đột nhiên biến thành ngu ngốc, chỉ biết nhắc lại lời của hắn. “Hôn, hôn lễ?”

“Chúng ta lập tức thành thân.”

“Thành thân? !” Bình Tiểu Quỷ giật mình kinh ngạc một lát, tiện đà thốt thanh hô to, “Ta không muốn! Ta không muốn thành thân, ngươi không có chuyện gì lại cưới ta? Ta không lấy chồng!”

Nghiêm Cô Hồng cười nhạt, “Ta hỏi qua ý kiến của ngươi sao?”

“Cứu mạng a! Có người muốn cưỡng cướp dân nữ.”

Tiếng chưa dứt, một đạo kinh đạo nhỏ phật hướng huyết ngũ của nàng, lập tức, nàng rơi vào giấc ngủ ngọt ngào

Vốn là một nơi thần bí, làm cho cả giang hồ nghe tiếng biến sắc La Sát môn, lại nghe thấy một trận gào rống của nữ tử, đem hình tượng nhiều năm quý dị lãnh tàn của nơi đây làm cho thay đổi.

“Ô oa... Ta không nên muốn cưới... Phụ thân, ngươi thật nham hiểm nha! Tại sao có thể tức ta mà không để ý ta? Ô... Mau tới cứu nữ nhi bảo bối của ngươi a! Bình Tiểu Quỷ nằm lỳ ở trên giường khóc đến mau tắt thở, vạn nhất thực sự gả cho Nghiêm Cô Hồng, vậy nàng kiếp này không phải bị hãm “áp bức”, bắt buộc gặt gao? Một khi mất đi tự do, nàng sao còn cùng người ta nói chuyện gì mà bước chân vào giang hồ? Vì thế, nàng muốn nghiêm chỉnh đưa ra kháng nghị.

Cho vào cự chương ở trên đùi bỗng dừng nắm thành quyền, còn “khách lạ khách lạ” rung động.

“Ngươi đừng tưởng rằng khóc là có thể làm cho ta thay đổi chủ ý, ta đã cho người đi chuẩn bị những thứ cần dùng trong hôn lễ, bảy ngày sau thành thân.” Bình Tiểu Quỷ duy trì tư thế nằm úp sấp, sụp đầu vai khóc nức nở, thanh âm theo trong chân truyền tới. “Ngươi nói thành thân là được sao, ta mới không cần, ngươi đi tìm nữ nhân khác được rồi.”

“Không phải do ngươi!” Nghiêm Cô Hồng lạnh giọng nói.

Nàng lại bắt đầu nức nức nở nở, “Ngươi muốn đưa nhỏ, ta cho ngươi, chính là... Sao đột nhiên lại muốn kết hôn với ta? Ta không muốn cưới!”

Nghiêm Cô Hồng bàn tay nắm thành quyền lúc buông ra, lúc lại nắm chặt, nhắm không chế cơn tức của mình. “Ngươi đã mang thai nhi tử của ta, ta nên phụ trách.”

“Ta lại không muốn ngươi phụ trách.” Bình Tiểu Quỷ che chở bụng lớn ngồi thẳng người, hai mắt sưng lớn như hạch đào, “Ngươi không phải là đã nói chỉ cần đưa nhỏ không nên nương? Nam tử hán đại trượng phu, nói chuyện sẽ giữ lời.” Hắn nhất thời nghẹn lời, cuối cùng mới tùy tiện nói ra một câu. “Ta nghĩ thông suốt, không được sao?”

“Ta không cần ngươi nghĩ thông suốt! Giống như trước có gì không tốt sao? Đứa nhỏ sinh hạ liền cho ngươi, ta sẽ ra đi, giống như hai bên thoả thuận xong, như vậy không phải rất tốt sao?”

“Không tốt.” Nghiêm Cô Hồng kiểm chế không được gầm nhẹ.

Bình Tiểu Quỷ giữ lấy hai gò má, “Không tốt ở đâu?”

“Ta nói không tốt sẽ không tốt, hôn lễ như cũ cứ hành.” Nói xong, hắn bị hỏi tức quá hóa khùng đem ký án cấp một chương đánh nát

Nàng cái miệng nhỏ nhắn mếu máo, nước mắt lại tích tụ rơi xuống. “Ô... Ô oa...”

“Ghê tùm!” Hắn cũng không chịu xuống nước, phần uất tông cửa xông ra.

Một mực ở ngoài Quan Hồng lâu yên lặng theo dõi tình hình, Hải Triều Sinh ngăn cản bước chân của hắn. “Môn chủ, ngươi lại dọa nạt nàng.”

Nghiêm Cô Hồng nhìn về mặt của hắn, tựa như hắn mau điên rồi. “Môn chủ, nữ nhân thôi! Điều thích nam nhân ôm nàng một cái, nói vài câu dễ nghe, chờ nàng tâm tình tốt rồi liền để nói chuyện.”

Hắn thực sự làm không được cái mặt kia. “Ta làm không được.”

“Môn chủ không thử, làm sao biết không được?” Hải Triều Sinh từng bước thuyết phục. “Huống chi trong bụng của nàng còn có cốt nhục của người nữa, vạn nhất ngày nào đó làm cho nàng có cơ hội chạy trốn, thế là lão bà, đứa nhỏ cũng không có!”

“Nữ nhân thực sự là phiền phức!” Hắn là phát điên cái gì, vì sao đối với nàng hình thành ý niệm thành thân trong đầu? Là bởi vì muốn cho đứa nhỏ một gia đình bình thường ấm áp đi?

Trong lòng cho dù không muốn, Nghiêm Cô Hồng nhẹ hừ một tiếng, vẫn là kiên trì trở lại Quan Hồng lâu.

Bạn đang đọc truyện *Thoát Tuyến Hiệp Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

“Ồ... Ngươi lại bắt nạt ta...” Bị ủy khuất giọng nữ nũng nịu oán giận vang lên.

Nam nhân kèm chế tính tình nóng nảy, âm lượng hạ thấp xuống trấn an, “Hảo, hảo, ta không bắt nạt ngươi.”

“Ngươi trước theo ta xin lỗi.”

“Xin lỗi?” Nam nhân không tự chủ dương cao giọng vài phần.

Nữ nhân chợt anh anh thấp khóc, “Ta chỉ biết ngươi căn bản không có thành ý... Ồ... Ngươi đối với nữ nhân không có hảo cảm, nói muốn cưới ta cũng là vì đũa nhỏ... Thế nhưng ta đều nói muốn đem con cho ngươi... Ai cũng không nợ ai, ngươi hẳn là tha ta một mạng, làm sao lại bắt buộc không thể không cưới ta?”

“Ngươi như thế không muốn gả cho ta?” Nam nhân cảm thấy lòng tự trọng bị thương tổn nghiêm trọng.

“Này còn phải hỏi!” Nàng nếu như muốn gả, hẳn chính là nghĩ trốn cũng không xong.

Lòng ghen tỵ cùng giữ lấy của nam nhân thoáng chốc tăng cao. “Vì sao? Chẳng lẽ ngươi có đối tượng tốt hơn?”

“Dù sao ta kiếp này cũng không gả.” Nữ nhân cầm khăn mặt lau lau nước mắt.

“Ngươi không lấy chồng có thể làm cái gì? Nữ nhân nên để cho nam nhân bảo hộ, bằng không vô pháp sinh tồn được, ta nghĩ cha ngươi cũng sẽ không đồng ý.” Bình Tiểu Quỷ nhất thời quên khóc, lập tức bĩu môi phản bác, “Các ngươi nam nhân cứ coi thường chúng ta nữ nhân, chỉ cần ta có thể làm hiệp nữ, có thể muốn tới chỗ nào liền tới chỗ đó, toàn bộ giang hồ đi tấu tấu, đồng thời nuôi sống chính mình, không cần dựa vào nam nhân cũng có thể sinh tồn.”

“Ngươi nghĩ đương... hiệp nữ?” Nghiêm Cô Hồng lấy một loại quái dị ánh mắt nhìn nàng.

Nàng xóa đi lệ ngân trên má, ưỡn ưỡn bộ ngực, giọng nói khàn khàn, tà tà liếc hán, “Thế nào? Không được sao? Trở thành một đại hiệp nữ thế nhưng là chí hướng duy nhất của ta từ lúc nhỏ đến lớn, dù cho cùng cực suốt đời, cũng phải đuổi theo, tin một ngày nào đó sẽ thành công.”

Nghiêm Cô Hồng thực sự rất hoài nghi đầu của nàng làm từ cái gì. “Ai nói với ngươi chỉ cần làm hiệp nữ, có thể không lo ăn mặc, dù cho không có nam nhân cũng không sao cả?” “Đương nhiên là phụ thân ta nói! Hẳn đã nói với ta rất nhiều đại hiệp cùng hiệp nữ nổi danh, chỉ cần giang hồ gặp nạn, bọn họ sẽ xuất hiện, vì võ lâm, vì bách tính trừ hại, vì thế thật sâu bị người kính ngưỡng, tất cả mọi người tôn kính bọn họ, tự nhiên hoan nghênh bọn họ đến nhà ăn uống chùa, nếu không ngươi nghe qua có người nào đại hiệp ở xử lý xong võ lâm đại sự, lại được vói vàng kiếm tiền... Ngươi làm gì? Chuột rút có phải hay không?”

Hắn tự nhận không phải là người dễ cười, nhưng là thật bị nàng nói “Đồng ngôn đồng ngữ” làm được mau nhin không nổi, bởi vì nhần nhin quá thống khổ, liền da mặt cùng khóe miệng đều co quắp.

Bình Tiểu Quỷ xấu hổ và giận dữ mặt trở nên đỏ, “Có cái gì đáng cười? Ngươi cho rằng lời nói của ta rất buồn cười có phải hay không? Hừ! Ta sẽ làm cho ngươi xem, đến lúc đó ngươi liền không cười được.”

“Khụ khụ, lệnh tôn tán thành ngươi làm như vậy sao?” Nghiêm Cô Hồng càng ngày càng lo lắng nhĩ tử sẽ đi truyền chỉ số thông minh của nàng.

Nàng nhăn cái mũi hồng hồng vì khóc, “Hắn không đồng ý cũng không được, vì có thể đảm nhiệm được nhân vật này, ta còn muốn hắn đem chúng ta binh gia Vô Cực kiếm pháp truyền thụ cho ta, kết quả... Phụ thân ta lại còn nói ta không có tuệ căn, đương không được một hiệp nữ võ nghệ cao cường, vì sao? Ngươi không cảm thấy rất không công bằng sao? Ta nhiều năm như vậy tâm huyết, cuối cùng cư nhiên phó cho nước chảy, ta không cam lòng!”

Nghiêm Cô Hồng chọn sẽ không quá kích thích của nàng từ ngữ nói: “Đây cũng là chuyện không có cách nào khác.”

“Ta còn không nói.” Dù sao cũng đã bị hắn bắt về, mọi chuyện cũng bại lộ, Bình Tiểu Quỷ thẳng thắn đem mọi chuyện nói rõ ràng. “Về sau nói phụ thân ta nói không bằng đem Vô Cực kiếm pháp truyền cho nhi tử sau này của ta, như vậy mẹ con chúng ta tương lai có thể một khối hành tẩu giang hồ, làm song hiệp mẫu tử, ta nghĩ biện pháp này tốt, vì thế ta đã nghĩ tìm nam nhân, cùng hắn mượn, mượn một chút đồng tây.” Câu nói sau cùng nói cho cùng nhỏ giọng.

Hắn âm trầm liếc nàng, “Vì thế liền chọn ta?”

“Bởi vì vừa lúc thôi!” Bình Tiểu Quỷ sợ đến mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Nghiêm Cô Hồng liếc nàng càng ngày càng thấp đầu, lạnh lùng hừ, “Nếu như ta kiên trì không đem con cho ngươi, ngươi định làm như thế nào?”

“Ân, vậy đành phải khác tìm cách.” Nàng vẻ mặt cầu xin.

“Sẽ tìm một người nam nhân khác sao?” Kia lạnh lùng giọng điệu làm cho người ta nghe xong không khỏi toàn thân nổi cả da gà.

Bình Tiểu Quý kinh suyền một tiếng, “Ta, ta cũng không nói như vậy nha!”

“Coi như ngươi còn có chút đầu óc.” Tâm tình của hắn tốt hơn.

Nàng thấp giọng nói thầm, “Bởi vì muốn tìm nam nhân có thể so sánh với ngươi, sợ rằng không có khả năng.”

“Bình Tiểu Quý!”

Tựa như núi lửa bạo phát, ừng ừng nổ làm nàng thiếu chút nữa điếc tai.

“Lại làm sao vậy?” Nàng rút cổ một cái.

Nghiêm Cô Hồng nổi trận lôi đình rống to hơn, “Ngươi nếu như còn dám tìm nam nhân khác, ta liền một chưởng đánh chết ngươi, muốn làm hiệp nữ, chờ kiếp sau đi.”

“Thế nhưng...”

Hắn mới sẽ không cho dã nam nhân bên ngoài chiếm tiện nghi. “Không có thế nhưng, hôn lễ cứ theo lễ thường cử hành.”

“Ta không muốn! Ta phải làm hiệp nữ!” Bình Tiểu Quý không ngừng mà giậm chân, quả thực giống như tiểu hài tử không được ăn kẹo ngọt.

“Ngươi rốt cuộc có hay không đầu óc? Nói cái gì vì dân trừ hại, ngươi không giúp người nhà mang đến phiền phức là tốt rồi.” Hắn đối với nàng hoàn toàn không có chút tin tưởng.

Bình Tiểu Quý môi run lên, nước mắt tràn mi ra. “Ôa... Ngươi thật tàn nhẫn... Tại sao có thể nói ta như vậy? Ta không muốn gả cho ngươi! Ngươi lại bắt nạt ta, lại quản ta... Ô... Bây giờ còn pha trò ta... Ô oa... Làm nữ nhân của ngươi sẽ thật thê thảm.”

Hắn chân mày nhanh chóng nhăn lại thành một đoàn, “Ngươi nháo đủ chưa? Ngươi rốt cuộc là mười tám tuổi, vẫn là tám tuổi?”

“Ô oa... Ta mặc kệ! Ta muốn làm hiệp nữ... Ngươi không cho ta làm, ta sẽ không gả!” Nàng nước mắt ngang dọc đe dọa.

“Ngươi...” Nghiêm Cô Hồng chán nản, thật muốn phá cửa rời đi. “Ngươi thật cho rằng cái gọi là hiệp nữ này, thực sự tốt như vậy sao? Chẳng lẽ ngươi đã quên Mộ Dung Thiên? Nếu không ý có cha nàng chỗ dựa, dựa vào khuôn mặt xinh đẹp kia của nàng, có thể ở trên giang hồ đặt chân sao?”

Bình Tiểu Quý khuôn mặt nhỏ nhắn đều muốn khóc, chưa từ bỏ ý định nức nở nói: “Ô... Nàng là ngoại lệ thôi!”

“Còn có đừng quên, đây là một triều đại nam tôn nữ ti, coi như làm hiệp nữ, như nhau đều dựa vào nam nhân, hoặc là thân nhân, hoặc là huynh đệ, bằng không khó tránh khỏi bị người khác chê cười, đây là đạo lý vĩnh viễn bất biến.” Hắn nghĩa chính từ nghiêm nói.

“Ta mới không tin!” Nàng đem cách làm người của hắn xuống thấp đi.

Nghiêm Cô Hồng nhu nhu thái dương, “Muốn ta nói như thế nào ngươi mới tin?”

“Trừ phi ta chính tai nghe các nàng nói...”

Hắn tính nhẫn nại đã không còn. “Hảo, ta phải người đi đem các nàng bắt tới.”

“Gi? Đem các nàng bắt tới?” Bình Tiểu Quý kinh ngạc hỏi.

“Ngươi không phải muốn thấy các nàng sao? Vậy ta liền đem các nàng bắt tới, cho ngươi tự mình hỏi rõ ràng tương đối mau.” Biện pháp này thắng thần lại gọn gàng.

Bình Tiểu Quý hét lên quái dị, “Các nàng là nữ hiệp khách nha! Ngươi tại sao có thể vô duyên vô cớ bắt cóc các nàng? Hơn nữa cứ như vậy, các nàng đối với ta ấn tượng sẽ không tốt, thế nào lại theo ta làm bằng hữu?”

“Vậy ngươi rốt cuộc muốn thế nào?”

“Tốt nhất là có thể đăng môn bài phòng các nàng, như vậy mới có thể cho thấy thành ý của ta.” Nàng đưa ra cao kiến của mình.

Nghiêm Cô Hồng cảm dưới buộc chặt, cắn răng nói: “Hảo, ta đáp ứng.”

“Ta cũng biết kia là không thể nào... A, ngươi nói cái gì?” Đợi được nàng ý thức được hắn nói gì đó, cả khuôn mặt đều sáng lên, tươi cười hỏi: “Ngươi thực sự muốn mang ta đi? Không phải là mượn cớ kéo dài thời gian, sau đó sẽ bắt ta bãi đường?”

“Nếu như như vậy có thể làm cho người cam tâm tình nguyện theo ta bái đường thành thân, có gì không thể?” Hấn chỉ là không muốn có một tân nương chạy trốn, đây chính là tổn hại bộ mặt nam nhân! Tuy rằng có thể phách người đề ý nàng, thế nhưng dù cho vậy khốn được người của nàng,nhưng lại không giữ được lòng của nàng cũng là uổng công.

Bình Tiểu Quỷ cao hứng ở trong lòng hấn làm nũng ”Cám ơn người, ta tạm thời thu hồi lời vừa mắng người, sau này nếu cần lại lấy ra dùng nữa.”

Hấn tức giận nhìn khuôn mặt ngây thơ nhỏ nhắn của nàng, “Người hi vọng ta nghe xong những lời này sẽ cảm thấy cao hứng? Ta lại trịnh trọng cảnh cáo người một lần, lần sau còn dám trộm đi, ta thật sẽ làm xích chó đem người buộc lại,ta nói được,làm được.”

“Được thôi,được thôi! Ta cam đoan lần sau không lợi dụng cơ hội bỏ trốn khỏi người.” Nàng cười ngọt ngào nói.

Nghiêm Cô Hồng tổng cảm thấy nàng tươi cười có chút lừa gạt, bất quá hấn có biện pháp trị nàng.”Cam đoan còn chưa đủ, ta muốn người phát thệ độc, nếu như làm trái lời hứa, để lão thiên gia phạt con trai chúng ta tương lai không phải tập võ nhân tài.”

“Như vậy sao được?” Bình Tiểu Quỷ vẻ mặt thờ phỉ phỉ, “Nếu như hấn thực sự biến thành như vậy, vậy ta không phải không làm được hiệp nữ?”

“Người không chịu phát thệ có phải hay không? Hảo, chúng ta cũng không cần đi, người cứ chờ làm tân nương tử là được rồi.”

Nàng suy sụp hạ đầu vai, bài trừ hai giọt nước mắt, không gì sánh được ai oán nói: “Hảo thôi! Phát thệ liền phát thệ.Trời xanh ở trên,thổ địa ở dưới, ta Bình Tiểu Quỷ thề với trời tuyệt đối sẽ không trộm đi, nếu vi phạm thệ ngôn, liền phạt con của chúng ta tương lai không phải tập võ chi tài, như vậy có thể sao?”

“Tốt.” Nghiêm Cô Hồng đáy mắt xẹt qua vẻ hiềm thấy tiếu ý.

Bình Tiểu Quỷ mắt nước mắt lưng tròng lắm lắm, “Ta đã nói nhất định sẽ bị hấn chế được gắt gao , hiện tại ác mộng trở thành sự thật , nếu như thật gả cho hấn, nhân sinh của ta nhất định là tốt lắm .”

Vài ngày sau, Nghiêm Cô Hồng thực hiện hứa hẹn của hấn, đóng gói hành lý tốt, ngồi lên xe ngựa, chuẩn bị mang nàng đi nhìn thấy trong cảm nhận cái gọi là hiệp nữ, rốt cuộc làm cho nàng nín khóc mỉm cười.

Từ khi có thai đến nay,Bình Tiểu Quỷ chưa bao giờ hưởng qua nỗi khổ nôn nghén, trải qua hơn một ngày đi xe mệt nhọc, mặc dù tốc độ đã rất chậm,nhưng vẫn làm cho nàng nôn đến thất điên bát đảo, sắc mặt trắng bệch, nhiều lần thiếu chút nữa làm cho Nghiêm Cô Hồng đóng gói ném về nhà, cuối cùng đều ở nàng vừa khóc nháo vừa uy hiếp tình hình, rốt cuộc nhiều lần trải qua gian khổ đi tới mục đích, hơn nữa kinh qua mấy ngày nay đơn độc ở chung, tình cảm của hai người trong lúc vô tình rất có biến chuyển.

Nghiêm Cô Hồng thực sự không hiểu tại sao mình nên vì nàng phí nhiều như vậy tâm tư, hấn không phải chỉ nghĩ nàng là công cụ sinh con, một khi đứa nhỏ sinh ra, liền không còn bất luận dính dáng gì?Nhưng sự tình diễn biến cho tới hôm nay, tựa hồ đã thoát ly kế hoạch trước đó, quan hệ của hai người từ từ chặt chẽ, tựa hồ muốn quấn quýt cả đời, đây cũng là bất ngờ không lường trước.Bất quá, hấn cũng phát giác chính mình cũng không bài xích như trong tưởng tượng, dường như bọn họ duyên phận từ kiếp trước liền đã định trước, tự nhiên tựa như hô hấp không khí, làm cho hấn dần dần học được điều chỉnh tâm tính của mình, đi thích ứng quan hệ của hai người.

Trùng mắt nhìn nàng tướng ăn như heo, hấn thực sự vừa bức mình lại vừa buồn cười.

“Cha đứa nhỏ, bụng người không đói sao?” Bởi vì không thể gọi môn chủ, sợ bại lộ tung tích, cũng không thể gọi tướng công, bởi vì bọn họ còn không có thành thân, cho nên nàng thẳng thắn bảo hấn cha đứa nhỏ, vừa chuẩn xác lại thân thiết.

Hấn mặt âm trầm, “Ta đói với người hảo ăn uống.”

Thấy Nghiêm Cô Hồng sắc mặt vẫn là rất đen, Bình Tiểu Quỷ vội vàng phóng thấp tư thái, “Xin lỗi!Ta làm sao biết sẽ nôn thành như vậy, bất quá, ta hiện tại đã không ói ra, người liền đừng nóng giận.”

“Người nếu như lại có tình trạng như vậy,chúng ta lập tức trở về.” Hấn đưa ra tối hậu thư.

Bình Tiểu Quỷ thuận tay gấp chân gà hướng hấn nịnh nọt,”Hảo hảo hảo, ta tất cả nghe theo người là được,mau ăn! Ta chọn cho người cái lớn nhất nha! Mấy ngày nay thực sự là vất vả người, hảo hảo ủy lạo người một chút.”

Ngắm hạ nàng cùng bụng to một lần nữa, Nghiêm Cô Hồng mặt lộ vẻ lo lắng, “Ta xem đợi một lúc vẫn là gọi chương quỹ thỉnh một đại phu đến nhìn một chút cho an tâm.” Nghĩ đến nàng nôn hư thoát bộ dáng, phương viên trầm đắm lại tìm không được đại phu, khi đó hấn mới chính thức cảm nhận được cái gì gọi là sợ hãi.

“Ta là mẹ nó, đứa nhỏ khỏe hay không khỏe còn cần hỏi đại phu sao?” Bình Tiểu Quỷ lườm hấn một cái, “Người nghĩ khản trương, mỗi lần mở miệng ngậm miệng đều là con trai của người, cũng không hỏi một chút ta có đói bụng hay không? Có mệt hay không? Thật là có đủ bất công.”

Hấn than nhẹ, biết thời biết thế hỏi: “Người đói bụng lắm sao? Có mệt hay không?”

Bình Tiểu Quỷ thừa cơ “làm nũng” một chút,nôn ra nước đắng, “Ta vừa đói lại mệt, thế nhưng người luôn bày gương mặt thối, hại ta chưa từng ăn uống,

vạn nhất con trai của ngươi bị bỏ đói, đều là của ngươi sai.”

“Hào hào hảo, ta không tức giận, ngươi mau ăn, không nên đem thân thể đói bụng lắm.” Hấn chủ động giúp nàng gấp thức ăn, hành động này trong quá khứ chưa từng có, đầy mắt không tự chủ toát ra một tia nhu tình.

Nàng cười đến ánh mắt đều mịn thành hình bán nguyệt. “Nếu như ngươi sau này đều đối với ta tốt như vậy, cũng không hạn chế của ta hành động, còn đáp ứng làm cho ta đi đương hiệp nữ, vậy ta liền suy nghĩ gả cho ngươi.”

Nghiêm Cô Hồng lập tức biến sắc mặt, lạnh lùng một liếc, “Không nên được một tác lại muốn tiến một thước!” Chi biết nữ nhân này không thể sùng, bằng không sớm muộn gì bò đến trên đầu của hấn dương oai.

“Keo kiệt.” Nàng chỉ biết trên đời không có tốt như vậy khang đại chí, nam nhân đều rất ích kỷ, cưới lão bà liền nhốt ở nhà, không cho nàng đến bên ngoài.”Nhất định là sợ ta sau này so với hấn nổi danh, hấn sẽ thật mất mặt.”

Hấn biết cách trị thói quen nói làm nhảm này của nàng “Ngươi không ăn, ta kêu người thu dọn.”

“Ta còn không có ăn no nha!” Bình Tiểu Quỷ tựa như sợ không được ăn, đem thái mẫn hướng trong bát đầu giáp, thẳng đến xếp thành núi nhỏ mới bỏ qua.

Bên tai cuối cùng cũng đạt được thanh tĩnh, Nghiêm Cô Hồng mới bắt đầu ăn cơm.

Bọn họ ngủ lại khách sạn lớn nhất ở đây và cũng là nổi danh nhất, bình thường đã cao minh ngồi đầy, thế nhưng gần đây Phùng Phích Lịch môn lão môn chủ Hàn Chính làm đại thọ sáu mươi, hảo hán võ lâm khắp nơi toàn bộ tụ tập đến, tính toán ở ba ngày sau, đăng môn mừng thọ, bởi vậy có tám phần khách trọ tìm nơi ngủ trọ đều là nhân vật giang hồ có danh tiếng.

Bình Tiểu Quỷ tựa hồ cũng phát giác được, cái miệng nhỏ nhắn không ngừng ăn, nhanh như chớp mắt to cũng cũng lúc đông phiêu tây ngắm.

“Cha đứa nhỏ, ngươi xem người ngồi ở xung quanh chúng ta, trên người bọn họ đều mang theo binh khí, thoát nhìn hảo thần khí, thật là uy phong nha!” Nàng rất ước ao.

Hấn tự động uống rượu, liền ngẩng đầu lên một chút cũng không có, làm cho nàng ở đằng kia tự lẩm bầm.

“Ngươi xem, ngươi xem! Ngồi đối diện với chúng ta có một đại đầu bóng lưng, mắt như chuông đồng, thanh như hồng chung, thoát nhìn dường như rất lợi hại.”

Nghiêm Cô Hồng làm bộ không nhận ra nàng, bởi vì thực sự mất thể diện.

Của nàng âm lượng không tự chủ đề cao, hô to một tiếng, “Còn có chúng ta phía sau kia một bàn ... Ngươi mau nhìn! Hấn chỉ có một cái cánh tay nha! Oa! Ánh mắt của hấn thật hung dữ, có thể so được với ngươi nha!”

Đại khái là thanh âm quá lớn, làm cho mấy người khách nhân lân cận ghé mắt nhìn, còn có người tại chỗ bật cười, mà tên kia cụt một tay người quả nhiên ánh mắt hung ác độc địa trừng qua đây.

“Ngồi xuống!” Nghiêm Cô Hồng thấp xích.

Bình Tiểu Quỷ sờ sờ mũi, đem miệng ngậm lại, bất quá mới một chút lại không an phận nhích tới nhích lui, khi nàng không cẩn thận nhìn đến ở giữa sân lại có một cô nương dung mạo xinh đẹp, làm cho tâm tình của nàng phấn chấn hẳn lên.

“Ngươi xem, bên kia còn có nữ nha! Hơn nữa tuổi cùng ta không sai biệt lắm, người ta có thể làm hiệp nữ, thật hâm mộ nha!” Nàng không khỏi ước ao nhìn chăm chăm đối phương.

Tựa hồ cảm nhận được Bình Tiểu Quỷ ánh mắt, nỡ cô nương cũng chú ý tới nàng, đối với nàng hơi hạ trán, làm cho nàng kinh hi duyên dáng gọi to, “Ngươi xem! Nàng ở theo ta gặt đầu nha!”

Nghiêm Cô Hồng thẳng thẩn dùng quả tươi ngăn chặn của nàng cái miệng nhỏ. “Câm miệng!”

“Ngô ngô...” Nhận ra hấn nhìn chăm chăm, Bình Tiểu Quỷ đành phải úy khuất ăn đồ trong miệng bị nhét vào.

Nghiêm Cô Hồng tiếp tục uống rượu, nhưng hấn trời sinh tác phong cường hãn, cùng với khí chất cao ngạo nghiêm khắc, chậm rãi khiến cho mọi người đang ngồi nghỉ hoặc, mặc cho ai nấy đều thấy được hấn là một thâm tàng bất lộ tuyệt đỉnh cao thủ, bất quá như thế nào cũng nghĩ không ra thân phận của hấn.

Thấy sắc mặt hấn mất hứng, Bình Tiểu Quỷ cẩn thận từng li từng tí hỏi: “Cha đứa nhỏ, ngươi nhận thức những người này sao?”

“Không nhận ra.”

Bình Tiểu Quỷ vẻ mặt vô cùng kinh ngạc, “Làm sao có thể? Ta còn tưởng rằng ngươi tối thiểu cũng nghe quá bọn họ danh xưng, nghĩ không ra ngươi cũng có chuyện không biết, ài! Thật làm cho ta thất vọng.”

“Ta không cần thiết nhận thức.” Nghiêm Cô Hồng lạnh nhạt nói một câu.

“Thế nhưng, ta nghĩ làm quen nha!” Nàng đôi mắt trông mong ngắm nhìn ngồi ở phía trước hai bàn mỹ cô nương. “Nếu như có thể cùng hiệp nữ làm bằng hữu này có bao nhiêu tốt đẹp! Không bằng ta tự giới thiệu được rồi.”

Hắn rất không nề mặt quay đầu hất nàng một thùng nước lạnh, “Người ta căn bản không muốn nhận thức ngươi.”

“Ai nói ? Ta mới không tin nàng như thế, hơn nữa, phụ thân ta dù gì cũng là ‘thiên hạ đệ nhất kiếm khách’, tuy rằng thoái ẩn giang hồ, nhưng cũng tính là có chút danh tiếng, quen biết ta cũng sẽ không mất mặt.”

Nghiêm Cô Hồng chú ý tới đám người đang ngồi nghe thấy “Đệ nhất thiên hạ kiếm khách” danh xưng, bắt đầu sôi nổi châu đầu ghé tai, hiển nhiên đã khiến cho không ít người quan tâm.

“Ta nghĩ không cần giới thiệu, bọn chúng đã biết ngươi là ‘thiên hạ đệ nhất kiếm khách’ ‘nữ nhi.’” Hắn đạm phúng nói: “Muốn ngươi không gây sự thật đúng là một việc tương đối khó khăn.”

Nàng lập tức vì mình biện bạch, “Ta chỉ là muốn kết giao bằng hữu mà thôi, ai kêu ngươi không nhận ra bọn họ.”

“Hừ! Người của Liệt Sa bảo có cái gì tốt mà kết giao?” Nghiêm Cô Hồng miệng khinh miệt nhất thời làm cho sắc mặt của mọi người khê biến, nhất là cô nương xinh đẹp ngồi cùng bàn với đoàn người, lòng đầy căm phẫn.

Binh Tiểu Quỷ hờn dỗi, “Ngươi không phải nói không nhận ra? Làm sao biết bọn họ là người của Liệt Sa bảo?”

“Ngươi hỏi nhiều như vậy làm gì? Ăn no trở về phòng nghỉ ngơi.”

“Chờ thêm chút nữa thôi!” Nàng chỉ biết hắn căn bản là không muốn nói, mà không phải không nhận ra. “Trừ phi ngươi nói cho ta biết cái kia đại đầu bóng lưng là ai? Nếu không ta liền tự mình đi hỏi hắn.”

Hắn liếc nàng liếc mắt một cái, chậm rì rì nói: “Lực đại kim cương Vương Tông Côn.”

“Cái kia chỉ có một cái cánh tay đâu?”

Nghiêm Cô Hồng rất không tình nguyện trả lời, “Cụt một tay Dao vương Biên Trọng Phu.”

“Còn có, còn có cái kia nam nhân thoạt nhìn rất kiêu ngạo, bên người còn mang theo vài tỷ nữ hầu hạ?” Binh Tiểu Quỷ hai mắt hưng phấn, kích động hỏi.

Nữ nhân này có thật sự không thể yên?

“Hồ điệp công tử Tư Mã Hiêu, được rồi chứ?”

“Kia người ngồi đối diện với hắn thì sao?”

“Quý riu Vương Đình... Được rồi!” Nghiêm Cô Hồng phách trắc dựng lên, thật muốn một tay xóc lấy nàng lên, ném tới trên giường, hoặc là ném trở về La Sát môn.

Binh Tiểu Quỷ còn chưa mở miệng kháng nghị, đã có người tới cửa quán đá.

“Đại ca, không nên như vậy, người ta nói không chừng chỉ là vô tâm.” Đoàn Đồng Nghê nhẹ cau mày ngài, ngăn cản huynh trưởng tiến lên tranh luận.

Tuổi còn trẻ khí thịnh Đoàn Đại Bàng nuốt không trôi khẩu khí này, thậm chí đòi lại một công đạo.

“Ngươi không cần lo, ta tự có chừng mực.”

Nàng thấy ngăn cản vô hiệu, chỉ có thể sốt ruột lo lắng.

“Tại hạ là Liệt Sa bảo thiếu bảo chủ Đoàn Đại Bàng, vị này chính là xá muội Đoàn Đồng Nghê, nghe nói vị phu nhân này là nữ nhi của ‘thiên hạ đệ nhất kiếm khách’ ‘Binh Dung Binh tiên bối?’” Đoàn Đại Bàng khẩu khí tuy rằng thành khẩn, bất quá trong mắt nhưng mang theo địch ý.

Binh Tiểu Quỷ đồng dạng ôm quyền đáp lễ, cười mím quan sát đối với nhân phẩm xuất chúng huynh muội. “Nguyên lai là Đoàn thiếu bảo chủ cùng Đoàn cô nương, các ngươi cũng nhận thức phụ thân ta sao?”

“Không nhận thức, bất quá, gia phụ từng cùng hắn có duyên gặp mặt mấy lần, đối với hắn không màng danh lợi thừa nhận có cảm phục.” Sau đó, hắn ánh mắt bất thiện tà liếc Nghiêm Cô Hồng, “Không biết các hạ xưng hô như thế nào?”

Nghiêm Cô Hồng không nhìn bọn họ tồn tại, đem tiền com để ở trên bàn, lôi kéo người Binh Tiểu Quỷ muốn đi, đây không thể nghi ngờ là một loại hành động khiêu khích.

“Chậm đã!” Đoàn Đại Bàng hét lớn.

Hắn lạnh lùng thoáng nhìn, “Ngươi đang nói chuyện với ta?”

“Các hạ khẩu khí vừa nói, rõ ràng là khinh thường Liệt Sa bảo ta.”

“Không sai.” Nghiêm Cô Hồng thẳng thắn thừa nhận.

Tiếng vù dứt, không khí không khỏi trầm xuống vài phần.

Liệt Sa bảo là quan ngoại đệ nhất đại bảo, mười mấy năm trước đã từng giúp đỡ triều đình đối kháng ngoại tộc xâm lược, vì thế rất được người trong võ lâm kính trọng, nghe có người nói vũ nhục, tự nhiên cùng chung mối thù.

“Ngươi...” Đoàn Đại Bàng sắc mặt thay đổi, “Thỉnh các hạ hãy xưng tên ra!”

Bình Tiểu Quỷ bản năng lui đến phía sau Nghiêm Cô Hồng, dùng đầu ngón tay chọc chọc ngang lưng hắn, “Uy! Ngươi nói hơi quá đáng đi?” Nàng cũng không muốn chết ở chỗ này.

Hắn bất động như núi liếc nhìn mọi người, khóe môi khẽ động lãnh trào nói: “Ta khi nào thì quá phận? Ta từ trước đến nay chỉ tin chính mình, ai cũng khinh thường.”

Nam nhân này thực sự là cuồng vọng. “Vậy cũng không cần thiết thành thật như thế! Hiện tại tốt rồi, biến thành như vậy thế nào xong việc?”

“Đại ca, ngươi đã quên trước khi chúng ta xuất môn cha dặn dò thế nào sao?” Không thích dùng vũ lực Đoàn Đồng Nghê mất thấy tình thế hết sức căng thẳng, gấp đến độ như kiến bò trên chảo nóng. “Chúng ta là đến cùng Hàn lão tiên bối mừng thọ, ngàn vạn không nên tự dưng sinh sự.”

Đoàn Đại Bàng giận dữ, “Rõ ràng là hắn vũ nhục chúng ta trước, chẳng lẽ chúng ta phải nén giận?”

“Thiếu bảo chủ nói không sai, ta Tông Côn liền người thứ nhất nhìn không được.” Vị đại đầu lực đại kim cương ra mặt lên tiếng ủng hộ.

“Tiểu tử này thực sự quá kiêu ngạo, không để cho hắn ném mùi đau khổ, hắn thật đúng là có mắt như mù.”

“Ôi~~~ rốt cuộc là ai có mắt như mù?” Bình Tiểu Quỷ nhìn không được lắm bầm, một mặt cười nói: “Ha hả, Đoàn thiếu bảo chủ, ta cha đứa nhỏ nói có chút quá phận, nếu là đắc tội với ngươi, ta thay hắn xin lỗi các ngươi, ngàn vạn không nên đánh nhau, miễn tổn thương hòa khí.”

Huyết khí tăng cao Đoàn Đại Bàng không muốn thỏa hiệp, hắn sớm muốn cho đối phương một phen nhục nhã. “Hừ! Trừ phi hắn chính miệng xin lỗi, bằng không không thể nói quên là coi như xong.”

Nghiêm Cô Hồng xem thường khoi mào mị, “Bằng ngươi?”

“Này!” Bình Tiểu Quỷ lại chọc chọc vào thắt lưng hắn, “Ngươi làm rõ cho ta, ta là tới cùng bọn họ kết giao bằng hữu, không phải đến kết thành hận thù nhà!”

Đoàn Đồng Nghê dùng ánh mắt mềm mại thúc giục, “Đã không có việc gì, hai vị thỉnh đi nhanh đi!”

“Tiểu muội...” Đoàn Đại Bàng trợn mắt nhìn nàng.

Nàng dàn xếp ổn thỏa cầu xin, “Đại ca, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, chúng ta liền đừng làm khó dễ người ta.”

“Ha ha... Thiếu bảo chủ có một vị muội muội nhu thuận thiện lương, thực sự là có phúc khí.” Vị hồ điệp công tử danh xưng là Tư Mã Hiều dùng ánh mắt dâm tà nhìn Đoàn Đồng Nghê, tự cho là phong lưu cười thán, “Thật không biết tương lai ai có thể lấy được nàng.”

E ngại ánh mắt sắc bén của hắn, Đoàn Đồng Nghê vội mặt xin giúp đỡ liếc hướng Bình Tiểu Quỷ, nàng lập tức hiểu ý đi qua.

“Cha đứa nhỏ, ta cảm thấy bụng là lạ, muốn nằm xuống để nghỉ ngơi một chút, ngươi nhanh lên một chút đỡ ta trở về phòng.”

Nghiêm Cô Hồng nghe thân thể nàng không khỏe, nhất thời lửa giận toàn bộ tắt, vội vã ôm lấy nàng, liền xoay người khẩn cấp đi lên lầu, làm cho Đoàn Đại Bàng tức giận cả người run run.

“Hừ! Ta sẽ không đơn giản như vậy bỏ qua cho ngươi.”

Nghiêm Cô Hồng đem Bình Tiểu Quỷ giả bộ khó chịu an trí ở dưới đệm chăn, đáy mắt đầy vẻ lo lắng, “Ngươi nằm nghỉ, ta đi kêu chương quỹ thỉnh đại phu đến.”

“Không cần, ta là lừa gạt ngươi.” Thấy Nghiêm Cô Hồng sắc mặt thay đổi, sẽ phát hỏa, nàng vội dùng tay nhỏ bé che miệng của hắn, “Trước không cần

vội vã mắng ta! Ta chỉ là không muốn nhìn thấy các người đánh nhau mới nói như vậy.” Nghiêm Cô Hồng để ý lấy tay nhỏ bé của nàng xuống, “Sau này không nên dùng điều này vui đùa.”

“Nếu như ta không nói như vậy, người có phải hay không muốn sử dụng cái kia cái gì chứ, đưa bọn họ toàn bộ đánh chết?” Bình Tiểu Quỷ tức giận chất vấn, “Nhìn người tính tình hư hỏng như vậy, động một chút là muốn giết người, con trai chúng ta sau này nếu như học theo, đây không phải là cừu gia khắp thiên hạ.”

“Hừ!”

Nàng cứng rắn đưa hân kéo đến bên giường ngồi xuống, cố ý nói sang chuyện khác. “Người không phải dẫn ta tới nhìn hiệp nữ sao? Người xác định thật sự có?”

“Hàn Chính đại thọ là việc trọng đại trong võ lâm, các đại môn phái hội tới tham gia, chỉ ít cũng sẽ thấy mấy người.” Nghiêm Cô Hồng sắc giọng cảnh cáo nàng, “Đây đã là giới hạn của ta, không nên lại cho ta bất luận lý do nào.” Bình Tiểu Quỷ cùng hân hai mắt trừng nhau, “Chờ ta thấy các nàng đã.”

“Người càng ngày càng không sợ ta nha!” Hân cả khuôn mặt bỗng dưng đen như đêm tối, âm âm nói: “Đừng tưởng rằng ta vẫn dễ dàng tha thứ người, cũng không cần thử nhẫn nại của ta.”

Nàng vỗ tay trầm trồ khen ngợi, “Hảo oa! Sau này chờ đứa nhỏ sinh hạ, người cũng không cần dễ dàng tha thứ ta, chúng ta lúc đó mỗi người đi một ngã, người vẫn là La Sát môn môn chủ, tiếp tục theo đuổi mộng hiệp nữ của ta, chúng ta không thiếu nợ nhau.”

Nghiêm Cô Hồng chỉ vào mũi của nàng, chán nản. “Người...”

“Ta đây thật sự mệt mỏi, ngủ ngon.” Bình Tiểu Quỷ chui vào chăn, trốn ở bên trong cười trộm, ha ha, phong thủy thay phiên chuyển, lần này cuối cùng cũng làm cho nàng chiếm thượng phong, thật thoải mái!

Buổi trưa ngày hôm sau, tinh thần sảng khoái, nàng không thể chờ được, chuẩn bị xuất môn.

“Cha đứa nhỏ, chúng ta nên ra cửa.” Bình Tiểu Quỷ hưng trí ngẩng cao đầu kéo Nghiêm Cô Hồng lòng đầy không muốn, đi ra khỏi đại môn khách sạn, “Chúng ta bây giờ liền đi Phích Lịch môn.”

Hân tùy ý nàng kéo qua kéo lại, “Hà tất như thế khó khăn? Ta trực tiếp đem các nàng” thỉnh ” đến là tốt rồi.”

“Ta xem là bắt đến thì đúng hơn? Người không thể dùng phương pháp ôn hòa một chút sao?”

Nghiêm Cô Hồng nhẹ gạt khóe miệng, “Chỉ cần có thể giải quyết sự tình là tốt rồi, hà tất lưu ý dùng phương pháp gì, trên đường nhiều người như vậy, người bụng lớn không tiện...”

“Ta mặc kệ, ta mặc kệ” nàng mếu máo cái miệng nhỏ nhắn kêu la, “Ta chính là muốn đi! Ta đã mong từ lâu, rốt cuộc có thể nhìn thấy hiệp nữ tiếng tăm lừng lẫy ở trên giang hồ, người nếu như dám phá hỏng nó, kiếp này mơ tưởng ta gả cho người, có nghe hay không?”

Hân giữa trán gân xanh hiện lên, rất muốn phát hỏa, nhưng cũng biết lại hung nàng, xác định vững chắc là lũ lụt. “Tùy người, người cao hứng là tốt rồi.” Chẳng lẽ là kiếp trước nợ của nàng, thế nên kiếp này mới thua trên người nàng? Bình Tiểu Quỷ thoáng chốc tiểu ý thần nhiên, “Ta chỉ biết người tối hiểu lẽ.”

“Ít nịnh nọt đi!”

Nàng vẻ mặt tươi cười dặn, “Còn có, đợi một lúc chúng ta tới Phích Lịch môn, người không nên mở miệng, miễn cho đắc tội hết với mọi người.”

Nghiêm Cô Hồng há mồm muốn nói, bất quá, thấy nàng tâm tình quá tốt, lại lần thứ hai khép lại, miễn cho lời không đúng lại cãi nhau.

“Được rồi!” Nàng bỗng nhiên nghĩ đến, “Được mua trước một” bạn tay “Mới sẽ không thất lễ.”

Bạn đang đọc truyện *Thoát Tuyến Hiệp Nữ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8

Lúc này, đoàn người Đoàn Đại Bàng cũng từ lâu hai trong sương phòng xuống tới, Đoàn Đồng Nghê rút rè hỏi: “Đại ca, người còn tức giận chuyện ngày hôm qua sao?”

Hân lỗ mũi hừ khí, “Chẳng lẽ ta không nên sinh khí, mặc cho người ta vũ nhục Liệt Sa bảo chúng ta sao? Nếu như lại làm cho ta gặp phải, ta tự mình giáo huấn hân một hồi.” Đoàn Đồng Nghê hân khuyên nhủ, “Cần gì chứ? Đại ca, hãy khoan dung mà độ lượng, người tìm người gây sự, người khác sẽ cho là

chúng ta ý thể hiếp người.”

“Chuyện ngày hôm qua đại gia hữu mục cộng đồ, là người nam nhân kia gây chuyện trước, muốn chúng ta Liệt Sa bảo không lên tiếng, người ta sẽ cho là chúng ta dễ khi dễ.” Đoàn Đại Bàng về mặt hậm hực, “Các người nữ nhân chính là sợ chuyện, xem ta lần này trở về, kêu cha mau chóng giúp người tìm một nhà chồng, miễn cho suốt ngày quản của ta chuyện.”

“Đại ca, người...”

“Ta nói sai sao? Người năm nay đều mười tám tuổi, lại không lấy chồng, muốn ở nhà làm gái lơ thì sao?” Hấn ngăn được nàng không lời nào để nói, chỉ có âm thầm thương tâm

Đoàn Đại Bàng mắt thấy nàng không nói gì mà chống đỡ, lúc này mới dương dương đắc ý bước ra cửa lớn, nghĩ không ra đi vài bước, lại gặp cừu nhân không thể buông tha, hai mắt bất thiện nhìn hướng nam nhân bên cạnh phụ nữ có thai. “Lại là các người? Cái này kêu là không phải oan gia không tụ đầu, các người còn có mặt mũi xuất hiện ở trước mặt chúng ta, không bằng thừa dịp cơ hội này đem chuyện ngày hôm qua tính toán.” Hấn đã sớm muốn biểu hiện một chút uy nghiêm của thiếu bảo chủ, làm cho cha cùng mọi người đối với hấn nhìn bằng cặp mắt khác xưa.

Đoàn Đồng Nghi ý đồ giảng hòa. “Đại ca, không nên như vậy, chính sự quan trọng hơn...”

“Câm miệng! Nam nhân nói chuyện, nữ nhân tránh qua một bên đi.” Hấn không nể tình thân trách mắng.

Bình Tiểu Quỷ nghe xong cũng theo hòa đại. “Nữ nhân thì thế nào? Nên ngoan ngoãn câm miệng là cam điếc sao? Không nghĩ tới Đoàn thiếu bảo chủ so với ta cha đứa nhỏ còn muốn làm nam nhân lớn nhất, nên sẽ không liên đới mẹ người cũng nói như thế đi? Trời ạ! Ta thật đồng tình mẹ người, cư nhiên sinh người loại con bất hiếu này.” “Người... Người đừng tưởng rằng người là nữ nhi của Bình tiên bối thì có thể nói xấu ta, người lại nói vậy, bản thiếu bảo chủ liên đới với người không khách khí.” Hấn giận không kiềm được miệng uy hiếp

Nàng ra vẻ run sợ hướng chỗ dựa vững chắc bên người, “Cha đứa nhỏ, người có nghe hay không? Hấn nói muốn đối ta không khách khí nha! Nghĩ không ra đường đường Liệt Sa bảo thiếu bảo chủ lại muốn đối một phụ nữ có thai xuất thủ, còn dám tự xưng là người nghĩa hiệp, quả thực là mặt mặt xấu hổ nha!”

Nghiêm Cô Hồng thần tình phút chốc trầm xuống, vươn bàn tay ôm đầu vai của nàng, “Muốn ta giết hấn sao?”

Giống là bị tử thần đánh trúng mục tiêu, Đoàn Đại Bàng không hiểu rùng mình một cái.

“Thực sự là xin lỗi, đại ca của ta từ trước đến nay nhanh nhẹn nhanh miệng, tuyệt đối không có ác ý, thỉnh hai vị ngàn vạn không lấy làm phiền lòng.” Đoàn Đồng Nghi ôn nhu tạ lỗi, dù sao đây cũng không phải là đầu một gặp. “Được rồi! Nhìn ở Đoàn cô nương mặt mũi, chúng ta liền tha thứ hấn.” Nàng chuyên nghiệp nói.

Đoàn Đại Bàng ghi hận trong lòng, hừ lạnh một tiếng, liền cầm giận phẩy tay áo bỏ đi.

“Đại ca...” Chẳng lẽ nàng như thế tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục cũng sai rồi?

Bình Tiểu Quỷ nhiệt tình tiến lên cùng nàng bắt chuyện, “Đoàn cô nương, các người cũng muốn đi ra ngoài à?”

“Chúng ta đang muốn đi Phích Lịch môn...”

Điều này làm nàng buồn cười, miệng không khép lại được. “Vậy thì thật là trùng hợp! Không bằng chúng ta cùng đồng hành, người nói được không?” Có người dẫn đường sẽ tốt hơn.

Đoàn Đồng Nghi then thùng đồ mặt, “Đương nhiên là có thể, các người cũng là muốn đi hướng Hàn lão tiên bối mừng thọ sao?”

“Ân, có thể nói phải, cũng có thể nói không phải.” Bình Tiểu Quỷ chủ động cầm lấy cổ tay của nàng, đem về mặt không dự Nghiêm Cô Hồng đặt ở phía sau. “Ta nghe nói lần này lão môn chủ Phích Lịch môn đại thọ, là một đại hội võ lâm khó có được, có bao nhiêu nhân vật giang hồ có tiếng, mà ta sùng bái nhất chính là hiệp nữ, cho nên muốn đến cùng các nàng kết giao bằng hữu, thuận tiện kiến tập một chút, bởi vì làm hiệp nữ là mơ ước lớn nhất kiếp này của ta.” Đoàn Đồng Nghi ngăn ra, “Thế nhưng tướng công của người sẽ đáp ứng sao?”

“Tướng công của ta?”

“Chính là vị phía sau kia, chẳng lẽ hấn không phải sao?”

Bình Tiểu Quỷ nghe vậy cười ha ha, “Hấn là ta cha đứa nhỏ không sai, bất quá, không phải ta tướng công, chúng ta còn không có bái đường thành thân.” Của nàng giải thích làm cho Nghiêm Cô Hồng phía sau chân mày đánh thành một đường.

Nữ nhân này rốt cuộc có đầu óc hay không? Hấn liếc mắt thăm nghĩ, lại còn nói bằng khí thế hùng hồn như thế, cũng không sợ phá hủy danh tiết của mình, để cho người khác chế giễu.

“Gi? Các người còn không có thành thân, người liền...” Đoàn Đồng Nghi cúi đầu liếc liếc mắt một cái bụng nàng ước chừng sáu tháng, nhất thời nghẹn lời. Nàng một chút đều không cảm thấy then thùng. “Bởi vì hấn không cho ta làm hiệp nữ, vì thế ta mới không gả cho hấn.”

Đoàn Đồng Nghê giật mình kinh ngạc một lát, mới lắp bắp hỏi: “Thế nhưng... Ngươi đều có hài tử, chẳng lẽ không lo lắng lời ra tiếng vào sao?”

“Miệng là ở trên người người khác, ta lại không có biện pháp bắt bọn họ câm miệng, tùy bọn họ nói, chỉ cần ta vui vẻ là tốt rồi, sao phải để ý người khác mà sống, ngươi nói đúng không? Hơn nữa ta rất ước ao được như ngươi.”

“Ước ao như ta? Vì sao?”

“Bởi vì ngươi là một hiệp nữ a!” Bình Tiểu Quỷ hai mắt lờ lờ chiếu sáng, “Không chỉ học một thân võ nghệ tốt, còn có thể tự do hành tẩu giang hồ, bênh vực kẻ yếu, thấy việc nghĩa hăng hái làm, được người khác tôn kính, nếu như ta cũng có thể giống như ngươi thì thật là tốt.” “Ngươi sai rồi.” Đoàn Đồng Nghê cười khó lắc đầu.

Bình Tiểu Quỷ ngốc lăng một chút, “Ta nói sai sao?”

“Ngươi cho là nữ nhân ở bên ngoài xuất đầu lộ diện, người khác thực sự sẽ không nói gì? Chỉ là ta tương đối may mắn, bởi vì ta xuất thân võ lâm, cha ta là bảo chủ Liệt Sa bảo, hơn nữa mỗi lần xuất môn đều là theo chân đại ca của ta, người khác tự nhiên tương đối sẽ không nói nhiều lời, thế nhưng, một khi tới thời điểm thành gia lập thất, nếu không có chỗ để gả đi, sẽ có lời khó nghe truyền tới.” Nàng yếu ớt nói hết bất đắc dĩ trong lòng.

“Làm sao lại như thế được?”

Nàng nén cay đắng ôn nhu lúm đồng tiền, “Cái gọi là hiệp nữ chỉ là biểu hiện ra bên ngoài mà thôi, vẫn không thể thoát khỏi số phận của nữ nhân.”

“Không thể nào?” Bình Tiểu Quỷ một lòng lạnh nửa phần.

Đi tới Phích Lịch môn, do hạ khách doanh môn, từ trên xuống dưới đã vội thành một đoàn. Ở đây lui tới quá nhiều người, chúng ta trước tới bên trong ngồi một lát, có cơ hội ta sẽ giúp ngươi gặp gỡ vị bằng hữu. Bởi vì Phích Lịch môn cùng Liệt Sa bảo lúc có quan hệ, Đoàn Đồng Nghê đã tới không dưới mười lần, đối với nơi này hoàn toàn quen thuộc.

Tiếng chưa dứt, liền nghe có người gọi nàng, Bình Tiểu Quỷ phát hiện trên mặt nàng thoáng qua vẻ không biết phải làm sao, đặc biệt nhìn trước mắt, chỉ thấy đối phương thân hình cao điều, khuôn mặt điểm lệ, hơn nữa cầm trong tay nữ kiếm, hẳn cũng là một trong đồng đạo hiệp nữ.

Đoàn Đồng Nghê miễn cưỡng cười cười, “Liều nhị cô nương.”

“Đoàn Đồng Nghê, ta còn tưởng rằng ngươi không dám tới, chẳng lẽ ngươi không sợ thấy tỷ tỷ ta cùng Ngọc Sanh ca cùng một chỗ nói nói cười cười sẽ bị thương tâm?” Liều Thiên Thiên nhin không được nói móc nàng.

Trong lòng nàng khẽ nhói, “Ngọc Sanh ca cùng lệnh tỷ là trời sinh một đôi, ta thay bọn họ cao hứng.” “Chẳng lẽ ngươi một chút đều không thêm để ý người mình thích muốn kết hôn cùng nữ nhân khác?”

Đối với Liều Thiên Thiên ác ý gây xích mích, nàng cũng chỉ có thể đem nước mắt nuốt vào trong bụng. “Chỉ cần Ngọc Sanh ca có thể hạnh phúc là đủ rồi, ta sẽ thật lòng chúc phúc bọn họ.”

“Hừ! Ngươi không ra ngươi lại dễ dàng bỏ qua như thế!” Liều Thiên Thiên không hứng thú cong môi đỏ mọng, đuôi mắt bỗng nhiên quét về phía nam nữ xa lạ đứng bên cạnh nàng, rất nhanh lướt qua bụng to Bình Tiểu Quỷ, dừng ở trên người Nghiêm Cô Hồng về mặt lạnh lùng. “Bọn họ là ai?”

Đoàn Đồng Nghê kiềm chế nỗi đau người trong lòng muốn thành thân, nhưng tân nương không phải là nàng vì hai bên giới thiệu. “Vị này là Bình Tiểu Quỷ Bình cô nương, nữ nhi của ‘thiên hạ đệ nhất kiếm khách’ Bình Dung Bình tiên bối, còn vị này là...” Trong khoảng thời gian ngắn, nàng không biết nên nói như thế nào.

“Hắn họ Nghiêm, là ta cha đứa nhỏ.” Bình Tiểu Quỷ tự động giúp nàng trả lời tiếp.

Nàng cảm kích nhìn qua, sau đó tiếp tục giới thiệu, “Vị này được người gọi là” song phượng kiếm “Liều Thiên Thiên Liều nhị cô nương.”

Liều Thiên Thiên lớn mật, ánh mắt dò xét nam nhân cao lớn, mang theo khí chất âm trầm lãnh ngạo, không khỏi xoa cổ tay, “Nguyên lai đã lấy vợ, thật là có điểm đáng tiếc.” Bằng không nàng không ngại theo đuổi hắn.

Nguyên lai cha đứa nhỏ của nàng rất được nữ nhân ái mộ, Bình Tiểu Quỷ trong lòng cười trộm, đầu tiên là Mộ Dung Thiên, bây giờ là Liều Thiên Thiên, nàng thật đúng là nhặt được bảo vật.

“Nữ nhân không biết xấu hổ!”

Nghiêm Cô Hồng từ đầu chí cuối cũng không có mở miệng, đột nhiên nói ra một câu, làm cho Liều Thiên Thiên tại chỗ mặt mày biến sắc.

“Ngươi, ngươi mắng ta cái gì?” Nàng run giọng kêu lên.

“Chỉ coi như tiện nghi ngươi, loại nữ nhân này, nhìn đến tâm đều ghét.” Hắn về mặt chán ghét cúi đầu liếc hướng Bình Tiểu Quỷ, “Thấy rõ ràng chứ? Đây là cái ngươi gọi là hiệp nữ, nếu như ngươi thực sự biến thành như nàng, ta cũng không cần ngươi.” Dùng ánh mắt rõ ràng như vậy nhìn nam nhân, quả thực là

không hổ thẹn! Binh Tiểu Quỷ tròn mắt lắm bả,”Ta lại không nói muốn giống nàng...”

“Xem xong rồi? Có thể đi rồi chứ?”

Nàng do dự buông tha,”Chờ thêm chút nữa thôi!”

“Mắng người còn muốn đi? Xem kiếm!” Liễu Thiên Thiên xấu hổ và giận dữ không ngừng rút kiếm xông tới.

Nghiêm Cô Hồng tránh cũng không tránh, chỉ thấy tay hấn bắn ra, liền đem mũi kiếm đánh văng ra, “Hừ! Không muốn chết liền rút qua một bên đi.”

“Ghe tòm!” Nàng lớn tiếng nùng nịu, giờ kiếm lần thứ hai tập kích.

Ngay lúc Đoàn Đồng Nghê không biết nên khuyên giải như thế nào, cứu binh đã tới.

“Ngọc Sanh ca, người tới được vừa lúc, bọn họ...” Đoàn Đồng Nghê gấp đến độ mau khóc. Hấn mỉm cười trấn an nàng, “Không quan hệ, để cho ta xử lý.”

Liễu Thiên Thiên thấy thế, hồn hèn cáo trạng, “Ngọc Sanh ca, người nam nhân này không chỉ mắng ta, còn dả thương ta, người mau thay ta giáo huấn hắn.”

“Thiên muội, người tới là khách, không được vô lễ.” Thiếu niên hào hoa phong nhã đầu tiên là chấp tay ôm quyền, áy náy cười cười, “Làm cho hai vị chê cười, tại hạ Hàn Ngọc Sanh, không biết vị này xưng hô như thế nào?”

Binh Tiểu Quỷ ôm lấy Nghiêm Cô Hồng cánh tay, “Hắn họ Nghiêm, chỉ là một vô danh tiểu tốt.”

“Nguyên lai là Nghiêm huynh cùng Nghiêm phu nhân, mới vừa rồi có nhiều đắc tội, xin hãy tha lỗi. Không bằng các người chuyển qua phía trước tiểu trúc viện nghỉ ngơi, để cho hạ nhân hầu hạ.”

Nàng thế nhưng cầu còn không được, “Hảo oa, hảo oa!”

Lúc này Liễu Thiên Thiên không phục, nói, “Ngọc Sanh ca, người căn bản không cần như vậy đãi ngộ bọn họ.”

“Thiên muội!” Chẳng biết Liễu Y Y lúc nào đã đi tới nhẹ giọng, “Đây là chuyện Phích Lịch môn, còn chưa tới phiên người nhiều chuyện, đến chỗ của ta đi.”

“Tỷ tỷ, ta...” Liễu Thiên Thiên vì tỷ tỷ ánh mắt ngăn lại mà đình chỉ.

Liễu Y Y chợt hướng Đoàn Đồng Nghê tươi cười như hoa đang nở, “Đoàn cô nương, đã lâu không gặp.”

“Đúng vậy! Chúc mừng người cùng Ngọc Sanh ca thành hôn.” Đôi mắt tình địch phiêu trần tuyệt dật, nàng cảm thấy tự ti mặc cảm.

Liễu Y Y cười tươi, “Cám ơn.”

Liễu Thiên Thiên ở một bên cười trên nỗi đau của người khác, “Tỷ tỷ, ta xem nàng là mặt đang cười, trong lòng đang khóc, mọi người đều biết nàng thích Ngọc Sanh ca, hiện tại Ngọc Sanh ca muốn lấy người làm vợ, nàng không thương tâm mới là lạ.” Lời vừa ra khỏi miệng, nhất thời làm cho Đoàn Đồng Nghê vẻ mặt cùng quần, hận không thể lập tức tìm một hầm ngầm tiến vào.

Hàn Ngọc Sanh tâm không đành lòng, “Thiên muội, đừng nói nữa.”

“Muội nói đều là sự thực thôi!” Liễu Thiên Thiên đẩy mắt hiện lên vẻ thắng lợi.

“Thiên Thiên, nguyên lai người chạy đến nơi này, hại ta tìm khắp nơi không thấy người.” Bất ngờ, Đoàn Đại Bằng cũng đi qua đây, có ý định lấy lòng nữ tử ngưỡng mộ trong lòng. “Người vừa nói cái gì sự thực?”

Nàng ý cười xấu xa, “Đương nhiên là muội muội người thích Ngọc Sanh ca chuyện thực!”

“Nga! Đây cũng không phải cái gì đại tin tức, tất cả mọi người đều biết, bất quá ai kêu nàng so ra kém tỷ tỷ người, chỉ có chấp tay đem ý trung nhân nhượng lại.”

Đoàn Đồng Nghê thấy huynh trưởng của mình cư nhiên vạch trần bí mật nội tâm của mình, nức nở một tiếng, về mặt xấu hổ quần bách chạy đi.

“Ai! Có loại này đại ca thực sự là bi ai.” Binh Tiểu Quỷ bộc lộ cảm xúc than thở.

Đoàn Đại Bằng cho tới giờ khắc này mới chú ý tới bọn họ cũng ở đây, không khỏi tức giận bưng bưng hung hăng kêu to: “Các người... Các người... Thế nào cũng ở đây?”

Binh Tiểu Quỷ khinh bỉ liếc mắt nhìn hắn, “Thế nào? Chỉ có người có thể tới, chúng ta thì không thể tới sao? Hơn nữa người cũng không phải chủ nhân nơi này, chẳng lẽ còn phải hỏi trước người?”

“Ngươi...” Hấn tức giận đến ngũ quan vặn vẹo.

Bình Tiểu Quỷ ghét gắt một cái,”Ta thực sự rất khinh thường ngươi, vì thế tốt nhất không nên nói chuyện với ta,ta lo lắng đợi một lúc sẽ nôn ở trên người của ngươi, ta còn ngại bẩn!”

Hận cũ cộng thêm thù mới,làm cho Đoàn Đại Bàng giận dữ,”Ngươi chán sống có phải hay không? Nếu không nghĩ ngươi là nữ nhân,lại bụng lớn,ta tuyệt đối không tha cho ngươi.”

“Ngươi tốt nhất vẫn là đừng nhúc nhích ta, nếu không không may người là ngươi.” Nếu không phải nàng ôm lấy Nghiêm Cô Hồng cánh tay, không cho hấn xuất thủ, hiện ở nơi này ánh sáng sẽ dùng miệng ba ồn ào nam nhân đã sớm biến thành một cô thi thể .

Đoàn Đại Bàng phần nộ cầm kiếm

“Không nên vọng động,ngươi có chuyện gì cũng từ từ.”Hàn Ngọc Sanh thân thủ dè dặt mu bàn tay hấn khuyên bảo.

Hấn nổi giận dùng dùng găm lên.”Là bà bụng bự này quá đáng...”

“Cha đứa nhỏ,ở đây xem không tốt, chúng ta đi ra ngoài tìm một chỗ ăn cái gì,bụng ta hơi đói.” Bình Tiểu Quỷ cảm giác được Nghiêm Cô Hồng trong cơ thể lửa giận tùy thời bạo phát,vội vàng rời khỏi.”Không nên nhìn, đi mau, đi mau!” Những người này hấn là cảm tạ nàng mới đứng.

Rời khỏi Phích Lịch môn,hai người đi một đoạn đường,nàng không hiểu lắm bầm

“Thế nào hiện thực cùng ta trong tưởng tượng khác nhiều như vậy? Hiệp nữ thực sự tựa như các nàng sao?”Hại nàng muốn sùng bái nó một chút cũng sùng bái không nổi.

“Ngươi cho là chỉ cần học mấy năm công phu,có thể được gọi là hiệp nữ sao?”Nghiêm Cô Hồng cười nhạo nàng quá ngây thơ,bàn tay hữu lực đỡ ở trên lưng nàng,cẩn thận nâng.”Nếu quả thật là như vậy, kia bắt mắt nhai đều là đại hiệp, hiệp nữ.Ở trên đời này,xứng danh hai chữ đại hiệp, hiệp nữ có mấy người?”

Bình Tiểu Quỷ về mặt uể oải, “Thực sự thế sao?Vậy ta không phải không còn hy vọng?”

“Ngươi vẫn là sớm chết tâm một chút,chờ làm nương là tốt rồi.”

Cái miệng nhỏ nhắn của nàng thoáng chốc há to có thể chứa đầy ba cân thịt heo.”Ngươi người này cũng không an ủi ta,luôn hất cho ta bát nước lạnh,ta không làm hiệp nữ,ngươi cao hứng nhất,hừ!Ta mới không cần cho ngươi quá đặc ý đâu!”

Nghiêm Cô Hồng khoi mào một bên mi cười nhạt,”Tùy ngươi,dù sao ngươi là chạy không thoát,hon nữa tốt nhất liền nghĩ cũng không nên nghĩ,bằng không hậu quả tự gánh vác.”

“Đã biết rồi! Ta đã nói không muốn trốn.”Hiện tại đứa nhỏ ở trong bụng, hấn không dám đối với nàng bất hòa,chờ đứa nhỏ sinh ra,vậy khó nói, nàng mới không dám lấy tính mạng của mình ra đùa,hon nữa nàng cũng cảm giác mình càng ngày càng có thói quen có hấn bên người,nếu ly khai hấn,nàng thật là có chút luyến tiếc.Ai!Xem ra con đường hiệp nữ của nàng thực sự là xa xa không hẹn.

Bởi vì tham ngủ trên giường,thẳng đến buổi trưa qua đi,Bình Tiểu Quỷ mới miễn cưỡng đứng lên rửa mặt chải đầu,bởi vì đang có mang,động tác cũng trở nên so với bình thường trì hoãn chậm chạp,có lúc đang yên lành,lại đột nhiên chảy nước mắt,chi vì một chút chuyện nhỏ nhoi,tựa như hiện tại,Nghiêm Cô Hồng còn chưa tiến đến sương phòng,liền nghe thấy tiếng khóc của nàng

“Ồ...” Nàng vừa khóc liền càng không thể vẫn hồi.

Lúc này hấn chỉ còn kiểm chế tính tình an ủi nàng,”Làm sao vậy? Có phải hay không đói bụng?”Bình Tiểu Quỷ khóc hồng mắt nhìn mình lom lom vốc người mập mạp,”Không phải chứ!Ồ... Nhân gia trở nên hảo béo...Y phục đều không thể mặc... Đường như đại phì heo nha! Ô oa...”

“Mang thai đều là như vậy, chờ đứa nhỏ sinh ra thì tốt rồi.” Nghiêm Cô Hồng động tác trúc trắc đem nàng ôm vào trong ngực,tựa như giống đỡ đứa nhỏ,nhẹ nhàng vỗ về,”Đừng khóc.”

Nàng ngẩng đầu khuôn mặt nhỏ nhắn là chã nước mắt,”Ồ... Vậy ngươi gọi con trai của ngươi mau ra đây thôi!”

Loại sự tình này sao có thể nói nhanh lên một chút là có thể nhanh lên một chút,Nghiêm Cô Hồng cảm thấy dở khóc dở cười,”Hiện tại không được,còn muốn đợi hơn ba tháng, ngươi nhẫn nại một chút.”

“Còn muốn chờ lâu như vậy a! Đến lúc đó sẽ trở nên càng béo, ô... Nhất định sẽ bị người ta cười... Ta không dám ra cửa gặp người...”

Thích chưng diện là thiên tính của tất cả nữ nhân, nghĩ đến chính mình biến thành một con heo lớn, Bình Tiểu Quỷ không khỏi bi ai, “Ta không muốn, ta không muốn... Ô oa...”

Nghiêm Cô Hồng nhất thời luống cuống tay chân, “Đừng khóc, đừng khóc,sẽ không ai cười ngươi, nếu ai dám cười, ta sẽ giết hấn, dù cho giết sạch toàn

bộ người trong thiên hạ cũng không sao cả.”

“Ồ... Thật vậy chăng?” Nàng hồ nghi tà liếc.

Hắn dùng cằm để cái trán của nàng, “Đương nhiên là thực sự.”

Bình Tiểu Quỷ khóc nức nức nờ nờ nói: “Bởi vì ta có đứa con của ngươi, vì thế ngươi mới đối với ta tốt như vậy đúng hay không? Liền ngươi cưới ta cũng vì đứa nhỏ... Ô... Ngươi căn bản là không thích ta...”

“Ai nói? Ta đương nhiên thích ngươi, nếu không dù cho vì đứa nhỏ, ta cũng sẽ không ủy khuất chính mình.” Hắn tình thế cấp bách nói ra đáy lòng mình, thẳng đến nói ra khỏi miệng, hắn mới chợt mình bạch chính mình chân chính tâm ý. Nàng đem lệ đầy khuôn mặt nhỏ nhắn chôn ở ngực hắn, giờ này khắc này thỏa mãn ở trong bầu không khí ấm áp. “Kỳ thực ta cũng dần dần thích ngươi, thế nhưng... Thế nhưng ta lại không muốn buông tha giấc mộng của mình... Rốt cuộc như thế nào mới có thể ở với ngươi cùng một chỗ, lại có thể làm hiệp nữ?”

Nghiêm Cô Hồng không khỏi ách nhiên thất thểu, “Ngươi vẫn như vậy muốn làm hiệp nữ sao?” Hắn thực sự là khâm phục quyết tâm cùng nghị lực của nàng.

“Đương nhiên, đây là mộng tưởng mười tám năm của ta nha! Vì đạt thành mục tiêu này, ta vẫn nỗ lực luyện công, dù cho lại khổ, lại mệt cũng cắn răng nhẫn nại, nhưng là thế nào luyện đều luyện không tốt, đổi lại là ngươi, ngươi sẽ cam tâm sao?”

Hắn mềm nhẹ xoa bóp vai của nàng, “Có lẽ vậy! Bởi vì ta không gấp qua.”

“Hừ! Bởi vì ngươi là kỳ tài luyện võ, đương nhiên vô pháp hiểu biết thống khổ của ta, theo như ngươi nói cũng là không tốt.” Bình Tiểu Quỷ ghen ghét nhún vai.

“Cho ta một chút thời gian, làm cho ta ngắm lại, có thể chứ?” Hắn cũng không muốn cả đời cùng nàng tranh luận vấn đề này.

Bình Tiểu Quỷ hai mắt dựng lên sao, “Muốn bao lâu?”

“Ta tận lực nhanh lên một chút.” Nghiêm Cô Hồng hữu khí vô lực hỏi: “Hiện tại đừng khóc?”

“Àn.” Nàng vì thẹn đỏ mặt gật đầu. “Ta đói bụng.”

Hắn thờ dãi, “Ta đi gọi tiểu nhị đem đồ ăn đưa đến trong phòng.”

“Không nên, ta muốn xuống dưới lầu ăn.”

Nghiêm Cô Hồng vẻ mặt giật mình, “Ngươi không phải vừa mới nói không dám ra cửa gặp người, thế nào hiện tại lại quyết định xuống lầu?”

“Mới vừa rồi là vừa rồi, khóc vừa khóc sẽ không chuyện.” Bình Tiểu Quỷ thối lui về lo lắng trên mặt, thay thế lúm đồng tiền ngọt ngào. “Mau giúp ta mặc quần áo, ta một người không có biện pháp.” Tục ngữ nói lòng của nữ nhân như kim dưới đáy biển, nghĩ không ra phụ nữ có thái tâm tư càng khó dò.

Bất đắc dĩ, hắn này danh tiếng lớn, môn chủ La Sát môn có thể đem nhân sĩ giang hồ làm cho khiếp đảm cũng chỉ có hành động như tỷ nữ hầu hạ nàng trang điểm.

“Ồ trong phòng ăn thì tốt rồi, cần gì phải xuống lầu?” Hắn thực sự lo lắng chân của nàng vạn nhất không cẩn thận, sẽ như quả cầu lăn xuống.

Bình Tiểu Quỷ lườm hắn một cái, “Chỉ có hai chúng ta mắt to trừng mắt nhỏ, không có nhiều ý nghĩa, dưới lầu nhiều người, nói không chừng có thể nghe được một ít giang hồ kỳ văn.”

“Cẩn thận một chút, đi cẩn thận.”

Nàng khẽ cau, “Ta cũng không phải tiểu hài tử, liền cầu thang cũng sẽ không đi, đây không phải là xuống.”

“Cẩn thận một chút vẫn tốt hơn.” Nghiêm Cô Hồng không dám nói là bởi vì mình đối với nàng không có lòng tin.

“A? Đây không phải là...” Mới muốn tìm một chỗ ngồi dùng cơm, liền nhìn thấy Đoàn Đồng Nghi ngồi ở góc đang cùng nam nhân kéo giặt nhẹ, tính toán thấy việc nghĩa xông xáo muốn làm...

Cuối cùng cũng đợi được Đoàn Đồng Nghi có một mình, Tư Mã Hiêu tự nhiên không buông tha cơ hội tốt hướng mỹ nhân nói chuyện. “Đoàn cô nương, ngươi hà tất cự người ngoài ngàn dặm? Liền cho tại hạ một cơ hội.”

“Tư Mã công tử, thực sự xin lỗi, ta hiện tại không có tâm tình này, thỉnh không nên ép buộc.” Đoàn Đồng Nghi nhất gan kháng cự, chỉ sợ động tác quá lớn, khiến cho người khác chú ý. “Mời buông ta ra.”

Tư Mã Hiêu ngược lại càng thêm khinh bạc nắm chặt tay mềm của nàng, “Ngươi hà tất chỉ nhận định Hàn Ngọc Sanh đâu? Hắn sẽ cưới Liễu Y Y làm

vợ, người đối với hắn hết hy vọng đi! Huống hồ chỉ cần ta hướng lệnh tôn cầu hôn, hắn tuyệt đối sẽ đáp ứng.”

Nàng khiếp sợ con người mở lớn, “Không! Ta không muốn gả cho người.”

“Hôn nhân đại sự từ trước đến nay do cha mẹ làm chủ, chỉ cần Đoàn Bảo Chủ đồng ý, người có thể nói không sao?” Hắn cười đắc ý nói.

Nước mắt vốn bị kìm ở trong mắt, nhất thời không chịu được tràn mi ra. “Ta...”

“Này!” Một ngón tay ở Tư Mã Hiếu trên lưng điểm điểm.

Hắn bàn nặng xoay người, mắt phải thỉnh thoảng nhìn một cái quả đấm nhỏ, tại chỗ biến thành đôi thành đen. “Người này bà bụng bự muốn chết!” Nói, tay phải của hắn cũng theo chém ra.

Bình Tiểu Quý đã sớm nhảy sang bên, làm cho nàng cha đứa nhỏ xử lý giải quyết tốt hậu quả.

Chỉ thấy Nghiêm Cô Hồng thuận thế quặc ở cái tay kia, mặt không đổi sắc dùng sức.

“A...” Tư Mã Hiếu đau quang quác kêu to, mồ hôi lạnh không ngừng theo cái trán thấm đi ra, bộ dáng kia đừng nói phong lưu phóng khoáng, quả thực là chật vật bất kham.

“Người này sắc hồ điệp muốn đổi Đoàn cô nương làm cái gì?” Bình Tiểu Quý cười nhạt hỏi.

Tư Mã Hiếu đau nhức khó nhịn rên rỉ, “Tại hạ... chỉ là muốn biểu đạt... tình cảm ngưỡng mộ của mình...”

“Thế nhưng, người ta không muốn làm cho người ngưỡng mộ, như người vậy ép buộc người ta không tốt nha!”

Hắn đau đến ai ai gọi, “Dạ, dạ... A...”

Bình Tiểu Quý hai tay chống nạnh, hất cằm lên, một bộ rất “đắc ý” nói: “Hừ! Hôm nay đụng tới bản hiệp nữ coi như người không may, còn không mau cùng Đoàn cô nương xin lỗi.”

“Đoàn, Đoàn cô nương... xin lỗi... là, là tại hạ sai... sai rồi.” Lúc này dù cho gọi hắn quỳ xuống để van cầu tha, chỉ sợ hắn cũng sẽ nghe theo.

“Còn có, bản hiệp nữ muốn người bây giờ thề với trời, nếu là dám đến quấy rầy Đoàn cô nương nữa, để lão thiên gia phạt người biến thành thái giám.” Đối nam nhân mà nói, đây chính là hình phạt hung ác.

Tư Mã Hiếu sợ đến xanh cả mặt, thật lâu không thể nói thành lời.

“Ân, người không nói có đúng không?” Bình Tiểu Quý lộ ra đáng tuổi cười tàn khốc, “Cha đứa nhỏ, người liền đem hai tay hắn bẻ gãy được rồi, nhìn hắn sau này tay còn dám hay không lại sờ loạn nữ nhân.”

“Ta xin thề, ta xin thề!” Hắn hai chân như nhũn ra theo ý của nàng nói một lần.

Bình Tiểu Quý thỏa mãn gật gù đầu, “Này còn không sai biệt lắm. Được rồi, cha đứa nhỏ, thả hắn đi! Lần sau làm cho bản hiệp nữ biết đến, nhất định thân thủ đem người thiên đi!”

“Dạ, dạ...” Cô tay được tự do, Tư Mã Hiếu cũng không kiêu ngạo nữa đứng dậy, giữa lúc mọi người cười nhạo, chạy khỏi quán trọ, khả năng thật lâu mới có thể tái xuất giang hồ.

Nàng vẽ mặt cười meo meo, “Đương hiệp nữ tư vị quả nhiên dễ chịu nha! Cha đứa nhỏ, thắng thắn sau này người cho ta dựa vào, chúng ta dặt tay làm đôi uyên ương hiệp lữ thế nào?” Ân! Điều này cũng vẫn có thể xem là một phương pháp tốt.

Nghiêm Cô Hồng mắt lạnh nhìn nàng sinh khí trên khuôn mặt nhỏ nhắn, “Người tối hôm qua thiếu ngủ có phải hay không? Đến bây giờ còn mộng tưởng hảo huyền, muốn cũng đừng nghĩ.”

“Chán ghét! Người ngoại trừ giọt cho ta nước lã, nên cái gì cũng sẽ không nói sao? Hừ! Quý hẹp hòi, đồ máu lạnh.” Bản năng, oán giận thành chuỗi theo miệng của nàng chuồn ra.

Hắn không vui khuôn mặt cháy dài đe dọa nói, “Người lặp lại lần nữa, chúng ta lập tức trở về nhà.”

“Không nói liền không nói!” Bình Tiểu Quý rút cổ một cái nói thảm.

Bạn đang đọc truyện *Thoát Tuyến Hiệp Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9

Đoàn Đồng Nghi mắt xem phu thê bọn họ sẽ xảy ra tranh chấp, liền ôn nhu cắt đứt, "Mới vừa rồi thực sự là cảm ơn các người, ta còn tưởng rằng các người đã ly khai nơi này."

"Vốn tính là như vậy, thế nhưng ta hôm nay rời giường quá muộn, đành phải để ngày mai rời đi. Đoàn cô nương, không ngại ngồi cùng một chỗ chứ?" Trong miệng hỏi như vậy, Bình Tiểu Quỷ đã sớm đặt mông ngồi xuống, người ta dù không có ý tứ cũng không nói. "Người ăn cơm xong rồi à?"

Nàng điềm hạ trán. "Ta đã dùng qua."

Nói xong, Nghiêm Cô Hồng liền tự động gọi tới tiểu nhị trong điểm, muốn com trắng cùng mấy món ăn sáng, cùng với một bình trà Long Tĩnh, tuy rằng không thích có người ngoài tham gia giữa bọn họ, thế nhưng thấy hai nữ nhân trò chuyện hăng say, hẳn chỉ phải ép buộc chính mình loại thói quen này thay đổi.

Bình Tiểu Quỷ dò xét nàng thần tình không vui cô đơn, nhìn ở các nàng đều là nữ nhân, nhin không được muốn làm gà mẹ một chút, huống chi đây cũng là quyền lợi của người làm đại hiệp cùng hiệp nữ——quản chuyện bất bình của thiên hạ.

"Đoàn cô nương còn đang vì nam nhân gọi là Hàn Ngọc Sanh kia thương tâm khổ sở sao?"

Nàng tú nhan khẽ biến, không ngờ tới nàng sẽ hỏi trực tiếp. "Ta..."

"Hắn đều phải cưới người khác, người còn muốn hắn cũng vô dụng."

"Ta biết." Đoàn Đồng Nghi mũi vi toan, lệ trung mím cười nói: "Kỳ thực ta đã sớm biết chuyện Ngọc Sanh ca cùng Liễu đại cô nương mền nhau, tuy rằng không muốn chấp nhận, nhưng cũng chỉ phải nhận mệnh. Chỉ cần Ngọc Sanh ca vui vẻ, ta cũng vui vẻ, mặc dù kiếp này chúng ta vô duyên, ta còn là thật sự chúc phúc bọn họ."

Bình Tiểu Quỷ vỗ vỗ nàng bàn tay nhỏ nhắn mềm mại đặt lên bàn tay nhỏ bé, "Người có thể xua đuổi ý nghĩ này là tốt rồi, hơn nữa thiên hạ nam nhân lại không chỉ có hắn, không bằng ta giúp người giới thiệu hai hảo nam nhân cho người nhận thức, bọn họ điều kiện cũng không kém so với họ Hàn kia nha!"

"Cái gì hảo nam nhân?" Nghiêm Cô Hồng trong lòng biến động, toàn thân buột chặt, vẻ mặt ghen tỵ hỏi: "Người đi đâu nhận thức? Ta thế nào một điềm cũng không biết?"

"Ngốc! Chính là hai kẻ nhà chúng ta, trừ bọn họ ra, còn ai vào đây?" Khur! Thậm chí ngay cả loại giấm chua này cũng ăn.

Nghiêm Cô Hồng bỗng nhiên nhớ tới hai gã thuộc hạ chưa kết hôn, lúc này mới ngậm miệng.

Đoàn Đồng Nghi che miệng cười khẽ, làm cho Bình Tiểu Quỷ không khỏi mặt đỏ.

"Ha ha... Chúng ta đừng để ý đến hắn. Đoàn cô nương, dựa vào điều kiện của người, còn sợ không có nam nhân muốn? Nhưng thật ra người cái kia đại ca, thực sự rất đáng đánh đòn, phục người còn có thể chịu được hắn, tuy rằng các người là huynh muội, nhưng đối phó với loại người như vậy không nên khách khí, nên quần giáo liền nên quần giáo, nếu không hắn căn bản không coi người ra gì." Bình Tiểu Quỷ khinh bỉ nói.

Đoàn Đồng Nghi đáng tuổi cười lại biến mất không thấy. "Đại ca là con trai độc nhất Đoàn gia chúng ta, từ nhỏ, cả nhà liền chiều hắn, khó tránh khỏi làm việc không biết nặng nhẹ, thế nhưng hắn bản tính cũng không xấu."

"Người không cần thay hắn nói chuyện, chỉ cần hắn không tới tìm ta phiền phức, ta sẽ không cùng hắn gây sự."

Chẳng được bao lâu, com nước đều bùng lên, Nghiêm Cô Hồng sợ nàng chỉ lo nói chuyện phiếm, đã quên nhai từ ở chịu đói, đành phải giúp nàng lấy com chia thức ăn, đưa đến trước mặt chờ nàng hưởng dụng.

"Ta nhìn ra được hắn thực sự đối với người tốt, ta mới thực sự ước ao như người." Đoàn Đồng Nghi cảm động rất nhiều, ở nàng bên tai nhẹ nhàng nói nhỏ, "Dù cho làm hiệp nữ thì như thế nào? Cuối cùng chung quy phải lập gia đình, bằng không các loại biệt hiệu khó nghe đều sẽ chủ động trên thân, mọi người ở trước mặt người khoe năng lực của người, nhưng sẽ ở sau lưng nói người là không ai thèm lấy gái lơ thì, các người đứa nhỏ đều có, hãy mau thành thân, không nên kéo dài."

Bình Tiểu Quỷ mặt lộ vẻ khó khăn, "Thế nhưng..."

"Nếu như người thật coi ta là bằng hữu, liền nghe lời khuyên của ta." Nàng nói.

"Ta đương nhiên nghĩ người là bằng hữu." Bình Tiểu Quỷ lớn tiếng thán, "Được rồi! Ta sẽ suy nghĩ." Muốn làm một hiệp nữ thật khó khăn như thế sao?

Đoàn Đồng Nghi hơi mỉm cười, "Vậy là tốt rồi, các người chậm dùng, ta còn có chút việc đi trước."

Cuối cùng một chữ vừa mới nói ra khỏi miệng, liền nghe bên ngoài khách điếm truyền đến kinh nhạo ——

"Không xong! Việc lớn không tốt!"

Xếp thanh kinh nhượng theo chạy bộ vọt vào, thẳng đến hướng phía trước các nàng liền dừng lại, liền hướng mọi người ném một đại tin tức.

“Phích, Phích Lịch môn đã xảy ra chuyện!”

Này thanh kinh tâm động phách chiêu cáo làm cho đông đảo người trong võ lâm tìm nơi ngủ trọ ở trong khách sạn một trận ồ lên.

“Người không nên nói lung tung, Phích Lịch môn mọi chuyện vẫn tốt, sẽ xảy ra chuyện gì?” Có người quát.

Người nọ một hơi thuận mới bắt đầu, “Là, là thật, có người tới cửa tìm xui.”

“Hàn lão tiền bối ở trên giang hồ đức cao vọng trọng, được người kính ngưỡng, ai dám tùy tiện tới cửa gây chuyện?” Những lời này được nhân sĩ ở đây đồng ý, sôi nổi tỏ vẻ không tin.

“Không sai, ngày mai Hàn lão tiền bối đại thọ sáu mươi, nếu ai chọn lúc này tới cửa tìm phiền toái, sở hữu người võ lâm chính phái đều sẽ ra mặt phi nhõ, thảo phạt bọn họ !”

Người người gật đầu như đảo tỏi. “Đúng nha, đúng nha!”

Đến đây người thông báo tin nuốt xuống một ngụm nước bọt lớn, “Người, các người trước hãy nghe ta nói hết.”

“Hảo, người cũng nhanh nói!”

“Không nên thừa nước đục thả câu.” Khách trọ người một tiếng, ta một tiếng thúc giục.

Cuối cùng cũng có thể nói thoải mái, người nọ không gì sánh được nghiêm túc nói: “Đây chính là ta vừa mới biết được tin tức, nghe nói Phích Lịch môn sáng sớm thu được một phong thư kỳ quái cảnh cáo, trong thư nói muốn Hàn lão tiền bối ở đêm nay trước giờ tý giao ra lệnh bài tiếp quản chức chương môn Phích Lịch môn, nếu không liền huyết tẩy Phích Lịch môn.”

“Cái gì? Lại có loại sự tình này?”

“Khẩu khí thật lớn, cũng không sợ bị miệng sặc nước mà chết.”

“Kia không phải là muốn Phích Lịch môn đầu hàng quy thuận sao?”

“Đúng vậy! Đến tột cùng là ai to gan như vậy?” Mọi người hai mặt nhìn nhau, trên mặt kinh nghi bất định.

“Đôi phương rốt cuộc là ai?”

Lúc khách trọ đưa ánh mắt tiêu điểm rơi vào trên mặt người nọ, hắn mới nghiêm túc nói ra đáp án ——

“Hiện nay trong võ lâm có thể không nhìn các đại môn phái, dám đem nói được như vậy cuồng vọng mạnh mẽ, đương nhiên cũng chỉ có —— La Sát môn.”

“Phốc!” Bình Tiểu Quỷ ngậm ở trong miệng trà Long Tinh nhất thời phun tới, sau đó nghẹn họng nhìn trần trời trừng hướng đối diện vô biểu tình Nghiêm Cô Hồng, kịch liệt ho lên. “Khụ khụ khụ. . . Người. . .” Hắn không có chuyện gì lại huyết tẩy người ta?

Nghiêm Cô Hồng đương nhiên biết nàng đang suy nghĩ gì, ném miệng hăm rượt, lạnh lạnh nói: “Không phải ta.”

Nàng nhất thời ngơ ngẩn. “Khụ khụ. . . Thực sự?”

Thật bất hạnh, Bình Tiểu Quỷ lấy được trả lời là một ánh mắt rõ ràng.

Đúng nha! Nàng nghĩ lại, mình tại sao thật không ngờ, lấy Nghiêm Cô Hồng thái độ làm người, hắn muốn giết người tại sao phải hảo tâm đưa thư đi thông tri người khác nhanh đòi cứu binh, đã sớm không thanh hạ vang lên tới cửa giết một tinh quang, ân, này đích xác có vi tác phong của hắn.

“Khụ, không phải là tốt rồi.” Bất quá, nếu không phải hắn, như vậy là ai giả mạo danh nghĩa La Sát môn ở bên ngoài làm xằng làm bậy, sau đó đem tội danh vu oan ở trên người chính chủ? Này vấn đề đáng giá suy nghĩ sâu xa.

Đồng dạng, chur vị ở đây là người trong võ lâm đều nghe vậy biến sắc, oán giận không ngớt.

“Buồn cười, Phích Lịch môn cùng La Sát môn từ trước đến nay nước giếng không phạm nước sông, La Sát môn dựa vào cái gì bắt người ta quy thuận nó? Chẳng lẽ nó muốn nhất thống giang hồ, trở thành võ lâm minh chủ?”

Bình Tiểu Quỷ đảo cặp mắt trắng dã tâm dừng lên, những người này có phải không đó, cũng không đem sự tình làm rõ ràng liền đổ oan uổng người khác.

“Cái này thực sự nguy rồi! Nghe đồn môn chủ La Sát môn chính tà chẳng phân biệt được, bảo thủ, hơn nữa chưa từng có người trốn được hắn Tru sát tà chương, nghe nói liên kết hắc đạo đệ nhất đại bang Thiết Thủ bang bang chủ Mộ Dung Doanh cũng là bị hắn giết.”

Ai! Đây là sự thực, nàng vô pháp phản bác.

“Chẳng lẽ trước đó vài ngày Hào Hán trang bảy mươi chín mạng tất cả đều là chết ở trên tay hân?” Có người liền nghĩ đến gần nhất phát sinh diệt môn huyết án, đem hung thủ nhắm thẳng vào hướng La Sát môn.

Không thể nào? Binh Tiểu Quỷ kinh ngạc khẽ nhếch cái miệng nhỏ.

“Đối, còn có liên tục án mạng nữ tử bị cưỡng gian rồi giết, nói không chừng cũng là...”

Binh Tiểu Quỷ cảm rớt xuống một tác, đây cũng quá ngoại hạng.

“Nói không chừng liên này chuyện bắt đi phụ nữ có thai lại trộm nhau thai kiện cũng là La Sát môn làm.”

Gi? ? ?

“Thực sự là cực kỳ tàn ác, liên phụ nữ cùng trẻ mới sinh đều hạ thủ được, ta xem hân căn bản là một sát nhân, chuyên lấy giết người làm vui, chúng ta tuyệt đối muốn thay trời hành đạo.”

Binh Tiểu Quỷ đem trật khớp cảm phù chính, không thể tin được những người này đã vậy còn quá mù quáng, đem một ít bát gạo tre bắn rơi đến một khối chuyện toàn bộ nương nhờ nàng cha đưa nhỏ trên đầu, thực sự là uống phí bọn họ tự cho là vì hiệp nghĩa người trong.

“Thực sự là hơi quá đáng!”

“Không tệ, đích xác làm hơi quá đáng.” Đoàn Đồng Nghê đôi mắt đẹp nén giận phụ họa, một bên nhặt lên trường kiếm nói: “La Sát môn cư nhiên kiêu ngạo, bằng chúng ta Liệt Sa bảo cùng Phích Lịch môn giao tình, tuyệt sẽ không đứng nhìn bàng quan.”

Binh Tiểu Quỷ cười gượng hai tiếng, “Đoàn cô nương, ta cảm thấy sự tình không đơn giản như vậy, hay là trước biết rõ ràng thân phận của đối phương, sẽ không oan uổng người tốt.”

Đoàn Đồng Nghê cắt đứt lời của nàng, “Ta hiện tại lập tức đến Phích Lịch môn, không phải có thể xác định ngọn nguồn sự tình? Hai vị chậm chạp, ta đi trước, cáo từ.”

“Đoàn cô nương...” Binh Tiểu Quỷ muốn đem nàng gọi về, thế nhưng một lòng lo lắng an nguy người trong lòng Đoàn Đồng Nghê sớm chạy vội mà đi. “Tại sao có thể có loại sự tình này đâu? Uy! Người nói làm sao bây giờ?”

Nghiêm Cô Hồng đem chiếc đĩa một lần nữa đưa vào tay nhỏ bé của nàng, “Ăn cơm của người đi, buổi tối đi ngủ sớm một chút, sáng mai chúng ta liền dẹp đường hồi phủ, chuyện gì đều đừng động.”

“Người khác đều lấy La Sát môn chiêu bài để làm chuyện xấu, người thực sự không muốn biết cẩn thận?” Nàng không thể hiểu được.

Hân quả thực về mặt thờ ơ. “Dù sao người lại không phải ta giết.”

Binh Tiểu Quỷ cố ý giả ra biểu tình khoa trương, này biểu hiện sự tình không phải chuyện đùa. “Thế nhưng tất cả mọi người đều tưởng là La Sát môn nha! Người thực sự không quan tâm?”

“Bọn họ nếu có bản lĩnh liền tới tìm ta báo thù, nếu không cùng ta có quan hệ gì đâu?” Hân cuồng ngạo tự đại liếc nhìn nàng.

Nàng vô lực gục xuống bàn, “Ôi ~ thật sẽ bị người tức chết.”

“Mau ăn cơm của người đi, không nên muốn xen vào việc của người khác, bằng không người biết tánh khí của ta.” Nếu không cảnh cáo nàng trước, ai cũng không dự đoán được nàng sẽ làm ra chuyện gì.

Cúi đầu yên lặng bới một ngụm nhỏ cơm tẻ, Binh Tiểu Quỷ vẫn thập phần mong mỏi nhìn hân, “Người ngày mai thực sự không muốn đi xem!”

“Không muốn.” Đáp án lạnh lùng làm cho nàng thất vọng.

“Thực sự không muốn?” Dù cho không phải là vì vạch trần người mạo danh, Binh Tiểu Quỷ cũng không muốn bỏ qua trận võ lâm đại hòa biện này, ngấm lại trận chiến hân là sẽ rất đồ sộ.

Nghiêm Cô Hồng sắc mặt âm trầm vọng tiến đáy mắt của nàng, “Người thích xích chó như thế nào?”

“Ách, đều, đều không thích.” Nàng lắp bắp nói.

Chán ghét, nào có ai như vậy bức người đi vào khuôn khổ! Binh Tiểu Quỷ lòng tràn đầy không muốn tạm thời khuất phục, thế nhưng nàng thực sự là muốn biết chút ít về trận quyết chiến ngày mai, chắc hẳn tình thái không gì sánh được, nếu như bỏ lỡ, nàng sẽ hối hận cả đời.

Chỉ cần làm cho nàng liếc mắt nhìn là tốt rồi, sẽ không tốn quá nhiều thời gian...

Vì xem xét trận này vô lâm,Bình Tiểu Quỷ vẫn là mạo hiểm cả đời giam cầm cùng nguy hiểm tính mạng —— đi.

Làm Nghiêm Cô Hồng trở lại khách phòng,phát hiện trên giường không có một bóng người,nghĩ đến chính mình bắt quá mới ly khai một chút, nàng đã không thấy tăm hơi,có thể thấy được sớm có dự mưu,thịnh nộ hấn lập tức đoán được khả năng nơi nàng đi.Hắn thề với trời,lúc này muốn đem xích chó đeo vào trên cổ nàng!

Hắn hùng hổ chạy vào trong Phích Lịch môn bắt nung đứa nhỏ của hắn,làm cho nguyên vốn đã trông gà hoá cuốc Phích Lịch môn suýt nữa cho rằng địch nhân tập kích,may là đúng lúc làm cho mất sắc Hàn Ngọc Sanh thoáng nhìn hắn đến,lúc này mới miễn đi một hồi tai nạn.

“Nghiêm huynh có thể tới thật sự là quá tốt,tôn phu nhân bây giờ người mang đứa nhỏ,ở chỗ này chỉ sợ sẽ gặp nguy hiểm,vẫn là thỉnh mang nàng đến địa phương an toàn đi tương đối thỏa đáng.” Một phen nói được hợp tình hợp lý, làm cho người ta như mọc xuân phong, vô pháp đối với hắn sản phần cảm.

Nghiêm Cô Hồng không nói một tiếng bước vào cánh cửa thật cao, không nhìn mọi người chú mục,đã hướng ngồi ở phòng góc đi đến.

Bình Tiểu Quỷ đang cùng Đoàn Đồng Nghê hai người tỷ muội tình thâm ở một chỗ nói chuyện,bỗng dưng cảm nhận được cường liệt tức giận,cả người kinh nhảy dựng lên,nhắm phía sau Đoàn Đồng Nghê trốn. “Hắc hắc, ngươi, ngươi đã đến rồi?” Người ta trò hay còn không lên sân khấu, hắn nhanh như vậy đã đến.

Hắn hung ác độc cũng cảm tức nàng khuôn mặt nhỏ nhắn không biết tình ngộ,”Ngươi là muốn tự trở lại,hay là muốn ta khiêng?Hai dạng này cho chính ngươi chọn.”

Bình Tiểu Quỷ run rẩy đôi môi,”Đương nhiên là tự đi.”Bị người khiêng rất mất mặt nha!”Thế nhưng... Ta là muốn... Ách, nếu tới... Liền, liền thuận tiện nhìn một chút rồi đi.”

“Xem cuộc vui?” Nghiêm Cô Hồng sắc mặt phẳng phất kết thành hàn băng vạn năm.”Có cái gì tốt nhìn?Liền vì loại việc nhỏ buồn chán này,dám can đảm lại trộm ta đi! Ngươi thật cho là ta không dám đối với ngươi như vậy có phải hay không?”

Nàng sợ đến lui dần,bên người Đoàn Đồng Nghê đã run lên,bất quá, vẫn là cố lấy dũng khí bênh vực lẽ phải.”Nghiêm, Nghiêm phu nhân chỉ là một lúc hiếu kỳ mà thôi, niệm ở nàng mang thai của ngươi cốt nhục, ngươi, ngươi sẽ không sẽ đối nàng này hung.”Khí thế thật đáng sợ,đổi lại là nàng,chỉ sợ sớm đã dọa khóc.Phẳng phất không có nghe thấy nàng nói,Nghiêm Cô Hồng lạnh như băng hai mắt như cũ dừng lại ở trên mặt Bình Tiểu Quỷ.

“Ta chưa có xem qua,thực sự là muốn nhìn...” Bình Tiểu Quỷ phỉm mũi quáng vánh mắt, ngan thanh cầu xin, “Cha đứa nhỏ, làm cho ta liếc mắt nhìn là tốt rồi, ta cam đoan tuyệt đối sẽ không có lần sau nữa.”

Hắn lệ từng mắt nàng.”Vậy ta đem bọn họ toàn bộ giết, như vậy ngươi cái gì hí cũng đừng nhìn.”

“Uống!” Trước kịp phản ứng chính là Đoàn Đồng Nghê, nàng thực tại lệ trừu một ngụm khí lạnh, “Ngươi...”

“Đoàn cô nương, ngươi ngàn vạn đừng cho là thật,hắn người này nói chuyện chính là khoa trương,chỉ là mở tiêu vui đùa mà thôi.”Bình Tiểu Quỷ vội vàng ra mặt hoà giải, “Ta xem ta đi là được rồi.”Ngay lúc nàng muốn buông tha,có người tựa hồ không muốn làm cho bọn họ đi.

Cố tình nghi nữ tử làm bạn ở bên,Đoàn Đại Bằng tự nhiên muốn biểu hiện một chút nam tử khí khái,nói chính là một trận châm chọc.”Thế nào lại là các ngươi?Ở đây cũng không phải địa phương bà bưng bự ngươi nên tới,nếu như đợi một lúc không cẩn thận bị thương tổn, đây chính là chính ngươi muốn chết, chẳng trách người khác.”

Đoàn Đồng Nghê toàn mi nhệ xích,”Đại ca,ngươi như thế nào dùng loại khẩu khí này cùng người ta nói chuyện?”

“Đại ca ngươi nói không sai,nàng mang thai có thể giúp được cái gì?Đến lúc đó biến thành trói buộc người khác,chúng ta cũng không cứu ngươi.” Liễu Thiên Thiên hữu ý vô ý nói móc.

Đoàn Đại Bằng lập tức phụ họa lấy lòng,”Thiên Thiên nói đúng,các ngươi vẫn là đi mau,không nên lưu lại nơi này làm vướng bận.”Bình Tiểu Quỷ nghe xong nổi trận lôi đình,”Ta chính là muốn lưu lại,các ngươi có thể làm gì ta?Trừ phi chủ nhân đuổi chúng ta đi ra ngoài,nếu không ta là quyết định rồi.”

“Ngươi...” Đoàn Đại Bằng chán nản.

Nàng nhanh trí khê động,chớp mắt to ngập nước,”Cha đứa nhỏ, chúng ta nếu đi như thế,không phải càng làm cho người ta khinh thường? Không bằng liền đãi cho bọn hắn nhìn.”

Nghiêm Cô Hồng sắc mặt trầm xuống, “Hãy chấm dứt việc đó, đi!”

Oa a, nam nhân này thật không nể mặt!

Mất thấy kẻ sách thất bại,Bình Tiểu Quỷ phải cạ xát theo hắn trở lại, bỗng dưng,lão thiên gia tựa hồ nghe thấy cầu nguyện của nàng, bên ngoài xuất hiện dị thường gây rối.

“Người La Sát môn đến!” Có người hô lớn.

Nguyên bản đến đây chúc thọ đông đảo hạ khách nhất thời đứng lên tự thân mang binh khí ra bên ngoài, liền thân là hôm nay thọ tỉnh Hàn Chính, dưới sự bảo vệ của thân nhân, từ tôn, cũng không chút nào lùi bước chuẩn bị ứng chiến.

Gi? Binh Tiểu Quỷ ngơ ngác nhìn trước mặt trận, nhất thời phản ứng không kịp, vốn tưởng rằng đối phương ít nhất phải huy động trên trăm người đến sung sung tràng diện, tráng tráng thanh thế, kết quả vừa nhìn bất quá con mèo nhỏ hai ba chỉ, nhất thời trọn tròn mắt.

Đây quả thực như là trò đùa dai thôi! Không tri thức, tổng nên có chút thương thức, thiên tài tin tưởng bọn chúng là người La Sát môn, thực sự là cười chết người, hại nằng cho rằng sẽ có tràng xe ngựa biện, không vui một hồi, thực sự là mất hứng.

“Hàn Chính, chúng ta phụng môn chủ chỉ mệnh, cho người các một cơ hội, nếu không quy thuận, trong vòng 3 ngày, nhất định huyết tẩy Phích Lịch môn!” Đi đầu hắc y sứ giả vừa mở miệng liền lược hạ ngoan nói, hảo đạt được hiệu quả đe dọa.

Lời vừa ra khỏi miệng, kích động mọi người tức giận, tình thế trong nháy mắt buộc chặt lên, song phương tùy thời khả năng hết sức căng thẳng.

Quỷ rìu Vương Đình mắng to lời thô tục, “Thối lắm! Người khác sợ các người La Sát môn, ta cũng không sợ!”

“Có ta Biên Trọng Phu, La Sát môn thì như thế nào?” Cụt một tay Đào Thần cũng lên tiếng giận xịch.

Mọi người sôi nổi lên tiếng ủng hộ. “Không sai, không sai.”

Hàn Ngọc Sanh chính khí nghiêm nghị nhảy qua trước một bước, “Nếu như quý môn chủ có ý phải làm như vậy, chính là cùng toàn bộ võ lâm là địch, như vậy thình hấn tự mình ra mặt cấp chúng ta một lý do.”

“Hừ! Môn chủ chúng ta không phải là các người nói muốn thấy liền thấy được.”

“Ta xem môn chủ các người là chỉ rửa đen rút đầu đi!” Binh Tiểu Quỷ thình lình mở miệng, tại chỗ làm cho anh hùng hào kiệt ở đây kinh ra một thân mồ hôi lạnh.

“Người dám nhục mạ môn chủ chúng ta?” Hắc y sứ giả sợ hãi rùng.

Cách nằng gần nhất Đoàn Đại Bàng hỗn hên kêu to: “Người này bà bụng bự còn không cảm miệng cho ta, người muốn hại chết chúng ta có phải hay không?”

“Chẳng lẽ hấn không phải sao? Nếu không vì sao không dám ra mặt?” Nàng không chỉ không cảm miệng, trái lại khiêu khích đứng lên. “Chỉ phải mấy người lâu là không mặt mũi gặp người, có thể làm được đại sự gì?”

Đoàn Đồng Nghi kéo kéo vạt áo của nàng, “Nghiêm phu nhân, đừng nói nữa.”

“Ta lại nói không sai.” Binh Tiểu Quỷ không sợ chết bước ra đoàn người, tự tiểu phi tiểu nói: “Nếu không người gọi bọn hấn đem mặt nạ tháo xuống, nói không chừng những người này đều là giả mạo.”

Giả mạo? Mọi người thoáng chốc nghị luận sôi nổi, người xem ta, ta xem người, ai cũng lấy bất định vương ý.

“Người này bà bụng bự biết cái gì?” Liễu Thiên Thiên ác độc cười cười, “Lại là từ điểm nào nhìn ra bọn họ là giả? Ta xem người căn bản là muốn ở bên cạnh thổi gió châm lửa, chờ xem cuộc vui.”

Nàng không có phủ nhận. “Ta vốn chính là đến xem trò vui.”

Cái này Liễu Thiên Thiên đãi đến cơ hội báo thù. “Ta chỉ biết các người đây đối với phu thê không yên lòng mắt, nói không chừng cùng La Sát môn vẫn là đồng bọn.”

“Thiên muội, chớ nói nhảm!” Hàn Ngọc Sanh ôm quyền, lễ độ mang theo nghiêm túc, “Nghiêm phu nhân, đây là chuyện Phích Lịch môn chúng ta, xin không cần nhúng tay đến.”

Binh Tiểu Quỷ thán một tiếng, “Ai! Ta cũng không muốn quản.”

Hắc y sứ giả lạnh lùng liếc hướng Hàn Chính chờ người, “Đây là đáp án Phích Lịch môn? Hảo, ba hôm sau, trên giang hồ liền không còn Phích Lịch môn.”

“Làm chi muốn chờ thêm ba ngày, hiện tại có thể đánh, hoặc là xem bọn hấn người đông thế mạnh, các người sợ?” Nàng hai tay xoa ở sau thắt lưng, giảm bớt gánh vác ở bụng, giọng điệu khiêu khích nói: “Không bằng hiện tại liền gọi môn chủ các người đi ra, bản hiệp nữ muốn tự mình đánh hấn.”

Không đợi đối phương đáp lại, Liễu Thiên Thiên liền lớn tiếng đùa cợt, “Chỉ bằng người này bà bụng bự? Không nên làm ta cười rụng hàm răng.”

Làm bộ không có nghe thấy sự châm chọc của nàng, Binh Tiểu Quỷ ý có người chỗ dựa, thừa cơ tiếp qua một chút hiệp nữ. “Thế nào? Làm cho bản hiệp

nữ đã đoán đúng có phải hay không?Căn bản cũng không có môn chủ gì,các người cũng không phải người La Sát môn,đến tốt cùng là ai xui khiến các người làm như vậy ?”

Hắc y sử giả gương mặt che dưới miếng vải đen chấn động một chút, chột dạ thô uống,”Chúng ta đương nhiên là người La Sát môn, người dám nghi vấn tư cách của chúng ta?”

“Ai!Các người thực sự là bảy thág bán vị chết —— không biết sống chết.Ta thực sự rất muốn cứu các người,các người làm chi liều mình tìm chết?”Nàng về mặt tiếc hận,”Hào,các người đã là người La Sát môn,tổng gặp qua môn chủ các người đi?”

Hắc y sử giả đồng dạng xuy hừ, “Di nhiên đã thấy rồi.”

Bình Tiểu Quỷ trực tiếp cắt vào trọng điểm.”Vậy hấn lớn lên trông thế nào?”

“Ách, hấn... hấn ước chừng chừng ba mươi,thân hình cao lớn,tính tình hi nộ vô thường,chuẩn quyền độc đoán...” Hắc y sử giả tượng thư xác nhận nói.

“Dừng!”Nàng không kiên nhẫn đảo cặp mắt trắng dã,”Này đó phiền diện tất cả mọi người biết,ta chỉ muốn hỏi,nếu là môn chủ các người đứng ở trước mặt các người,các người nhận ra được sao?”

“Lời vô ích!” Hắc y sử giả cười nhạt.

“Ai!Thực sự là nói mạnh miệng cũng không sợ cắn đến đầu lưỡi.” Bình Tiểu Quỷ vừa lắc đầu vừa thờ dãi,”Vậy hấn hiện tại liền đứng ở bên cạnh ta,các người vì sao một chút phản ứng cũng không có?”

“Cái gì? !”Chẳng những là bọn họ,liền Hàn Chính chờ người cũng trừng rớt tròng mắt,”kính nể” nhìn thần tình lạnh thấu xương của Nghiêm Cô Hồng.”Hấn... Hấn là...”

Nàng giả vờ bóp cổ tay,”Thực sự phi thường bất hạnh,hấn chính là, vì thế các người nên biết làm như thế nào chứ?”

Thấy sự tình bại lộ,mấy nam nhân nguyên bản ngênh ngang vào cửa bỏ xuống mặt nạ,sợ đến quỷ đầy đất,mãnh liệt dập đầu cầu xin tha thứ.”Tha mạng nha! Chúng ta không phải cố ý...”

“Không nên các... Muốn chúng ta làm cái gì đều...”

“Ồ... Chúng ta đều là bị Mộ Dung Thiên xui khiến, mới có thể...”

“Chúng ta không nên bị vẻ đẹp của nàng dụ dỗ,dùng loại thủ đoạn này vu oan... Tha chúng ta...”Vừa khóc vừa nói hết ra,chi cầu có một cơ hội sống.

Bình Tiểu Quỷ lộ ra sắc mặt vui mừng,nàng cuối cùng cũng vì nàng cha đứa nhỏ rửa ác danh.”Các người đều nghe thấy được?Này mấy người cũng không phải là ta cha đứa nhỏ thủ hạ,sau này trước đem sự tình hỏi rõ ràng,không nên hơi một tí liền đem một vài tội danh đều để trên đầu La Sát môn,tuy rằng chính hấn không sao cả,thế nhưng ta sẽ đau lòng,hi vọng lần sau không nên có loại sự tình này xảy ra nữa.”

“Đều xem xong rồi?”Nghe nàng nói,sắc mặt Nghiêm Cô Hồng cùng ngữ điệu rõ ràng nhu hòa không ít.

Nàng rũ xuống con ngươi,chứng khí hư lắm lắm, “Xem xong rồi.”

“Vội trở về.”

“Nga!”Bình Tiểu Quỷ không dám biện hộ,cười khúc khích nhìn Đoàn Đồng Nghiê,”Đoàn cô nương,chúng ta muốn đi,hoan nghênh người lúc rảnh rồi đến La Sát môn làm khách.”

Đoàn Đồng Nghiê sắc mặt có chút mất tự nhiên, “Ách, hảo.”

“Được rồi,còn các người nữa...”Nàng không có hảo ý liếc nhìn Đoàn Đại Bằng cùng Liễu Thiên Thiên,thấy hai người từ lâu lẫn rất xa,về mặt kinh hãi nhìn mình,”Đoàn cô nương là bằng hữu của ta,các người nếu như lại dám khi dễ nàng,ta cam đoan cho các người chết rất khó nhìn!”

Hai người sắc mặt trắng bệch,mãnh run,tiêu chuẩn lần thiện sợ ác đồ.

“Không dám,chúng ta cũng không dám nữa.”

Bình Tiểu Quỷ thoả mãn gật đầu,sau đó lấy lòng vẫn ở Nghiêm Cô Hồng cánh tay,”Cha đứa nhỏ,chúng ta có thể trở về đi... Ách,dạng xích chó có thể cho ta tự chọn sao?”

Hấn lạnh lẽo liếc nàng, “Người cứ nói đi?”

“Hắc hắc!Làm người không nên nhỏ mọn như vậy!Chọn cái mình thích,mang lên chỉ ít còn khoái trá chút.”Nàng nuốt nước miếng khuôn mặt tươi cười nói.

Nghiêm Cô Hồng nhú mày cười nhạt,”Hảo,chúng ta trở về liền chậm rãi chọn.”

Cái này nàng thực sự không cười được.

Ồ...Người ta chỉ nói là nói khách khí,hắn cư nhiên tưởng thật!

“A a... Đau quá... Ta không sinh... A...” Trong phòng không ngừng phát ra tiếng kêu cực kỳ bi thảm,người bên ngoài nghe được càng đứng ngồi không yên,cảm giác sống một ngày bằng một năm.

Nghiêm Cô Hồng giống như thú điên một chương đánh nát bàn đá, “Đáng chết!Đứa nhỏ vì sao còn không ra?”

“Môn chủ,ngươi không chế chính mình một chút.”Hải Triều Sinh về mặt ai oán trừng “hài cốt” liếc mắt một cái, cẩn thận đề phòng nói.

Lộ Phong toàn thân đề phòng chú ý môn chủ nhất cử nhất động, phòng ngừa môn chủ hủy đi phòng ờ.”Sinh con đều muốn thật lâu,môn chủ trước ngồi xuống đến uống miếng nước nghỉ một chút.”Lại tiếp tục như vậy,chờ đứa nhỏ sinh ra,toàn bộ La Sát môn đại khái cũng biến thành một tòa phế tích .

Tiếng kêu dừng lại không bao lâu,lại bắt đầu một tràng khác.

“A... Đau chết ta... Ô... Ta không sinh... A...”

Nghiêm Cô Hồng lửa giận sôi trào lược thân bỏ về phía bên trong đình nghỉ mát,nỗ lớn nỗ,đình nghỉ mát sập lên tiếng trả lời,bụi bay đầy trời,làm cho người chung quanh khu nửa ngày.”Hắn nếu không ra,kiếp này cũng đừng đi ra!”Hắn lớn tiếng quát.

“Hồng đệ, ngươi tại sao có thể như vậy nguyên rửa con của mình?”

Một giọng nói ôn nhu uyển chuyển cảm xúc thình lình truyền vào lỗ tai hắn.

Nghiêm Cô Hồng cứng toàn thân,gật dữ nhìn chằm chằm người tới, “Ai bảo ngươi tới ?”

“Ta,ta là nghe nói đệ muội sinh,cho nên muốn đến hỗ trợ...”Nữ tử ngũ quan cùng hắn có bảy,tám phần rất giống,nhưng khí chất mỹ lệ cùng thanh tao lịch sự hơn,khi gặp ánh mắt hắn đầy nỗi hận,lấp bắp nói.

Hắn ánh mắt lạnh lùng hạ lệnh trực khách,”Không chỉ nói dễ nghe như vậy, ngươi lập tức rút cho ta!”

“Hồng đệ,cho ta một cơ hội bồi thường ngươi.”

“Chỉ cần ngươi không hiện ra ở trước mặt ta,chính là bồi thường tốt nhất.”Nghiêm Tổ Khanh nữ giáo bắt tay vào khăn,hai mắt đầm lệ sờ sờ hỏi:”Hồng đệ,đã nhiều năm như vậy,ngươi vẫn không thể tha thứ ta?Rốt cuộc muốn ta làm như thế nào,ngươi mới bằng lòng tin ta không phải có ý định hại ngươi? Ta chỉ là...”Quá yêu ngươi,không muốn mất đi ngươi, đến nỗi đi vào lạc lối,tạo thành tiếc nuối cả đời.

Hắn giận dữ công tâm rộng to hơn,”Ta không muốn nghe ngươi biện giải cái gì,cút!”

“Hồng đệ...”

Lúc này,thê lương khóc gọi làm cho Nghiêm Cô Hồng phân tâm.

“Ta vào xem.”Nghiêm Tổ Khanh nhắc lần váy,rất nhanh chạy vào trong phòng.

Thấy thế,Nghiêm Cô Hồng vọt vào đem nàng bắt đến,”Nghiêm Tổ Khanh, ngươi lập tức đi ra cho ta!”

Hải Triều Sinh không nói lời gì ngăn cản hắn,”Môn chủ,ngươi để nàng vào xem tình hình phụ nhân,vạn nhất tình huống không khả quan, nhiều người cũng tốt.”

“Xin môn chủ lại tin nàng một lần.”Lộ Phong cũng thay cầu tình. Hắn nắm chặt song quyền, trên trán gân xanh hiện lên,”Ta vẫn có thể lại tín nhiệm nàng sao?”Tuy rằng nói như vậy,Nghiêm Cô Hồng chung quy không có hành động,tò vè ngầm đồng ý .

Không biết đợi bao lâu, thảng đến tiếng trẻ con gào khóc để cho bọn họ phát ra hoan hô.

“Sinh, sinh!”

“Chúc mừng môn chủ,tiếng khóc to hữu lực như thế,nhất định là một tiểu thiếu chủ.”

Nghiêm Cô Hồng trong lòng tảng đá lớn cuối cùng cũng hạ xuống, trong mắt toát ra thái độ người làm cha sung sướng cùng kiêu ngạo.

“Khách!”Cửa mở,chỉ thấy Nghiêm Tổ Khanh đáy mắt lóe ra lệ quang, ôm đứa trẻ mới sinh còn quần tã đi ra,”Hồng đệ,là một nam hài, chúng ta Nghiêm gia rốt cuộc có người nối dõi.”

“Tỷ tỷ...” Hấn kim lòng không được kêu.

Nước mắt không còn chịu khống chế, như từng viên tuyết trên châu rơi. “Xin lỗi, tỷ tỷ không nên như vậy thương tổn người, còn làm cho Nghiêm gia tuyệt nĩa vô hậu... Cửa ta yêu xác thực quá ngây thơ, quá ngu xuẩn... Thực sự không xứng đạt được người tha thứ.” Đem đứa trẻ mới sinh trong tay bỏ vào trong lòng Nghiêm Cô Hồng, Nghiêm Tổ Khanh khóc không thành tiếng xoay người rời đi.

“Tỷ tỷ nếu như nguyện ý, liền lưu lại ở vài ngày.” Hấn đông cứng nói, liếc tuần nhan nhi tử hồn nhiên ngủ, trong lòng nhiều oán hận, tựa hồ đã vô hình tiêu tan thành mây khói.

Nghe vậy, nàng không khỏi che mặt thất thanh khóc rống.

Kết thúc

Sau mấy năm ——

“Ồ... Ta mặc kệ, ta mặc kệ...” Thiếu phụ hình hài nhỏ nhắn xinh xắn lại ở trên mặt đất oa oa khóc lớn.

Tiểu nam hài diện mạo tuấn tú phải che lỗ tai, “Nương, cầu xin người không nên khóc, là người đem ta sinh thành như vậy, ta cũng không có biện pháp ——”

Nàng xoa hai mắt đầm lệ, khóc thảm hê hê, “Ồ... Tại sao lại biến thành như vậy?” “Nương, người ngoan nhất, đừng khóc.” Tiểu nam hài ôm mẫu thân dụi dụi.

Mặc dù có một nhi tử tám tuổi, khuôn mặt thiếu phụ cũng không có bao nhiêu thay đổi, như một cô nương hơn mười tuổi, hai mẹ con đứng ở một chỗ, thật đúng là sẽ cho người tưởng lầm là đôi tỷ đệ.

“Ông ngoại nói ta không thích hợp luyện Vô Cực kiếm pháp, bắt quá, hấn sẽ truyền thụ cho ta công phu của hấn, thí dụ như khinh công, ám khí các loại, cha cũng nói sẽ dạy ta tru sát tà chưởng, chờ ta luyện thành, vẫn là có thể cùng người đem toàn bộ giang hồ đi khuấy đảo.”

Thiếu phụ nước mắt lưng tròng loạn, “Ta không muốn... Nhân gia thật vất vả trông được người lớn lên, cho là có hi vọng luyện thành Vô Cực kiếm pháp... Hoàn thành mộng tưởng ta không có biện pháp làm được, ô... Vì sao lại không được? Rốt cuộc là sai ở đâu?”

Hấn phun ra nuốt vào nói: “Ông ngoại nói ta... ta với người như nhau không có tuệ căn.” Nghe tiểu nam hài nói xong, nàng chợt phát ra tiếng kêu khóc vô cùng thê thảm “Ồ oa...”

“Nương...” Hấn cũng muốn khóc.

Tiểu nam hài rút cuộc minh bạch vì sao ông ngoại mỗi hồi nhắc tới mẫu thân, liền một cái đầu biến thành hai, ngay cả cha cũng vậy, bởi vì nương thật là ương ngạnh, khuyên như thế nào đều không nghe.

Được rồi! Hấn bỗng nhiên nhớ tới ông ngoại trước khi đi, dạy hấn ứng đối chi sách.

“Nương cũng đừng khó hơn nữa, người khóc mà mắt cũng không thay đổi được sự thật này, bắt quá ta có một biện pháp, không bằng nói ra làm cho nương tham khảo.”

Thiếu phụ lau lau hồng hồng toàn bộ mũi, “Phương pháp gì?”

“Rất đơn giản, đó chính là lại cùng cha sinh một đệ đệ hoặc muội muội, nói không chừng lần này tương đối may mắn.” Hấn nói. Nàng mang theo giọng mũi tà liếc, “Thế nhưng vậy còn đợi bao nhiêu năm nữa...”

“Nếu nương không chịu, vậy ta cũng không có biện pháp.” Tiểu nam hài nhún nhún vai nói.

“Hảo thôi! Vậy ta sẽ thử một lần.” Hiện tại chỉ có chết mã đương ngựa sống y.

Lại qua mấy năm ——

Thiếu phụ hai mắt đầm lệ nhìn trong lòng nhi tử hai tuổi, nhanh như chớp mắt to cùng nàng không có sai biệt, thế nhưng...

“Ồ... Ta không cam lòng, ta không cam lòng...” Lão thiên gia nhất định là đồ kị nàng hôn nhân hạnh phúc lại mỹ mãn, vì thế nơi chốn cùng nàng đối nghịch.

Tiểu nam hài háng giọng, “Nương, muội muội thể chất không thích hợp tập võ, đây cũng không phải là chuyện xấu, người không thể bởi vì này dạng sẽ không thương nàng.”

“Ta không có không thương nàng, ta chỉ là...” Nói đến chỗ thương tâm, con mắt thi liên bất chưa cách. “Ta mỗi ngày buổi tối với người cha cố gắng như vậy gieo giống cây cày, nghĩ không ra vẫn là...”

Hấn chuyển động hạ con người, “Nương, người ngàn vạn không nên nổi giận, muốn làm danh hiệp nữ người kính yêu, đương nhiên muốn trả giá thật

nhiều,nỗ lực nhiều hơn nữa,một ngày nào đó sẽ thành công.”

“Mẹ ngươi đều nhanh ba mươi...”Thiếu phụ cảm thán năm tháng không tha người.

“Thế nhưng nương thoát nhìn thật trẻ,ngươi ta đều nghĩ đến ngươi là tỷ tỷ ta.”Tiểu nam hài xu nịnh nói đồ ngon đồ ngọt.”Vì thế cha đối với ngươi mới có thể như thế quan tâm,không có bị bên ngoài hồ ly tinh cấp câu đi hồn.”

Thiếu phụ vỗ về khuôn mặt nhỏ nhắn cười duyên,”Thật vậy chăng?”

“Đương nhiên là thực,cha còn chính miệng nói hần phi thường mê luyện ngươi,không có ngươi sống không nổi.”Cha,xin lỗi,nhi tử vì trần an nương,chỉ có bán đứng ngươi.

Mặt nàng hồng hồng nói:“Chán ghét!Cha ngươi làm chi không chính mình nói với ta?”

“Bởi vì cha không có ý tứ thôi!”Tiểu nam hài trộm hề hề nói: “Nương,ngươi sinh một lần nữa xem.”Chỉ cần nương không ngừng sinh con,không những sinh sôi nảy nở Nghiêm gia tử tôn,cũng làm cho nàng không có cơ hội muốn ra ngoài chạy,có thể nói là nhất cử lưỡng tiện.

“Ách... Được rồi!” Đây là một lần cuối cùng.

Lại qua mười mấy năm——

“Ô... Các ngươi đều gạt ta...”Phu nhân niên kỷ qua ngũ tuần ngồi chung quanh khóc được giọng nói đều cảm.”Rốt cuộc muốn tới khi nào,ta mới có thể thực hiện giấc mộng của ta?”

Năm đó tiểu nam hài bây giờ đã thành mỹ nam tử phong thái nhẹ nhàng.”Nương,chúng ta không có lừa ngươi.”

“Đại ca nói không sai,nương vất vả đem chúng ta nuôi nấng lớn lên,là nên hưởng thanh phúc.”Vài người nữ nhi niên kỷ không đồng nhất quay chung quanh ở bên cạnh phu nhân cười nói.

Nàng nước nở nói: “Ta không bao giờ tin các ngươi nữa, ô...”

Này hai mươi mấy năm qua,nàng cơ hồ đều ở đây sinh con, còn ngốc vù vù tác hiệp nữ mộng,bây giờ hỏi tương lại,mới biết được trên căn bản làm

Ô... Xem ra nàng muốn làm hiệp nữ chỉ có chờ kiếp sau.

“Nương đưa nhỏ,ngươi còn ở chỗ này làm cái gì?Mau trở về phòng thu thập một chút.”Hai tóc mai sương bạch nam nhân trên mặt đã không còn nữa thấy lúc tuổi còn trẻ lệ khí cùng lãnh ngạo.

Phu nhân kinh ngạc nhìn hần, “Làm chi thu thập?”

“Ngươi là muốn làm hiệp nữ gặp chuyện bất bình, rút dao tương trợ không phải sao?Cũng là ngươi bỏ đi ý niệm trong đầu?”

Nàng khiếp sợ liền nói đều lấp bắp.”Ngươi,ngươi,ngươi là bồi,bồi ta đi?”

“Ngoại trừ ta còn có ai?”Trung niên nam nhân ánh mắt ôn nhu nhìn nàng lệ ngân loang lỗ khuôn mặt,”Cám ơn ngươi giúp ta sinh nhiều đứa nhỏ như vậy,ta đương nhiên phải giúp ngươi hoàn thành mộng tưởng rồi.”

“Ô oa... Ta hảo cảm động nha!” Nàng khóc nói.

Trung niên nam nhân tập mãi thành thói quen dùng tay áo giúp nàng lau mặt.

“Còn có... Ta phải nghĩ vài danh hào uy nghiêm,đây chính là từng bước chân vào giang hồ nhân vật đều chuẩn bị...Muốn gọi là gì?” Phu nhân trong đầu nghĩ không đến vài tên hoàn toàn chìm đắm ở tốt đẹp sau này.”Có!Bảo là “siêu tử vô hồi nữ la sát“... Không được,tên này quá dài, hơn nữa sát khí quá nặng,ân,vẫn là gọi” thông thiên hiệp nữ “hoặc là” vô địch nữ hiệp “cũng có thể,nếu không bảo...”

“Cha,ta thật đồng tình ngươi.” Có nương như vậy,thật không biết là hạnh vẫn là bất hạnh?

Trên mặt hần cũng xuất hiện vài đường hắc tuyến, hít một hơi thật dài,vừa rồi thực sự không nên nhất thời mềm lòng,xem ra chính mình trước làm quá mất mặt chuẩn bị tâm lý.

“Cha đứa nhỏ,ngươi cũng mau giúp ta nghĩ một cái tên vang dội...”

Toàn bộ thư hoàn

Bạn đang đọc truyện *Thoát Tuyến Hiệp Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

